

Drejer debatten væk fra det reelle emne

1014

Annetette Bendt og Benita Brøste, 2.U på Tornbjerg Gymnasium, skriver:

Niels Carl Lilleør skrev i Stiftstidendes 'Synspunkt' 25. november følgende: 'Faktisk forudsætter det 500 historieløse og hjernevaskede unge mennesker, der har ladet sig indoktrinere af en bestemt ide, at der kan opstilles 2500 kors påført småfromme og ligegyldige flokklere'. Med denne artikel anklager han Tornbjerg Gymnasiums elever for at være historieløse, hjernevaskede, indoktrinerede og med tegn på åndeligt forfald. Hvad ved han om det.

Vi ser artiklen som et personligt had til Jens Galschiøt, da det ud fra hans beskrivelse af Jens Galschiøt fremgår, at han ikke synes, at Jens Galschiøt er

en kunstner. Lilleør bruger en masse store, flotte ord for at få det til at lyde som om han ved noget om det han taler om, blandt andet skriver han: 'Propagandisten og agitatoren Jens Galschiøt, der kalder sig kunstner og som laver 'aktiverende' happenings'. Han skriver også: 'Og en sand kunstner er en fri mand. Men ikke Galschiøt, og det kan jo skyldes, at manden slet ikke er kunstner'.

Det virker som om Lilleør i længere tid har haft noget imod Galschiøt og hans provokerende happenings: 'Jeg skrev et indlæg imod opstillingen af Svinehunden foran Tornbjerg Gymnasium, fordi Svinehunden er et produkt af en fantasiløs form for indoktrinering'. Lilleør føler sig meget ramt af Svinehunden

dens præstekrave: 'Det var en opretstående personligende gris med noget om halsen, der godt kunne minde om en præstekrave'.

Hvorfor skriver han ikke til Galschiøt i stedet for at bruge os som mellemed og på den måde bruge lejligheden til at svine os til. Det er at gå over stregen. Hvad Lilleør ikke ved, er at vi har haft en afstemning på skolen omkring opsætning af korsene, og udfaldet blev som I selv kunne se, at flertallet var for. Det var dog frivilligt, om man ville skrive på korsene; det var også frivilligt, om man overhovedet ville deltage i happeningen og sætte kors op.

Det kan godt være at Lilleør føler sig stødt over at vi har brugt kors, men derfor behøver han ikke at ge-

Kors for en indoktrinering

Synspunkt
Af NIELS CARL LILLEØR
25. november

...hvis man vil have en...
...hvis man vil have en...
...hvis man vil have en...

Niels Carl Lilleør 'Synspunkt' 25. november

hindrer denne debat i at komme frem ved kun at fokusere på korsene, Jens Galschiøts 'manglende' kunstevner og Tornbjerg-elevernes naivitet og dumhed.

Hvorfor har han ikke konfronteret os med sine meninger ved personlig henvendelse? Tør han ikke stå ansigt til ansigt med ('ifølge ham') 500 hjernevaskede, indoktrinerede unge mennesker der ikke har deres egen mening? Er han mon bange for, at det alligevel ikke er sandheden, han i sit synspunkt fremlagde noget så stort og flot.

neralisere og kritisere os alle sammen, da det ikke var alle, der deltog i happeningen. Hvilket vi i øvrigt mener viser, at hans ide om indoktrinering må være hjernespind fra hans side, og der er derfor intet hold i hans artikel.

Han lægger stor vægt på, at vi er historieløse og hjernevaskede, men dog er der alligevel kommet 2500 forskellige personlige udsagn om forurening ud af det. I det mindste har vi gjort et forsøg på at skabe debat omkring forurening, men det er folk som Lilleør der

F.S. D. 9/12-97

En svinehunds korstog i Odense

Provst Niels Carl Lilleør, Frørup, skriver:

To gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium - Annetette Bendt og Benita Brøste - har (2/12) reageret på mit indlæg imod Jens Galschiøt. Lad mig i den anledning præcisere, hvorfor jeg i høj grad inddrager de historieløse elever. Min påstand er den, at det kun er en historieløs ungdom, der kan drives til den slags påhit, som er foregået på engen i Odense med de tusind kors. Bagmanden må forudsættes at være lige så historieløs. Dertil ideologisk beregnende.

Befinder man sig på en kirkegård, spekulerer man dog ikke i, hvad en kirkegård 'kan bruges til'. Besøger man Ryvangen, hvor de danske frihedskæmpere ligger begravet, må man lytte til de døde og bøje sit hoved. Og den der besøger de nordfranske kyster, og kender den befrielseshistorie, der tog sin begyndelse her, lader ikke sine egne 'kunstneriske' indfald manipulere med dem, der satte livet til.

Ordet 'historieløs' er nøgleordet i vor tid. En historieløs ungdom er det gustne overlægs hjerteløse bytte. De to elever antyder nu endvidere, at jeg skulle være bange for at møde dem og Jens Galschiøt. Det er jeg ikke. Jeg stiller gerne op på Tornbjerg Gymnasium for at sige min mening om *En Svinehunds Korstog i Odense*. Lad det blot være emnet.

F.S. D. 9/12-97

Som lemminger mod afgrunden

Billedkunstner Jens Galschiøt, Banevænget 22, Odense, skriver:

Der har været en hel del polemik på disse sider om de 2500 kors, som jeg i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium opstillede på Engen i Odense. Nogle har ment, at døds symbolet fratager de unge fremtidens optimisme, andre mener at den kirkegårds lignende kunstinstallation besudler mindet om de døde fra verdenskrigene.

Bag denne diskussion ligger forskellige opfattelser af forureningens omfang og mulige katastrofale indvirkninger på vores fremtidige livsbetingelse. For mig at se er døds symbolet på ingen måde overdrevet, allerede nu dør mennesker og dyr i hobetal på grund af menneskeskabte klimaændringer, og selv om det hovedsageligt er fattige men-

nesker i den tredje verden det går ud over, er det vel ikke foragt for døden at vilde plante et kors for at gøre opmærksom på de klimaændringer, der medførte deres død.

Stort set alle de klimaforskere, som vi har ansat til at vurdere mulige konsekvenser om forureningen, er enige! Vi bevæger os som lemminger imod afgrunden.

Varmen stiger i vores globale drivhus på grund af vores udslip af CO₂ og andre drivhusgasser. Gletcherne smelter. Havene stiger. Østaterne og lave kyster kan blive oversvømmet. Permafrosten tør. Ørkenen vokser. Havstrømmene kan ændre retning, så Europa oplever en ny istid. Ozonlaget er allerede så tyndt, at det anbefales ikke at gå ud i solen uden solkrem. Stykker på størrelse med Fyn brækker jævnlige af Antarktis. Verdens fem varmeste år er registreret i 90'erne, osv. Dette er den globale forurening, der risikerer at udløse kolossale flytningstrømme og millioner af menneskers død. Dertil kommer den lokale forurening af grundvandet, floderne, jorden, luften m.m.

Alle kender forudsigelserne, men ingen vil tage dem alvorligt. Når så lærere og elever forsøger at tage denne vigtige diskussion op i offentligheden, bliver

deres udsagn udraderet af hærværksfolk, der bakkedes op af læserbrevsskribenter, der hævder, at de unge mennesker er blevet 'hjernevasket', 'indoktrineret', 'historieløse', og at alle deres 2500 udsagn er 'ensrettet', 'småfromme' og 'ligegyldige flokklere'. Der er ikke stor tillid til ungdommens vurderingsevne, det er min fornemmelse at ikke en eneste af ovenstående læserbrevsskribenter har gjort sig den ulejlighed at læse elevernes udsagn, som netop var kendetegnet ved deres forskellighed?

Netop i disse dage er der globalt topmøde i Japans gamle kejserby Kyoto. Vi, der tilhører ilandene står for 75 pct. af verdens forurening og ressourceforbrug, hvad vil vi gøre ved det? Er vi parate til at omlægge vores forbrugsmønstre? Vil vi gå i gang med at udvikle en anden livsstil og andre former for forbrug, produktion og transport? Eller vil vi fortsætte vores absurde skamridning af verdens ressourcer uden hensyntagen til de millioner af lig, der følger med i kølvandet. At tage denne diskussion op er det modsatte af historieløshed og er netop respekt for døden og livet, som det leves på det meste af kloden. Måske skulle de 'menneskekærlige' læserbrevsskribenter tage stilling til det.

Kort og godt

Korte læserbreve er godt stof, så skriv kort, og vi får plads til flere meninger på debatsiden...

1014
- Alle diskussioner om, at de fremmede truer vores kultur, er en fis i en hornlygte. Det er os selv, som truer vores egen kultur.
(Jens Galschiøt, kunstner, manden bag skulpturen »Den indre svinehund«, til Berlingske Tidende)

Hjernevask

Erik Frisenborg Marker, Lærkevej 6, Glamsbjerg, skriver:

Annetette og Benita fra Tornbjerg Gymnasium har lidt ret i deres svar til Niels Carl Lilleør.

Det er ganske rigtigt, at ikke alle 500 elever på gymnasiet er 'historieløse og hjernevaskede'. Det drejer sig alene om dem, der deltog i korsopsættelsen. De er det til gengæld 100%.

Det kunne imidlertid være af interesse at få at vide, hvor mange af eleverne der 'meldte fra', da 'kunstneren' kaldte sammen til denne smagløse forestilling.

Jeg har dyb respekt for dem, der fjernede korsene, forudsat at det ikke blot var hærværk, men af respekt for historien og korsene.

En respekt, der desværre er ukendt for 'kunstneren' og hans villige medløbere.

Drejer debatten væk fra det reelle emne

...hvis man vil have en...
...hvis man vil have en...
...hvis man vil have en...

Indlæg i Stiftstidende 2. december.

Humanister redder ikke Jordan

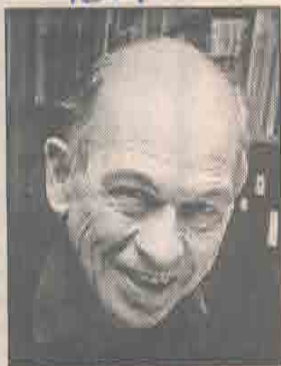
Arne Therhildsen, Mågebakken 22, Odense SV, skriver:

Jeg forstår godt de unge menneskers frustration over den forurening, der truer med at gøre Jordan til et helvede. Spørgsmål om drivhusgasser, ozonnedbrydning (det er noget andet), drikkevand, fældning af regnskove osv. indgår i en evig proces med krav om praktisk råd.

Husk på, unge aktivister, at miljøopgaverne ikke løses af humanister. Her batter kun de hårde videnskaber. Jeres valg af studieretning vil røbe, i hvor høj grad I selv ønsker at gøre en målrettet indsats for Moder Jord.

25 NOV. 1997

Kors for en indoktrinering

Synspunkt

Af
NIELS CARL LILLEØR,
provst, Frørup

Propagandisten og agitatoren Jens Galschiøt, der kalder sig kunstner og som laver 'aktiverende happeninger,' har skrevet et brev til politimesteren i Odense. (Offentliggjort i FS 14/11). 2500 trækors var blevet fjernet fra Tornbjerg Gymnasium havde stillet dem op. Galschiøt skriver, at de mange trækors 'bragte de vidtstrakte krigskirkegårde fra krigen i erindring. Det var en kraftig visualisering om forureningens truende katastrofer.'

Andre aktivister i Odense har været af en anden mening. Deres happening gik ud på at fjerne samtlige kors. Korsene blev hevet op samlet i store bunker. En kraftig handling der antyder, at de der fjernede korsene, ikke brød sig om ideen med henvisningen til soldaternes lidelse og død under den anden verdenskrig. Jeg er enig med dem, der fjernede de kors. De gjorde ret. Aktionen med at samle korsene i store bunker har ganske vist intet med

kunst at gøre, men dog lige så meget som de happeninger, Galschiøt finder på.

Galschiøt er i anledning af korsenes fjernelse opfyldt af selvretfærdig harme og siger i sit brev til politimesteren: 'Man spørger sig selv, hvem der tillader sig at træde ytringsfriheden under føde på denne forbryderiske måde'. Og i brevets slutning råber han patetisk: 'Jeg formoder du ser alvoren i denne sag og får dine medarbejdere til at prioritere efterforskningen højt.' Jens Galschiøt sætter så sandelig ikke sit propagandistiske lys under skæppen. Det hårdt arbejdende politi i Odense, der ifølge dagspressen ellers har en del at se til, skal nu også indlede 'en højt prioriteret efterforskning', fordi en odenseaner har fået en fiks idé. Men når Galschiøts eneste argument imod det, han kalder 'forureningens truende katastrofer' er opstilling af trækors, hvor kan så modargumentet være andet end fjernelse af de samme trækors? Aktion og reaktion. Det er livets lov. Dertil skal føjes: Almindeligvis er det kun i totalitære stater, at kunstnerne tilkalder politiet. I de frie lande klarer kunstner sig på frihedens vanskelige præmisser. Og en sand kunstner er en fri mand.

Men ikke Galschiøt. Og det kan jo skyldes, at manden slet ikke er kunstner, men blot et monotont aftryk af den politiske korrekthed. Hvordan var det nu med Galschiøts Svinehund. Det var en opretstående personlignende gris med noget om halsen, der godt kunne minde om en præstekrave. Jeg skrev et indlæg imod opstillingen af Svinehunden foran

Tornbjerg Gymnasium, fordi Svinehunden er et produkt af en fantasifuld form for indoktrinering. Mulighed for selvstændighed og frihed må imidlertid fastholdes, hvor en ungdom har sin daglige gang.

Problemet med de 2500 kors er ikke, at de er fjernet, men at de overhovedet kom op at stå. Respekten for de døde er fejlet til side. Historien om de soldater, der kæmpede for Europas frihed, da den menneskeforagtede nazisme havde taget magten, er borte. Faktisk forudsætter det 500 historieløse og hjernevaskede unge mennesker, der har ladet sig indoktrinere af en bestemt idé, at der kan opstilles 2500 kors påført småfremme og ligegyldige flokler. 500 enige unge mennesker...! Det virker uhyggeligt. En flok af unge mennesker, der reagerer ens er et tegn på åndeligt forfald. Således konverteres en historisk krigsbegivenhed, hvor unge mænd døde. Forældres sorg, kæresters gråd og søskendes savn. Vores dreng er faldet. Min ven, vores broder. De store kirkegårde på den nordfranske kyst bærer en historie i sig, langt værdigere end Galschiøts fjolde indfald. Nu er det på tide, at en ungdom, og en ansvarlig lærerstab bag, begynder at tænke sig om. At den ikke løber i hælene på en banal propagandist og selvoptaget missionær, der med politimesteren under armen råber i et væk: Jeg er en mægtig stor kunstner! Jeg kræver politiets indsats til støtte for min mægtige kunst!

Mon dog ikke det er Galschiøts sidste storagtige fremstød på populistens alt for let fremkommelige overdrev?

29 NOV. 1997

Forurening er vores kors - ikke jeres

Christoffer Nestor, Gl. Adalsvej 15, Odense SV, er elev på Tornbjerg Gymnasium og skriver:

I Stiftstidende 25. november skriver gymnasielæktor Jesper Ratjen et indlæg kaldet 'Grov manipulation med historieløs ungdom'.

Jeg mener der er tale om en meget fræk og uovervejret kritik, når Jesper Ratjen tillader sig at kalde eleverne på Tornbjerg Gymnasium for historieløse. Vi er under ingen omstændigheder historieløse, men vi er desperate for at få folk til at høre på os. Du siger selv (citat): 'Der er tale om en krænkende anvendelse af krigskirkegårdssymbolet' (citat slut), hvilket jeg til en vis grad vil give dig ret i, men vi er dem, der skal leve med de forureningsproblemer, som skabes nu, det bliver ikke dig (Jesper Ratjen).

Vi bliver nødt til at bruge et symbol, der vækker folks opmærksomhed. Det kan da godt være, at der er mennesker, der bliver meget stødt over, hvad de ser, men det bliver vi nødt til at tage med, for at få folks opmærksomhed.

Jeg mener, det er frækt at kalde os historieløse, for vi er udmærket godt klar over, hvad der ligger i 2500 hvide kors på lige prækker, men jeg ved nu, at det lykkes os at skabe den debat, vi ville opnå, også selv om noget af debatten går på brugen af korset i stedet for på forureningen. Det måtte vi så tage med.

Grov manipulation med historieløs ungdom

Christoffer Nestor, Gl. Adalsvej 15, Odense SV, er elev på Tornbjerg Gymnasium og skriver:

Kulturfonden gav 156.000 kr. til en happening, hvor fynske gymnasieelever plantede 2500 hvide trækors på en mark uden for Odense, hvor de advarede mod den globale forurening. Med nedlæggelse af Kulturfonden er det formentlig slut med den slags græsrodsprojekter.
- Foto: Lars Skaaning

Min frygt for fremtiden

Må
minder
læst om
en mere
miljøvenlig
verden

25 NOV. 1997

Kulturfondens er død

Kulturministeren er anklager, dommer og bøddel

Hva mæ Kulturen

Kulturminister Ebbe Lundgaard (R) lægger på fredag op til en større kulturpolitisk debat i Folketinget, når han i løbet af en halv time præsenterer sin egen 12 sider lange Kulturpolitiske Redegørelse fra landets fornemste talerstol.

Det er over otte år siden, politikerne senest havde kulturen på dagsordenen på baggrund af en tilsvarende kulturministeriel programmerklæring. Kulturministerens redegørelse er kun den sjette i rækken af den slags redegørelser, siden Kulturministeriet blev oprettet for over 30 år siden.

Politiken bringer i dag og de næste tre dage en række artikler med udgangspunkt i Ebbe Lundgaards kulturinitiativer.

Af Jens Kerte

For nylig plantede en gruppe fynske gymnasieelever 2.500 hvide trækers på en mark uden for Odense. Der var tale om en symbolsk advarsel mod den stigende forurening af kloden. Pengene til den iøjnefaldende happening kom fra Kulturfondens, som netop selv er dødsdømt. Så pludselig fik det makabre totalteater yderligere en betydning.

Kulturminister Ebbe Lundgaard (R) er selv anklager, dommer og bøddel i den korte proces omkring den otte år gamle Kulturfond, mens han samtidig står fadder til Kulturministeriets nye Udviklingsfond. Den er central i ministerens kulturpolitiske redegørelse og skal afløse Kulturfondens. Følgeloven om fonden træder i kraft til januar, efter at redegørelsen har været til debat i Folketinget på fredag.

Men det får de seriøse aktivister fra Tornbjerg Gymnasium på Fyn og andre glade kulturamatører rundt om i landet næppe gavn af. For millionerne i Udviklingsfondens skal først og fremmest styres mod eksperimenter blandt de professionelle kunstnere, mens Kulturfondens primært finansierede græsroddernes initiativer.

Kvalitetskriterier

På skolen ved Odense er både elever og lærere kedede af, at reglerne laves om, for de har allerede tre gange haft glæde af tilskud fra Kulturfondens til større kulturaktiviteter. Således fik de i september bevilget 156.000 kr. til det omtalte projekt, Jordan er Giftig.

- Det er ærgerligt, at reglerne ændres, siger gymnasielærer Gunna Larsen, som er blandt idémagerne til de 2.500 kors ved Fruens Bøge. - Vi har hver gang anstrengt os på et samarbejde mellem os amatører på skolen og professionelle ude fra, men nu frygter vi at måtte undvære den slags aktiviteter fremover.

- Samtidig kan jeg da godt se, at mange af de fondsstøttede projekter efterhånden er blevet for ens. Altså egnspejl og den slags, så det er vel naturligt også at anlægge nogle kvalitetskriterier. Og vi kan da håbe, ændringerne ikke skader os, siger gymnasielæreren.

Kulturfondens har siden oprettelsen i 1990 med høj-skolemanden Niels Højlund som dens første formand uddelt omkring 245 millioner kr. udelukkende efter ansøgning til i alt 1700 projekter blandt 9.000 henvendelser. Fremover har Udviklingsfondens omkring 28 millioner om året. Og den skal mest være opsøgende.

Mens bestyrelsen for Kulturfondens takker af, er den dog allerede begyndt at anlægge Udviklingsfondens kommende kvalitetskriterier i sin udvælgelse blandt støtteansøgningerne. Efter mødet den 15. september hed det i en pressemeddelelse:

'At fonden har valgt at støtte forholdsvis færre projekter end tidligere skal læses som en opstramning af kvalitetskriterier samt et ønske om ikke at støtte projekter, som overvejende har lokal relevans og som burde kunne sikres lokalt.'

'Bestyrelsens tanker ligger (...) helt i tråd med de meldinger, som kulturministeren har givet.'

Det kan de så trøste sig med på Tornbjerg Gymnasium. Også Åsen/Teater på Herrens Mark i Brønderslev slap trods de strammede kriterier igennem nåleøjet i september og fik kultur støtte på 250.000 kr. til en række forestillinger med titlen Stoffer om unges narkoproblemer.

Alligevel ser instruktøren og dramaturgen Lars Olsen bag Herrens Mark ikke for lyst på kulturfremtiden:

- Jeg kan ikke forstå, kulturministeren vil lave Kulturfondens om, for vi havde med garanti ikke set de senere års talentudvidelse inden for teatret, hvis ikke fon-

den havde eksisteret, siger Lars Olsen.

- Kunsten har de senere år været opprioriteret rundt om i landet på grund af fondens. Det har ikke bare været levebrødsteater, men dialog. Selv har vi arbejdet sammen med Kaospiloterne i Århus, og den slags har bedre betingelser under Kulturfondens end under et mere centraliseret system.

- Tendensen er, at finkul-

turen vinder. Så mine egne projekter går sikkert i vasken fremover, selv om man håber på at tilhøre de to procent støtteværdig kvalitetskunst i fremtiden, siger Lars Olsen.

Mangel på retning

I forbindelse med oprettelsen af Udviklingsfondens har kulturministeren lavet et lovforslag på seks paragraffer, hvori det i bemærknin-

gerne hedder om den samtidige slagtning af Kulturfondens, at dens virksomhed i stigende grad er karakteriseret ved at mangle kulturpolitisk retning og perspektiv. Fonden støtter mange og meget forskelligartede projekter uden nogen større kulturpolitisk gennemslagskraft og vision ... 'Den nuværende bestyrelse for Kulturfondens deler denne vurdering.'

Længere nede i bemærkningerne præciserer ministeren sin nyskabelse:

'Med henblik på at koncentrere den kulturpolitiske indsats på færre, men banebydende projekter af høj kvalitet, på at kunne støtte projekter, der falder uden for de eksisterende støtteordninger, og på at kunne påtage sig en opsøgende og igangsættende virksomhed oprettes Kulturministeriets Udviklingsfond til afløsning af Kulturfondens. Udviklingsfondens skal være kendetegnet ved dynamik, fleksibilitet, gennemslagskraft og visionær tænkning.'

Ordene kunne være formuleret af den københavnske galleriejer Mikael Andersen, der i oktober præsenterede den fremadrettede, internationale maleriudstilling Display på Charlottenborg med 175.000 kr. i støtte fra Kulturfondens. Han hører til dem, der hilser den ny fond velkommen og siger:

- Det er med kunst, som med journalistik. Man må højne niveauet. Kulturfondens er meget bred, så bestyrelsesmedlemmerne kan tage udgangspunkt i deres egne personlige idéer. Vi havde sendt flere ansøgninger om støtte til Display, før den lige præcis fik den formulering,

bestyrelsen kunne acceptere.

- Så det er da helt fint, at kulturministeren strammer tingene op. For det er vigtigt at støtte den professionelle og kvalitative kunst. Hvis det hele støttes, får alt den samme lødighed. Det er godt, at de nu ved, hvad kunst er, og at eksperimenter støttes.

- På den led er det ligeledes væsentligt, at man fremover giver ydelser til de unge kunstnere gennem udvidelsen af Kunstfondens, siger Mikael Andersen.

Bestyrelsen

I går sad Trevor Davies som bestyrelsesformand stadig for bordenden, da Kulturfondens syv bestyrelsesmedlemmer for en af sine sidste gange skulle tage stilling til endnu en bunke støtteansøgninger. Det vil han gøre frem til juli 1998, når fondens begravnes for evigt og i et halvt år har kørt parallelt med den kommende Udviklingsfond i dennes etableringsfase.

Bestyrelsen i den ny fond udvides til ni medlemmer, fordi de med det opsøgende arbejde får mere at se til. Alle udpeges de af kulturministeren for tre et halvt år ad gangen uden mulighed for umiddelbart genvalg, og i miljøet omkring Kulturministeriet gættes der på, at Trevor Davies med sin store kulturviden og fleksibilitet også er manden, der indtil år 2001 skal lede Udviklingsfondens.

Det bliver dog i tæt forståelse med den til enhver tid siddende kulturminister. For nok skal fondsbestyrelsen udtrykkeligt selv udarbejde en handlingsplan for sin embedsperiode, men som det hedder i paragraf 4 stk. 5 og stk. 6 i Ebbe Lundgaards Lov om Kulturministeriets Udviklingsfond:

'Kulturministeren kan ved hver ny bestyrelsesperiodes start udpege særlige satsningsområder for den kommende bestyrelsesperiode.' Og: 'Handlingsplanen skal godkendes af kulturministeren.'

Ministerens centraliserede kulturmagt kommenteres ikke nærmere i lovforslaget eller bemærkningerne, men Ebbe Lundgaard får rig lejlighed til at uddybe sine tanker nærmere på fredag.

Lovforslag

Kulturminister Ebbe Lundgaards (R) foreløbig ni planlagte lovforslag samtidig med, at hans Kulturpolitiske Redegørelse kommer til debat i Folketinget:

1. Kulturministeriets Udviklingsfond erstatter Kulturfondens.
2. Statens Kunstfond forhøjes fra 56 til 104 millioner kr. om året inklusive den nye iværksætterordning for unge kunstnere.
3. Teaterloven justeres, så kvalitetsteatret får flere penge på bekostning af underholdningsteatret.
4. Bibliotekaruddannelsen ændres til en videnskabelig uddannelse.
5. Ophavsretloven skal omfatte digital registrering og EU-harmoniseres.
6. Alle de igangværende regionale kulturforsøg slutter samtidig med udgangen af 1999.
7. Store sportsbegivenheder skal sendes på landsdækkende tv-kanaler.
8. Lov om vilde dyr i zoologiske haver EU-harmoniseres.
9. Bestemmelserne vedrørende arkivering af personlige oplysninger justeres.

1014

Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen foran et stykke af Berlinmuren, som han har i sit værksted i Odense. Det skulle have været brugt til et stort monumentalt værk med titlen »Berlinmurens fald«, men de tyske myndigheder trak sig ud af projektet. Foto: Lars K. Mikkelsen
Nedenunder en af de 750 børnedukker, Jens Galschiøt placerede i København under FN's sociale topmøde i 1995. Dukkerne skulle være en påmindelse om, at 40.000 børn verden over dagligt dør af fattigdom.

20 NOV. 1997

Unge uden håb?

1014

Præst Henriette Bacher Lind, Sønderballevej 10, Gudbjerg, skriver bl.a.:

En såkaldt kunstnerisk happening fik en brat og absolut uplanlagt afslutning i sidste uge. Det var kunstneren Jens Galschiøts 'korspark', der natten til torsdag blev raseret af ukendte gerningsmænd. Man skal ikke billige den slags hærværk, endsige undskylde den, - på ingen måde - men man må have lov til at mene, at det er godt, den er væk.

Som det fremgik af avisens billeder af og artikler om korsparken bestod den af 2500 fuldstændig ens og helt hvide kors, opstillet i lange rækker. Hver elev fra Tornbjerg gymnasium, der havde ønsket at være med, havde fået udleveret fem kors, hvorpå de skulle skrive deres bud på fremtiden og den voksende ødelæggelse af naturen. Alle de mange kors skulle symbolisere, hvordan vi gennem overdrevent forbrug og voldsom forurening er i færd med at slå jorden ihjel. Kunstneren selv kaldte korsparken for en 'visualisering af afgrunden' og set på afstand er den en tro kopi af de mange krigskirkegårde, som findes rundt omkring i Europa, og som vidner om forfærdelige tab og tragiske omkostninger, men her var det altså de unges fremtidsdrømme og håb, der var blevet kastet jord på. Det var deres spæde visioner og lyse forventninger, man havde lagt i graven.

Ved synet af korsene måtte man uvægerligt tænke: Sådan ser altså det moderne billede af de sidste tider ud: som en enorm kirkegård, fuld af anonyme og ensartede kors; som et stort goldt område, hvor menneskene ligger som ofre for deres egen materielle ærgerrighed og manglende sans for natur og ressourcer.

Der er fortid, nutid - og intethed. Ingen fremtid. De mange kors i Fruens Bøge havde intet andet fremtids-

perspektiv end den død og tilintetgørelse, som mennesket ved egen hjælp kalder ned over sig, og som det derfor også kunne afværge, hvis det virkelig ville.

Det er ikke, fordi man ikke må tale om de sidste tider. Det blev der faktisk talt en hel del om i søndags i landets kirker, d. 25. s.e.trinitatis. Det hører med til kristentroen, at den ved, at ligesom det hele engang er opstået på Guds ord, skal det hele også engang forgå på hans ord - for at noget nyt kan komme til.

I kristendommen tales der dog ikke kun om undergang, men også om genkomst. Først udmales hele denne rædselsvækkende scene, hvor mennesker forfølges og løber af sted i skrigende angst, hvor selv nærtstående bekriges, hvor jorden rystes af jordskælv, hvor stjernerne falder ned fra himlen og solen taber sit lys, og dernæst beskrives, hvordan Kristus selv kommer sejrende på himlens skyer.

Det er netop den store forskel på Jens Galschiøts kunstværk og kristendommens forkyndelse af de sidste tider, at hvor førstnævnte lader alt gå under p.g.a. menneskets eget begær, overlader sidstnævnte den store dom til Gud og holder fast i fremtiden. Og det er sandelig en vigtig pointe, at det kun er Gud, der for alvor har magt og myndighed til at bryde ind og tale om de sidste tider.

Det er da en uhyggelig tanke, at unge mennesker begraver fremtiden og derved glemmer at leve som det, de er: Guds egne skabninger, placeret et eller andet sted på linien mellem skabelse og genkomst og det vil sige med visheden om, at der er noget i vente, men uden at glemme, at der skam er en masse at tage fat på, medens vi er her. Den, der begraver sit håb og sin fremtid, begraver samtidig sit ansvar. Og det har i al fald aldrig været kristendom.

25 NOV. 1997

Grov manipulation med historieløs ungdom

1014

Gymnasielektor Jesper Rattjen, Majvænget 66, Bramdrup, skriver:

Med en udsøgt sans for timing opstillede Tornbjerg Gymnasiums elever dagen før 11. november under anførsel af 'kunst'-provokatoren Galschiøt Christoffersen og - må man gå ud fra - skolens ledelse, en krigskirkegård med 2500 hvide kors. Gymnasieeleverne havde på hver sit kors skrevet deres tanker om forurening. Det var et led i Tornbjerg Gymnasiums tema-år om forurening 'Jorden er giftig'. - Et par dage

efter lå det hele i fem store stakke på engen i Fruens Bøge. 'Kunst'-bagmanden udtalte, at den tilsyneladende velovervejede og nøje planlagte hærværksaktion virkede meget skræmmende på ham, og gymnasiets rektor Lene Pind mente pædagogisk (til citat i Jyllands-Posten), at hærværket 'var et udtryk for, at vi har sat fokus på et omtåleligt emne, nemlig forureningen af vores jord. Det er et emne, som mange ikke bryder sig om at diskutere åbent'.

Nej, fru Pind og hr. 'svinehund'! Der er tale om en

reaktion på den krænkende anvendelse af krigskirkegårdssymbolet. Et sted må der trækkes en grænse for, hvad man kan tillade sig af giftig provokationsforurening.

Men trøst jer. I og jeres medvirkende! I nåede da at gøre indtryk: En ældre Odense-borger nåede f.eks. at se opstillingen, da hun intetanende kørte over engen. 'Choket var så voldsomt, at jeg måtte holde stille med tårerne løbende ned over kinderne'. Hendes søn havde reageret på samme måde. 'Ingen af os har været med til at fjerne

Forsvunden ytringsfrihed

11. november 1997 var det 50. år siden, at den danske befolkning blev fri for den tyske besættelse.

Den 10. november 1997 var det 50. år siden, at den danske befolkning blev fri for den tyske besættelse.

11. november 1997 var det 50. år siden, at den danske befolkning blev fri for den tyske besættelse.

Foto af Engen ved Landspartiet

Fra debatten i Stiftstidende 20. november

'kunstværket', men jeg tror, vi kunne have gjort det', skriver den ældre medborger og fortsætter: 'Vi har stået i Frankrig ved krigsgravene fra de to store krige, og vi har aner blandt de sønderjyder, der var med i 1. Verdenskrig'.

Pyt, for '500 unge på Tornbjerg Gymnasium har

gjort sig tanker om, hvad de vil ofre for et bæredygtigt samfund', skrev Jyllands-Posten i sin billedtekst. Ungdommen i dag viser også offervilje, og så er der vel balance - eller er der snarere tale om grov manipulation med en historieløs ungdom?

Udklip af:

Se og Hør

20 NOV. 1997

MAN KORSER SIG

FUENS BØGE: Syv timer tog det de 500 elever fra Tornbjerg Gymnasium at banke 2500 trækers ned i jorden. Korsene var en del af kunstneren Jens Galschiøts 15.000 kvadratmeter store kunstinstallation, der unægtelig leder tankerne hen på de europæiske krigskirkegårde. Hæppningen fandt sted i forbindelse med Tornbjerg Gymnasiums temaår, Jorden er giftig. (Foto: LONE EG NISSEN)

Udklip af:

Ugeavisen Odense
Onsdag

19 NOV. 1997

Hørt og set

Af
Ulla
Iversen

Forsvunden ytringsfrihed

Mille Nielsen og Anne Jensen, Tornbjerg Gymnasiums 3. Y, skriver bl.a.:

1014
Den 10. november 1997 var for ca. 500 tornbjergensere og kunstneren Jens Galschiøt en glædens dag, idet det på bedste vis lykkedes at gennemføre en forureningshappening. Denne gik i al sin enkelthed ud på at opstille 2500 hvide kors, hver med sin meningstilkendegivelse om forureningsproblematikken, på

Engen i Fruens Bøge, således at de mange enheder, symboliseret i form af 500 elevers fem personlige kors, udgjorde en æstetisk helhed.

Brugen af hvide kors er for mange et tabu, og berøringsangsten hermed er derfor nærværende, hvilket vi naturligvis var opmærksomme på. Alligevel finder vi, at udbyttet overskyggede konsekvenserne. Vi betragter således muligheden for at skabe refleksion om-

kring forureningsproblemet for så udbytterigt, at det kompenserer for konsekvenserne i form af foragten for brugen af korset. Vi havde til en vis grad ventet en reaktion, dog ikke en så tilsyneladende organiseret reaktion, som tilfældet var. Det forholder sig således, at unge alt for ofte fremstilles som initiativløse og handlingslammede uden selvstændighed.

Korsparken var netop et bevis på det modsatte - at

Foto fra Engen (Heidi Lundsgaard).

unge mennesker rent faktisk tør tage stilling og handle på baggrund heraf. Dette bør - ligesåvel som alle andre meningstilkendegivelser - respekteres. Uden respekt ingen ytringsfrihed!

Er hærværket mod korsparken en manifestation af, at ytringsfriheden i visse forbindelser er fravæ-

rende? Hvis ja, hvor skal den så findes? I tilfælde, hvor faren for at virke stødende ikke er til stede? I tilfælde, hvor der ikke appelleres til folkets samvittighed? Eller i tilfælde hvor folk ikke opfordres til videre refleksion? Spørgsmålet er altså blot hvor og hvornår vi så kan få lov til at ytre os?

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

20 NOV. 1997

Træer i stedet for kors

Hans Lohmann Andersen, Asumvej 235, Odense NØ, skriver:

1014
Det er i tidens ånd både fedt og in at lave happenings for både det ene og det andet. De 2500 kors på engen ved Fruens Bøge var imidlertid fuldstændig overflødige. At vi skal passe på miljøet er vist efterhånden gået op for de fleste!

Jeg kunne tænke mig at stille Tornbjergeleverne følgende spørgsmål: Havde det ikke været bedre for miljøet, hvis de 520.000 kr., denne happening kostede havde været brugt til at plante levende træer for på et eller andet vandbeskyttelsesområde?

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

20 NOV. 1997

Feje hærværksmænd

1014
Michael Kolbæk, Hjulets Kvarter 277, Odense SØ, er 1.G'er på Tornbjerg Gymnasium og skriver:

Da vi forrige mandag stillede 2500 kors op på Engen i Fruens Bøge, var det ikke for at fornærme nogen, men blot for at ytre vores mening og give udtryk for vores holdning til de forureningsproblemer der truer jorden. Der er åbenbart nogen, der har taget anstød

af vores happening, og tager sig den frihed at odelægge det kunstværk, som vi har lagt så meget i.

De, der har gjort det, er åbenbart for feje til at turde stå ved deres overbevisning. De tog korsene op i ly af mørket og har ikke været modige nok til at stå ved det. Jeg vil gerne opfordre dem til at stå frem og indrømme det, så vil vi meget gerne diskutere problemerne med dem.

Gymnasieelever svarer igen:

På korstog gennem byen

Elever fra Tornbjerg Gymnasium gik mandag i op gennem byen bærende hvide kors for at gøre opmærksom på forurening som lokal og global udsættelse.

Uge tidligere havde eleverne sammen med Odense-kunstneren Jens Galschiøt opstillet 2500 hvide kors på Engen i

Fruens Bøge (billedet til højre).

Kunstværket var en protest mod forurening og en del af gymnasiets temaår "Jorden er giftig". Hvert kors bar en elevs udsagn om emnet.

Korsene skulle have stået på Engen til den 19. november. Imidlertid trak ukendte personer korsene

op og samlede dem i store bunker i nattens mulm og mørke, og de fik således kun lov til at stå én hel dag. Eleverne overvejede

at stille korsene op igen, men valgte altså i stedet at få deres budskab ud ved at gå gennem byen. (Foto: Hasse F)

18 NOV. 1997

Hærværk

Kunstneren Jens Galschiøt skriver følgende åbne brev til politimesteren i Odense:

1014

Kære politimester!

I 1996 gav du mig *Ungdommens gejst og glædes pris* i samarbejde med Korsløkke Ungdomsskole. Begrundelsen var at mine kunstinstallationer og hap-peninger aktiverede bl.a. unge til at tage del i sam-fundsdebatten. - Tak for det.

Som du nok ved har jeg netop haft et samarbejde med 500 gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium, hvor vi opstillede en kors-park på Engen bestående af 2500 trækors med ele-vernes udsagn om foruren-ning. Korsparken som fyld-te hele Engen var meget smuk. Installationen brag-te de vidtstrakte krigskir-kegårde fra krigen i erin-dring. Den var en kraftig visualisering om forurenin-gens truende katastrofer.

Vi havde brugt flere må-

neder til at forberede kor-sparken.

Korsparken blev mandag den 10. november rejst af 500 elever og lærere fra Tornbjerg. Det var menin-gen at installationen skulle blive stående til den 19. no-vember. Men næppe havde korsene stået der et døgn, før ukendte gerningsmænd, uvist af hvilken grund, nat-ten til onsdag rev alle kor-sene op og samlede dem i fire bunker på Engen.

De unges umiddelbare reaktion på det organiserede og nøje planlagte hærværk var 'De har under-trykt vores ytringsfrihed. Hærværket har ødelagt det værk som vi har lagt både sjæl og kræfter i!' De opfat-tede det som en manglende respekt for deres indsats - for deres meninger og hold-ninger. Eleverne følte af-magt.

Hærværket har ødelagt elevernes muligheder for at komme ud med deres syns-punkter. Synspunkter som ikke kan komme ud risike-

rer let at gro fast som inde-stængt aggression. De inde-stængte aggressioner i samfundet danner grobund for en følelse af afmagt som i sidste ende kan udarte til vold. Når ytringsfriheden undertrykkes tilføjes der yderligere et par vendinger til den voldsspiral vi i de senere år har været vidne til.

Jeg betragter det som en forbrydelse mod elevernes udsagn og deres ytrings-frihed. At tage ytrings-friheden fra 500 unge menne-sker ved at fjerne deres ud-sagn i ly af natten er en lige så stor forbrydelse som at stjæle penge fra Arbej-dernes Landsbank. Måske er forbrydelsen i virkelig-heden endnu større i og med at den blokerer for vo-res kommunikation, vores vigtigste redskab i et demo-kratisk samfund til at fore-bygge vold og afmagt. Jeg formoder at du er enig med mig i disse synspunkter og at det bl.a. var det der var baggrunden for at du var med til give mig *Ungdom-mens gejst og glædes pris*.

Bente Dalgård, Fyens Stiftstidende beskrev ele-vernes opsætning af kor-

sparken således: 'Den vest-lige verdens ultimative symbol på håb og død blev banket ned i plænen'. Ele-verne havde glædet sig til at vise værket frem, og ef-ter den forbryderiske vand-alisme var en elevs umid-delbare kommentar: 'Jeg er næsten mest ked af at min mormor ikke nåede at se det'. De ønskede at vise de-res værk frem, at vise at også de har en holdning til samfundet og forurenin-gen, men fik frataget den mulighed. Man spørger sig selv, hvem der tillader sig at træde ytringsfriheden under fode på denne for-bryderiske måde. Jeg for-moder du ser alvoren i den-ne sag og får dine medar-bejdere til at prioritere ef-terforskningen højt.

Udklip af:

DALUM-HJALLELSE

AVIS

18 NOV. 1997

Engen i Fruens Bøge mindede i sidste uge om de franske mindesmærker for de faldne i 2. verdenskrig. Kunstværket fik kun lov til at stå færdigt en dag, før ukendte pillede det ned i nattens mulm og mørke. (Foto: Hasse F)

En dag med 2500 hvide kors på Engen

Den fynske kunster Jens Galschiøt Christophersen rejste mandag i sidste uge sammen med elever fra Tornbjerg Gymnasium 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge. Det opsigtsvækkende

kunstværk, der var en protest mod forurening, skulle have stået til den 19. november. Men natten mellem tirsdag og onsdag pillede ukendte personer korsene ned - og samlede dem i fire store bunker.

Eleverne havde på hvert kors skrevet et personligt udsagn om forurening, og kunstværket var et led i gymnasiets tema-år "Jorden er giftig".

- Vi betragter dette hærværk som udtryk for, at vi

har sat fokus på et ømtåleligt emne, lyder det i en fælles udtalelse fra Jens Galschiøt og rektor Lene Pind, Tornbjerg Gymnasium.

Hærværket er meldt til politiet.

18 NOV. 1997

Når kunsten bliver politisk

1017
Jens Galschiøt på
Midtfyns
Gymnasium

Af Iben Friis Jensen
Foto: Hung Tien Vu

■ RINGE: «Red miljøet», agiterer en nøgen mand med sin plakat - udstillet i Midtfyns Gymnasiums aula på nok en plakat med teksten: Slut dig til, inden det er for sent... kæmp dig til en måneds gratis net-abonnement.

Og lidt af denne hvad-får-jeg-til-gengæld-holdning, lå i baghovedet på de mange midtfynske gymnasieelever, der i går havde taget mod kunstneren Jens Galschiøts opfordring til at betræde spændingsfeltet mellem kunst og politik.

Disse nosseløse børn af '68-generationen, som skulptøren, happeningmageren og smykkkunstneren Jens Galschiøt kaldte flokken, der pænt kvitterede med god ro og orden under demonstrationen af de politisk korrekte meninger og udsagn. Det er svært at diskutere med en person, der tilsyneladende gør alt det rigtige. Og ikke engang gør det for egen vindings skyld!

For Jens Galschiøt har gjort sig verdenskendt med sine skulpturer, der som i venstreføjens velmagtsdage bruger kunsten til politisk agitation. Den Indre Svinehund, en over mandshøj og omkring en ton tung habitklædt

Diskussionslysten på Midtfyns Gymnasium blev lidt hæmmet af, at taleren var en mand med alle de rigtige meninger og intentioner. Først da forsamlingen blev karakteriseret som *nosseløs*, hjalp provokationen.

grisefigur, satte os først i kontakt med vores egen svinske holdning til de fremmede. Dernæst brugte Jens Galschiøt 700 sandfyldte tøjdukker smidt overalt i København under en FN-konference til at gøre opmærksom på de 13 millioner

børn i den tredje verden, som hvert år dør under kummerlige vilkår. Endelig er han i gang med skabe sine Skamstøtter, som i løbet af de næste ti år skal placeres ti forskellige steder rundt i verden, hvor menneskerettighederne krænktes.

I sidste uge plantede han sammen med elever fra et Odense gymnasium en hel mark til med hvide kors. Hvert forsynet med en elevs udsagn - primært om forureningen. Korsene blev forleden hevet op af ukendte gerningsmænd, og i går eftermiddags

brugt i et korstog i Odense by.

- Kunne de mange penge, du bruger på dine skulpturer og happenings, ikke anvendes til et bedre formål? lød et spørgsmål fra en gymnasieelev.

- Jeg har selv tænkt over det, svarede Galschiøt -

Jeg bruger millioner af kroner, som jeg selvfølgelig kunne sende til den tredje verden, men hvis der virkelig skal ske noget, tror jeg på, at vi skal have en diskussion i gang.

Hvis tilstrækkelig mange begynder at diskutere problemerne, mener Galschiøt, at også politikerne vil blive tvunget til at tage fat på emner som den ulige fordeling af verdens goder, som grundvandsforurening og fremmedhadet.

- Men du skaber jo bare en debat i stedet for at gøre noget selv, lød kritikken. - Er det virkelig det, du vil?

- Jeg er selv usikker på løsningerne. Men alle ved, hvad der er galt, og ingen vil erkende det. Vi fortrænger det faktum, at nogen må betale. Og at det er mest rimeligt, hvis det er os, den hvide verden, som punger ud. Det drejer sig om ikke om at sætte prisen ti øre eller 30 øre op pr. liter benzin.

Hvis det virkelig skal begrænse forureningen og beskytte olieressourcerne, skal prisen hæves til fyre kroner pr. liter... Og der skal flere i skoleklasserne, og vi skal skrue ned for varmen og ikke nøjes med at betale en tyver eller en femhundredekrone-seddel, når der er Røde Kors indsamling. Men ingen partier, ingen politikere siger ligeud: Det her skal DU være med til at betale. Alle mener, at det er de andres opgave.

I et sandt korstog sluttede godt 150 unge i Otterup op om deres kammerats brutale død i weekenden. De protesterede samtidig mod trafikken på den travle amtsvej gennem byen. Foto: John Fredey.

Unge i protest mod trafikken

Godt 150 unge i alderen 13-16 år demonstrerede mod de trafikale forhold på amtsvejen gennem Otterup by, der i weekenden kostede en af deres venner livet.

Ulykke med for høj fart

OTTERUP - Der blev kørt for stærkt, da en 16-årig skoleelev blev dræbt og flere andre jævnaldrende kvæstet i Nørregade i weekenden. Det fastslår ordenspolitiet på baggrund af de tekniske undersøgelser af skridspor fra bilen, en blå Ford Taunus fra 1980. Omkring 80 kilometer i timen har politiets teknikere målt hastigheden til i den bløde kurve ved Enghavevej. Men farten burde ifølge politiet ikke give anledning til, at føreren, der er indlagt med kvæstelser på Odense Universitetshospital, mistede kontrollen med bilen og tørnede ind i et hus. Erik Ladefoged fra ordenspolitiet karakteriserer kørslen som en vanvittig styring af bilen, hvis motor var erstatet med en større og kraftigere, end den bilen var udstyret med fra fabrikens side.

Af
KLAUS WIND

OTTERUP - Symbolikken var ikke til at tage fejl af.

110 hvide trækors bundet op på vejskilte og telefonmaster flankerede i går amtsvejen Søndergade/Nørregade fra rundkørslen i syd til kirken i nord.

De sørgelige rester fra sidste uges forurenings-hæpning på Engen i Odense havde fundet vej til Otterup, hvor de mange trækors antydede både død og

ulykke på asfalten gennem byen. Her gjorde de god fyldest, da venner og kammerater til den 16-årige i et sandt korstog protesterede mod de utålelige trafikfor-

hold i midtbyen. Under overskriften 'Sæt farten ned - det dør man ikke af', 'Det ku' ha' været dig' og 'Gør Otterup sikker' markerede de godt 150 unge deres utryghed ved at færdes gennem byens trafikerede færdelsåre nummer et.

- Bilisterne skal se, at vi mener det alvorligt. Der skal ske noget. Der er sket rigeligt med ulykker, lød det fra flere af de unge, der under politieskorte på overarbejde gik i optog gennem byen til rådhus og bibliotek. Hensigten var at råbe politikerne op, der i dagens anledning blandt an-

det var parkeret i Kuplens valglokaler. Og hvis de unge ellers havde alderen til at vælge, så bliver farten sat ned gennem byen.

Bump eller andre chikaner skal ifølge de unge forhindre høje hastigheder og dæmpe den tætte trafik, der har sendt vejen ind som nummer 31 på amtets liste over prioriterede bygennemfarter.

De 110 hvide trækors danner indtil videre et effektivt autoværn mod bilisterne. Og tidligst fredag har de unge planer om at fjerne de mange kors fra vejen.

NOV. 1997

kontroversiel kunstner på besøg

1014
g politik er
år den
abende
r Jens
st besøger
s
ium
avn

E: De meget
kunst-happe-
in indre svine-
kamstøtten» og
pstillingen af
e kors ved Fru-

Udklip af:

MORGENAVISEN

JYLLANDS POSTEN

NOV. 1997

ankende

Af Jesper
Ratjen,
gymnasie-
lektor,
Majvænget 66,
Bramdrup,
Kolding

RG Gymnasi-
Lene Pind me-
ogisk, at hær-
1 forleden fjer-
asiets netop op-
åppening, fordi
fokus på et om-
ie, nemlig for-
vores jord. Det
om mange ikke
m at diskutere

nd. Der er sna-
en reaktion på
ide anvendelse
tegårdssymbo-
å der trækkes
akkeltog, som
ninde- og glæ-
ar været mis-
år. Den histo-
m kan næppe

ens Bøge i Odense, har i hvert fald to ting til fælles. De er kunst med et politisk budskab, og de er alle skabt af den odenseanske kunstner Jens Galschiøt.

På mandag er den fynske sølvsmed og billedhugger gæst på Midtfyns Gymnasium, hvor han vil komme med et debatoplæg til emnet »kunst og politik«.

Et emne, der fik ny aktualitet, da de 2.500 hvide kors ved Fruens Bøge natten til onsdag blev revet op ved organiseret hærværk. Jens Galschiøt og 500 gymnasieelever havde opsat korsene for at gøre opmærksom på den globale forurening.

Jens Galschiøt har udstillet i Danmark, Grønland, Tyskland, England, Frankrig, Italien og sågar på Verdensudstillingen i

Sevilla i Spanien i 1992, men i de senere år har han især haft happenings som sin foretrukne kunstneriske udtryksform.

På sin måde

Om sine værker siger kunstneren selv:

- Om det, jeg laver, er stor kunst eller ej, er ikke så vigtigt. Mine skulpturer opstår af sig selv og viser min måde at opleve livet og verden på. Det er for mig det vigtigste. Som et af mine børn sagde, da han havde overværet tilblivelsen af en skulptur: »Ja, sådan skal det være. Nu er der meget mere historie i den«. Og måske er det bare det, jeg vil være - en historiefortæller.

Alle er velkomne på Midtfyns Gymnasium mandag formiddag.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

18 NOV. 1997

Korstog som modprotest

1014
- I kan ikke slå os ihjel, skrålede nogle gymnasieelever og viftede med deres kors, mens andre elever havde mere travlt med at holde styr på deres bannere med slogans som 'Jorden er giftig' og 'Det er dit valg'.

Humøret fejlede ingenting, da omkring 200 elever fra Tornbjerg Gymnasium i går eftermiddag i bogstaveligste forstand gik korstog gennem Odense midtby.

Flere elever bar på hvide kors fra den forureningshappening, som de i

samarbejde med kunstneren Jens Galschiøt rejste i mandags på engen i Fruens Bøge som optakt til gymnasiets temaår 'Jorden er giftig'. Installationen med de 2500 kors, som symboliserer klodens forurening, blev revet op onsdag nat.

- Vi går i korstog for at rette fokus tilbage på det, som det hele handler om - nemlig forurening, ikke de hvide kors. Men dette er også en hån mod dem, der pillede korsene og dermed vores ytringer om fremtiden ned, sagde Anne Jen-

sen fra 3. y, der i et rask tempo ledte korstoget fra Banegårdcentret gennem Kongens Have og Jernbanegade for til sidst at ende ved Flakhaven.

Her gav tre unge byråds kandidater, Tine Akselbo (K), Søren Thorsager (S) og Morten Retting (SF) forskellige bud på, hvordan problemerne med forurening løses. Dog var de enige om, at alle må stå sammen for at værne om miljøet.

- Det er fandeme koldt at demonstrere, men jeg synes, det er lidt sejt, ud-

Udklip af:

MORGENAVISEN

JYLLANDS POSTEN

20 NOV. 1997

Korspark er misbrug af symboler

Af Erik Vedstesen, lærer, Bøgelundvej 40, Lemvig

ELEVER og lærere på Tornbjerg Gymnasium ved Odense er forargede. Ja, de er ligefrem rystede. Hvorfor? Fordi nogle hærværksmænd har fjernet 2500 hvide trækors, som 500 gymnasieelever havde anbragt på et engareal ved Fruens Bøge i Odense. Eleverne havde villet manifestere en tavs protest mod naturens forurening (JP 13/11).

Sammen med happe-

ningskunstneren Jens Galschiøt Christoffersen havde eleverne skabt denne korspark, og på korsene havde eleverne endda skrevet deres personlige tanker og følelser om forureningen. Men nu var det hele blevet rykket op og smidt i fem store bunker. »Det er en uhyggelig og fej reaktion på opsætningen af de hvide trækors,« siger Galschiøt Christoffersen.

Omtåleligt emne

»Vi betragter dette hærværk som et udtryk for, at vi har sat fokus på et omtåleligt emne,« siger elever og rektor.

Hærværk? Jeg tænkte

ved mig selv, at hvis det var hærværk at fjerne en sådan forurening af de grønne og venlige enge ved Fruens Bøge, så kunne også jeg være blevet hærværksmand. Mon ikke det kunne tænkes at være retskafne og hæderlige mennesker, der er blevet stødt over at se rækkerne af hvidmalede trækors? En korspark! Hvor kan man ellers se en sådan korspark med tusinder af hvide kors sat i snorlige rækker? Det kan man f. eks. i Normandiet, hvor korsene står til minde om de døde under D-dagen i Anden Verdenskrig. Under hvert kors ligger der en soldat, og ved korset ærer vi

ham og hans minde. Et kors betyder gravplads.

En korspark på 2500 hvidmalede trækors plantet i en eng ved Odense Å af fynske gymnasieelever! Så vanvittigt kan en "sag" løbe af med mennesker, at ingen virkemidler er dem for gode, og selv glemmer de al forståelse af sammenhæng og symboler.

Happening

Egentlig skulle man tro, at det var forbudt så groft at misbruge symboler, og korset er vel det tungest ladede af alle symboler. Men når bare en happeningkunstner er med, så kan man kalde det en happening, og når så

oven i købet det tjener den gode sag, så, ja, så er der ikke det blasfemiske, som en gymnasierector ikke vil gå med til.

Men måske er gymnasium og rektor og kunstner inderst inde godt tilfredse med forløbet. Der blev jo alligevel en happening ud af det, skønt drivende sentimental, ikke én elev vil være uberørt. Man ser dem for sig, rodende i bunkerne af træpinde efter deres personlige kors, sørgende over verdens hårdhed og deres drømmes forlis.

Nå, godt det blev fjernet, så solen igen kan skinne klart på græsset ved Fruens Bøge.

Med bannere og trækors snoede gymnasieeleverne sig gennem Odense i protest mod den stigende forurening. Og som reaktion på at happeningen ved Fruens Bøge blev odelagt onsdag nat. Foto: Benny Ahlmann-Jensen.

16 NOV. 1997

500 elever og lærere på korstog mod forurening

ODENSE - Det lignede en krigskirkegård, men var en slags mindepark for forureningens ofre. På "Engen" i Fruens Bøge opstillede 500 elever og lærere fra Tornbjerg Gymnasium mandag 2500 kors mod forurening som et problem både lokalt og globalt. Eleverne skrev på korsene deres tanker om forureningen. Korsene skulle have stået til 20. november, men natten til onsdag blev de alle væltet af hærværksfolk. Hændingen var et resultat af et samarbejde mellem gymnasiet og den odenseanske kunstner Jens Galschiøt Christophersen (tv), kendt fra andre debatskabende kunst-happenings som "Min indre svinehund", "Skamstøtten" og installationen "Unge i glas" i København. Foto: Alex Tran

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

16 NOV. 1997

Galschiøt på gymnasiet

1014
RINGE - I morgen formiddag er der fællestime på Midtfnys Gymnasium, men en fællestime, som er åben for alle, der kan være interesseret i at høre om emnet 'Kunst og politik'.

Det er Odense-kunstneren Jens Galschiøt Christophersen fra Odense, der er inviteret til at fortælle om emnet, der jo langt fra er ukendt i andre sammenhænge.

Men Odense-kunstneren har sin egen måde at gribe emnet an på. Han siger selv, at han for det meste udtrykker sig i naturalistiske og organiske former, men er i de senere år også begyndt at interessere sig mere for hændingen som kunstnerisk udtryk.

Et af de mere markante udtryk for dette er skamstøtten, som er en skulptur, der i en flimrende medie-

verden skal huske os på de overgreb, som bliver begået mod menneskeheden. Således samlede 55.000 mennesker sig i Victoria Park i Hong Kong om skamstøtten, på otte-års dagen for massakren på Den Himmelske Freds Plads.

Hærværk

Kunstneren Jens Galschiøt skriver følgende åbne brev til politimesteren i Odense:

Kære politimester!

I 1996 gav du mig *Ungdommens gejst og glædes pris* i samarbejde med Korsløkke Ungdomsskole. Begrundelsen var at mine kunstinstallationer og hændinger aktiverede bl.a. unge til at tage del i samfundsdebatten. - Tak for det.

Som du nok ved har jeg netop haft et samarbejde med 500 gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium, hvor vi opstillede en korspark på Engen bestående af 2500 trækors med elevernes udsagn om forurening. Korsparken som fyldte hele Engen var meget smuk. Installationen bragte de vidtstrakte krigskirkegårde fra krigen i erindring. Den var en kraftig visualisering om forureningens truende katastrofer. Vi havde brugt flere må-

neder til at forberede korsparken.

Korsparken blev mandag den 10. november rejst af 500 elever og lærere fra Tornbjerg. Det var meningen at installationen skulle blive stående til den 19. november. Men næppe havde korsene stået der et døgn, før ukendte gerningsmænd, uvist af hvilken grund, natten til onsdag rev alle korsene op og samlede dem i fire bunker på Engen.

De unges umiddelbare reaktion på det organiserede og nøje planlagte hærværk var 'De har undertrykt vores ytringsfrihed. Hærværket har ødelagt det værk som vi har lagt både sjæl og kræfter i!' De opfattede det som en manglende respekt for deres indsats for deres meninger og holdninger. Eleverne følte afmagt.

Hærværket har ødelagt elevernes muligheder for at komme ud med deres synspunkter. Synspunkter som ikke kan komme ud risike-

rer let at gro fast som inde-stængt aggression. De inde-stængte aggressioner i samfundet danner grobund for en følelse af afmagt som i sidste ende kan udarte til vold. Når ytringsfriheden undertrykkes tilføjes der yderligere et par vendinger til den voldsspiral vi i de senere år har været vidne til.

Jeg betragter det som en forbrydelse mod elevernes udsagn og deres ytringsfrihed. At tage ytringsfriheden fra 500 unge mennesker ved at fjerne deres udsagn i ly af natten er en lige så stor forbrydelse som at stjæle penge fra Arbejderens Landsbank. Måske er forbrydelsen i virkeligheden endnu større i og med at den blokerer for vores kommunikation, vores vigtigste redskab i et demokratisk samfund til at forebygge vold og afmagt. Jeg formoder at du er enig med mig i disse synspunkter og at det bl.a. var det der var baggrunden for at du var med til give mig *Ungdommens gejst og glædes pris*.

Bente Dalgård, Fyens Stiftstidende beskrev elevernes opsætning af kor-

sparken således: 'Den vestlige verdens ultimative symbol på håb og død blev banket ned i plænen'. Eleverne havde glædet sig til at vise værket frem, og efter den forbryderiske vandalisme var en elevs umiddelbare kommentar: 'Jeg er næsten mest ked af at min mormor ikke nåede at se det'. De ønskede at vise deres værk frem, at vise at også de har en holdning til samfundet og forureningen, men fik frataget den mulighed. Man spørger sig selv, hvem der tillader sig at træde ytringsfriheden under føde på denne forbryderiske måde. Jeg formoder du ser alvoren i denne sag og får dine medarbejdere til at prioritere efterforskningen højt.

Udklip af:

Socialisten
Weekend

14 NOV. 1997

1014
INSTALLATION - Den fynske billedkunstner Jens Galschiøt, der tidligere har givet stof til eftertanke med skulpturene »Den Indre Svinehund« og »Skamstøtten«, er slået til igen. I ledtog med 500 gymnasieelever rejstes mandag 2500 hvide kors i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der er forsynet med elevernes personlige udsagn skulle stå frem til den 20. november. Men natten til onsdag er samtlige kors blevet revet op af ukendte gerningsmænd.

Det blev læst i

B.T

15 NOV. 1997

Elever i korstog

1014
■ ODENSE: Eleverne på Tornbjerg Gymnasium har på mandag besluttet sig for at lave et »korstog« mod Odense Rådhus. Eleverne var med til at sætte 2.500 hvide kors op på »Engen« i Fruens Bøge i Odense i samarbejde med billedkunstneren Jens Galschiøt, hvor eleverne bragte deres budskaber omkring den forurening, der truer jordkloden. Dagen efter blev korsene imidlertid revet op af ukendte hærværksmænd. Nu håber eleverne med »korstoget« at gøre opmærksom på den efter deres mening alvorlige sag, den stigende forurening er.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

15 NOV. 1997

Elever i korstog

1014
Elever på Tornbjerg Gymnasium går mandag eftermiddag i korstog gennem Odense Midtby.

Flere af dem vil bære hvide kors fra det kunstværk, som eleverne og kunstneren Jens Galschiøt rejste i mandags på Engen i Fruens Bøge. Men kors-installationen fik ikke lov at stå længe. Onsdag nat blev de 2500 kors, der symbolise-

rede klodens forurening, hevet op af ukendte og lagt i store bunker.

- Korstoget skal ikke ses som en protestaktion mod dem, der ødelagde vores korshændelse. På en måde hjalp de os til at skabe større diskussion om projektet, siger en af eleverne, Christoffer Nestor fra 2. b.

- Men vi er selvfølgelig skuffede over, at vores budskab om forurening ikke rigtigt nåede frem. Derfor har vi besluttet at runde af med et korstog, siger han.

Demonstrationen, der er åben for alle, begynder over for Odense Banegård Center ved 16-tiden og ender på Flakhaven.

Korsparken på Engen blev rejst som optakt til gymnasiets temaår *Jorden er giftig*. Jens Galschiøt havde bedt eleverne om at skrive personlige udsagn om fremtiden og forureningen på de hvide kors. **bd**

Nattens korstog

En desillusioneret Mille Nielsen foran en af de fire bunker kors, der er trukket op af jorden.

1014
De 2500 kors på Engen i Fruens Bøge i Odense blev natten til i går trukket op og lagt i fire kæmpestore bunker af hærværksmænd i en mod-happening mod forurenings-happeningen.

Reportage

Af
BO ØSTLUND

Foto:
PETER LETH-LARSEN

S pørgsmålet lurede i baghovedet fra det øjeblik, vi satte vores ben i den kogende og sydende kommandocentral – rektor Lene Pinds kontor på Tornbjerg Gymnasium i Odense.

Var dette blot endnu en Jens Galschiøt-happening udført så smart, at den samlede hob af medier røg i med samlede ben?

I givet fald var showet udført perfekt uden for eksamens-sæsonen til UG med både kryds og slange, for mens den verdensberømte indre svinehund stod med kold tryne og kiggede tavst ude i disen foran gymnasiet, var der hektisk aktivitet blandt kunstneren, rektor, lærere, kontorpersonale og et par elever omkring det runde bord med kaffekopperne.

Resten af skolen lå øde hen denne Operation Dagsværk-ønsdag.

Men efterhånden som vi talte med de skuffede, vrede og desillusionerede elever, stod det mere og mere fast, at den kontroversielle kunstner for en gangs skyld selv var blevet taget med bukserne nede i en mod-aktion sandsynligvis begået af 10, 20, 30 eller måske endnu flere ukendte kritikere, der i løbet af natten havde udøvet organiseret hærværk mod de 500 gymnasieelevers og Jens Galschiøts forurenings-happening opstillet på Engen i Fruens Bøge i Odense.

Ingen har meldt sig

I perioden efter klokken 23.00 tirsdag aften og inden klokken 07.00 i går morges blev de 2500 opstillede kors systematisk trukket op af jorden og omdannet til fire store korsbjerge. Desuden blev et halvt hundrede af de hvide kors med elevernes udsagn om den globale forurening smidt i den nærliggende Odense Å.

Tilsyneladende i vrede over, at Jens Galschiøt og de 500 unge forholder sig kritisk til forurenningen og går lige på og hårdt ved at opstille noget, der til forveksling ligner Arlington-kirkegården i Washington eller et af de store franske mindesværker for ofre i 2. verdenskrig.

Både politi, kunstner og elever skønner, at en eller to snese personer let kan have brugt fire-fem af nattens timer på at rive de mange kors op af jorden og lægge dem i fire bunker. Men da ordensmagten i går afhørte en række naboer til det store grønne område, havde ingen overrasken-

de nok bemærket noget usædvanligt, og endnu i aften havde ingen meldt sig som 'afsendere' af den kontante mod-aktion.

Jens Galschiøt blev selv ringet op og informeret om hærværket klokken 09, da han var påbegyndt arbejdet i sit værksted.

Frustration

Senere hoppede Deres udsendte med i Jens Galschiøts varebil med kurs mod Engen. Den kontroversielle kunstner benægtede igen i bilen, at attentatet skulle være planlagt.

– Husk på, at kunstinstallationen var elevernes eget hjerteblod, og jeg er meget ked af og frustreret over hærværket. I dag råber alle om, at de unge skal tage stilling, og når det så endelig sker, ødelægger man det hele for dem. Dette er en helt uforståelig knægtelse af ytringsfriheden, og jeg er klar til at rette et stort erstatningskrav mod hærværksmændene, når og hvis de findes. Der er brugt for 120.000 kroner materialer til installationen, men skulle du også regne elevernes arbejdsløn ud, beløber den sig til omkring 400.000 kroner.

– På forhånd havde jeg frygtet mindre hærværk mod enkelte kors grundet kádhed eller fuldskab. Denne tilsyneladende meget organiserede aktion er skræmmende.

– En del af mig selv

Også de berørte elever var i går meget kede af hærværket.

– Jeg tager dette meget personligt. Det kors var ikke bare et stykke træ, det var en del af mig selv. Og husk på, vi har arbejdet

på projektet siden midten af sidste skoleår, lød det fra Mille Nielsen fra 3.y.

Klassekammeraten Anne Jensen:

– Vi har forberedt os i månedervis, og så kommer nogle personer og tramper på det hele. Og på os. Min første tanke var, at det var utrolig synd, min mormor aldrig nåede at se det opstillet.

Christoffer Nester, 2.b:
– Det er et frygteligt syn. Det mest skræmmende er, det hele er så organiseret. De må have planlagt det nøje.

Rektor Lene Pind:
– Vi betragter dette hærværk som et udtryk for, vi har sat fokus på et ømtåleligt emne. Nu fjerner vi straks korsene af frygt for yderligere hærværk mod elevernes udsagn. Vi har i første omgang besluttet ikke at genopstille dem. Dette skal ikke være en regulær magt- og udmattelseskamp mellem os og hærværksmændene.

trozi

Odense Politi var på pletten – men ingen havde set noget, der kunne hjælpe til opklaringen af hærværket.

Jens Galschiøt i gang med et interview i sin mobiltelefon på Engen, mens hærværket blev beskuet.

13 NOV. 1997

1014

Foto: PETER LETH-LARSEN

2500 kors revet op på Engen

Af
BO ØSTLUND

500 vrede, skuffede og desillusionerede elever på Tornbjerg Gymnasium i Odense opdagede i løbet af i går, at deres stort opsatte forurenings-happening på Engen i Fruens Bøge om natten var blevet ødelagt af ukendte gerningsmænd.

For en gangs skyld var den kontroversielle Odense-kunstner Jens Galschiøt selv blevet taget med bukserne nede i en tilsyneladende planlagt mod-aktion. I perioden efter klokken 23.00 tirsdag aften og inden klokken 07.00 i går morges blev de 2500 opstillede, hvide trækors – der skulle have stået til den 19. november – systematisk trukket op af jorden og omdannet til fire store korsbjerge.

13 NOV. 1997

1014

Foto: CARSTEN ANDREASEN

HÆRVÆRK - Mandag satte gymnasieeleverne de 2500 kors på engen i Fruens Bøge, men det blev en kortvarig protest

Hærværk mod fynsk kors-park

Af NIELS HØJLAND

Der mødte eleverne på Tornbjerg Gymnasium i Odense et chokerende syn, da de i går morges dukkede op ved deres

havde sat op i mandags som en tavs protest mod forurening, var i nattens løb blevet væltet.

De mange trækors, hvorpå eleverne havde skrevet deres personlige tanker og følelser

hvide trækors. Handlingen virker velovervejet og nøje planlagt, og derfor er hærværksaktionen meget mere skræmmende, end hvis det bare havde været tåbeligt tilfældig og me-

jord. Det er et emne, som mange ikke bryder sig om at diskutere åbent,« siger eleverne og gymnasiets rektor Lene Pind i en fælles udtalelse.

I går gik desillusionerede

1 NOV. 1997

mod forurening

En kunstinstallation på 15.000 kvm bestående af 2500 hvide kors vil i ti dage i november opstillet på Engen i Fruens Bøge i Odense. Dermed vil en af landets smukkeste arealer omdannet til en tankevækkende visualisering af klodens forurening. Her ses kunstneren Jens Galschiøt. (Nordfoto)

12 NOV. 1997

DR ET MILJØ ★ En kolossal kunstinstallation bestående af 2500 hvide kors på et 15.000 kvadratmeter stort areal står i november på Engen i Fruens Bøge ved Odense. Dermed har kunstneren Jens Galschiøt søgt at omdanne en af landets smukkeste arealer til en tankevækkende billedliggørelse af klodens forurening. (Nordfoto)

12 NOV. 1997

KORS TIL EFTERTANK: - 2500 hvide kors stillet op på 15.000 kvadratmeter stor græsplæne i Fruens Bøge i Odense gør i disse dage opmærksom på den voksende forurening af jordkloden. Det er kunstneren, Jens Galschiøt, der står bag den kolossale kunstinstallation med det tankevækkende budskab.

14 NOV. 1997

Korshærværk ikke opklaret 1014

Hærværket mod et kunstværk bestående af 2500 kors på Engen ved Fruens Bøge var i går stadig ikke opklaret, oplyser Odense Politi. Natten mellem tirsdag og onsdag ødelagde ukendte gerningsmænd kunstværket, som var et samarbejde mellem 500 gymnasieelever fra Tornbjerg Gymnasium og kunstneren Jens Galschiøt. Samtlige hvide kors blev revet op af jorden og samlet i bunker. Kunstværket var et kritisk bidrag til forureningsdebatten. (Meggel)

13 NOV. 1997

Hærværk mod 2500 hvide kors i Odense

ODENSE: Ukendte gerningsmænd har natten til onsdag forøvet hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker.

13 NOV. 1997

Schüler und Künstler Opfer von Rowdytum 1014

(N) ODENSE. 500 Schüler und der Künstler Jens Galschiøt - bekannt auch durch internationale Happenings - wurden in der Nacht zu gestern indirekt Opfer von bislang unbekanntem Rowdytum: diese entfernten 2.500, von Schülern aufgestellte Kreuze der jüngsten Künstler-Aktion, diesmal gegen Umweltverschmutzung, aus einem Park in Odense und machten daraus vier Kreuzhaufen.

14 NOV. 1997

Værdifuldt

Civilingeniør Hans Møller Rasmussen, Kallerupvej 3, Odense M, skriver: 1014

Lokalsamfundet skylder en tak til de mange gymnasieelever for deres indsats med de 2500 kors. I al deres frustration har de nemlig præsteret mere med deres demonstration, end både de selv, Jens Galschiøt og alle vi andre kunne have forestillet os. De har nemlig afsløret en form for reaktion mod korsenes formål, en form, som desværre ikke tåler dagens lys. Det er også en værdifuld lære...

14 NOV. 1997

Useriøst hærværk

Christoffer Nestor, Gl. Adalsvej 15, Odense SV, er gymnasieelev på Tornbjerg Gymnasium og skriver: 1014

Tornbjerg Gymnasium opstillede mandag d. 10/11, efter aftale med Odense Kommune, 2500 hvide trækor på engene i Fruens Bøge. Happeningen blev lavet for at gøre opmærksom på konsekvensen af en øget forurening, og for at skabe en debat. Vi var godt klar over, at vi ved at bruge korset som symbol ville vække megen forargelse og vrede blandt folk, men vi følte, at vi blev nødt til at bruge et stærkt symbol for at vække folks opmærksomhed.

Som elevrepræsentant i den gruppe, der sammen med Jens Galschiøt, planlagde denne happening, var det en stor oplevelse at se 500 elever nedfælde deres holdninger til forureningen på hver deres 5 kors og fragte dem ned på engen, for at de her kunne indgå i en større helhed. Jeg følte for første gang i min gymnasietid, at vi som skole stod sammen om noget.

Korsene blev natten mellem tirsdag d. 11/11 og onsdag d. 12/11, af ukendte gerningsmænd, revet op af jorden, og nok så nydeligt samlet i fire store bunker på engen. Jeg er utrolig skuffet over, at resultatet af vores happening skulle blive således, da jeg havde regnet med, at vi skabte en seriøs debat. Det hærværk, som er begået mod vores holdninger og tanker i form af korsene, opfatter jeg på ingen måde som en optakt til en seriøs debat, snarere som en kilde til vrede og skuffelse.

Dog skal man tænke på, at disse gerningsmænd langtfra har 'vundet', deres handling resulterede blot i, at vores happening fik endnu mere omtale end den havde i forvejen og dermed virkede efter hensigten.

12 NOV. 1997

1014

Den danske folkesjæl er sund nok

Den indre svinehund. Vi reagerer, når demagogien bliver for tydelig

Af **Leo Schmidt**
amtsråds kandidat (S)
Hortensiavej 15
Højbjerg

For få år siden stod der i en række europæiske byer - blandt andet på Rådhuspladsen i Århus - gennem en lang og kold vinter en lidet køn skulptur, som hed »den indre svinehund«. Det århusianske eksemplar har siden fundet sin endelige (?) placering i Frichsparken i Åbyhøj.

Kunstneren bag skulpturen har været uhyggeligt forudseende. For vi har alle sammen en indre svinehund, som helst skulle blive på hvalpestadiet hos fornuftigt tænkende væsener. På det seneste har den desværre vokset sig alt for stor.

Som nation har vi været enige om at fordømme nazisternes jødeforfølgelser, hvor et helt folk blev forsøgt udryddet på grund af det, der startede som tvangstanker i en

gal mands hjerne, med den ene begrundelse, at de var - jøder!

Derfor er vi mange, der bliver forstemte, når det yderste højre herhjemme nu tilsyneladende er på vej mod succes med en primitiv taktik. Nu er det flygtninge og indvandrere, der som gruppe skældes ud og mistænkeliggøres. For få dage siden godt fulgt op af tre rabiate Venstre-politikere på Christiansborg - mærkeligt nok alle kvinder.

Da var jeg klar til at foreslå, at »den indre svinehund« blev flyttet fra sin nuværende ret upåagtede plads til Christiansborg Slotsplads - for at få visse politikere til at tænke sig om.

Heldigvis kom det »gamle« Venstre, re-

”

Heldigvis kom det »gamle« Venstre, repræsenteret ved en række af amtsformændene, til besindelse og sagde stop

præsenteret ved en række af amtsformændene, til besindelse og sagde stop. Og der kom ikke mere ud af forsøget på at overbygge blandt andre Dansk Folkeparti.

»Svinehunden« måtte i stedet for rette blikket mod Amtsgården i Højbjerg, hvor Venstres Jørgen Winther åbenbart troede, han kunne score billige stemmer ved det

kommende amtsrådsvalg ved at beskyldes - rigtigt gættet - igen en hel gruppe, nemlig alle amtskommunens medarbejdere, for pjæk på fredage og mandage.

Men også i denne sag, som er banal, sammenlignet med den første, undtagen for de berørte medarbejdergrupper, var der venstrefolk, der fik nok og sagde stop. I dette tilfælde kollegerne i amtsrådet.

Jeg tror og håber, at disse eksempler er beviser på, at den danske folkesjæl er sund nok. Vi reagerer, når demagogien bliver for tydelig.

Hver morgen - på vej til arbejde - møder jeg adskillige unge af såkaldt sydlandsk udseende, der også er på vej til arbejde eller uddannelse.

Hvad tænker de, når de dagligt bliver konfronteret med beskyldninger, de ikke kan forsvare sig imod?

Alle kan se, at vi har en række problemer, som er ganske alvorlige, i forbindelse med mindre grupper af indvandrere, og alle anstændige politikere, der har eller føler et ansvar, er i fuld gang med at gøre noget ved det. Derfor - hold nu op med at mistænkeliggøre alle vore nye medborgere.

Jeg har i øvrigt bemærket, at det nu hører historien til at have sygedage ved Århus Amt. Nu har man i stedet for Wintherferie!

12 NOV. 1997

Kors mod forurening

DEMONSTRATION: En kolossal installation på 15.000 kvadratmeter bestående af 2500 hvide kors er blevet stillet op på engen i Fruens Bøge i Odense. De hvide kors vil i ti dage i november omdanne en af landets smukkeste parker til en tankevækkende visualisering af klodens forurening. Det er kunstneren Jens Galschiøt (billedet), der står bag begivenheden.

13 NOV. 1997

Hærværk mod kunstværk

Ukendte gerningsmænd øvede natten til onsdag hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors

på Engen i Fruens Bøge i Odense (billedet). Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker. (RB)

13 NOV. 1997

ODENSE - Ukendte gerningsmænd har forøvet hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker.

13 NOV. 1997

Hærværk mod 2500 hvide kors

Ukendte gerningsmænd har natten til onsdag forøvet hærværk mod kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøts seneste happening - opstillingen af 2500 hvide kors på Engen i Fruens Bøge i Odense. Korsene, der bærer 500 gymnasieelevers personlige udsagn om forurening, er revet op og samlet i fire bunker. (RB)

11 NOV. 1997

Foto: CARSTEN ANDREASEN

TANKER OM ØKOLOGI - 500 unge på Tornbjerg Gymnasium i Odense har gjort sig tanker om, hvad de vil ofre for et bæredygtigt samfund

Økologisk korstog

Af CATRINE KYSTER

■ En "korspark" imod forurening rejste sig i går i Odense, da 500 gymnasieelever hver hamrede fem kors i den kolde jord i det grønne område Fruens Bøge.

De 2500 hvide trækors står som på de klassiske krigsmindesmærker i snorlige rækker og dækker ialt 15.000 kvadratmeter.

Med sort håndskrift har hver elev skrevet sine tanker omkring forurening på korsene.

100.000 kr.

Eleverne på Tornbjerg Gymnasium er blandt andet blevet spurgt om, hvad de selv vil ofre for en verden i økologisk balance. På korsene kan man læse svarene, der spænder fra "alt" til "jeg behøver ikke fuldstændig meningsløs luksus som f.eks. fem biler."

Happeningen til 100.000 kroner er et led i Tornbjerg Gymnasiums tema-år, "Jorden er giftig," som blandt andet Kunstfonden og Fyens Amt har støttet. Den fynske billedhugger Jens Galschiøt står for den kunstneriske ide.

Kollektiv katastrofe

»Korsparken er symbol

»Det føles forkert at overføre det symbol for menneskers død til et projekt om forurening. Men på den anden side kan det jo betyde vores alles død, hvis vi ikke gør noget nu«

Dorthe Hansen

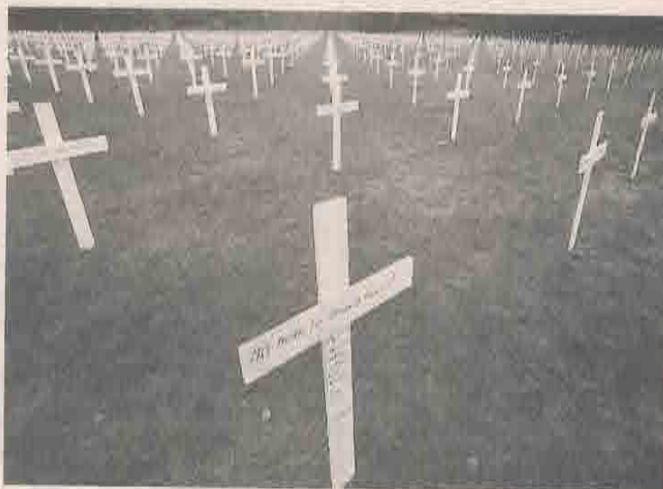

Foto: CARSTEN ANDREASEN

»Mit offer for økologisk balance: Alt - men en verden i økologisk balance er blot utopi. A. Jensen,« står der på korset

på den kollektive katastrofe, menneskene selv har sat i værk. Det sker under kri-

gene, og det sker, når vi ødelægger vores fælles levegrundlag,« siger Jens

Galschiøt.

Billedhuggeren har senest stået for installationen "Unge i glas" på Rådhuspladsen i København, hvor der var anbragt seks store glascylindere med "lig" af forskellige typer unge i sprit.

Nogle kors i parken står uden indskrift. Enkelte elever ønsker ikke at medvirke til happeningen. 16-årige Dorthe Hansen, der selv har besøgt en korspark i Frankrig, var til at begynde med imod ideen, men hun valgte alligevel at være med.

»Korsene har stor personlig betydning for mange mennesker. Det føles forkert at overføre det symbol for menneskers død til et projekt om forurening. Men på den anden side kan det jo betyde vores alles død, hvis vi ikke gør noget nu,« siger Dorthe Hansen.

Stærkt symbol

Hendes klassekammerat, Olimpia Kristensen på 17 år, mener, at man må bruge et stærkt symbol, hvis man vil råbe folk op:

»Jeg har selv forsøgt at få mine forældre til at købe økologisk, men de siger bare, at det er for dyrt.«

11 NOV. 1997

1014

Anne Jensen (t.v.) og Mille Nielsen er blandt de varmeste fortalere for korsparken. De ser den som en mulighed for at reflektere både over den fysiske forurening, men også den åndelige forurening, som for eksempel tv, aviser og politikere sender i hovedet på de unge.

hed, og korsparken signalerer kollektiv død og sorg. Den er en blanding af æstetik og frygt, siger Jens Galschiøt.

Korsparken får lov at stå frem til 20. november som et tidsbarometer for, hvordan en gruppe unge forholder sig til fremtiden og forureningen. At det ikke har været nogen let opgave, fortæller Mille Nielsen, 3. Y.

– Det er svært at skrive noget, som andre skal kunne reflektere over. For mig har det været svært pludselig at skulle tage stilling til en masse problemer, som jeg ikke tidligere har tænkt på. Så jeg forstår godt, at nogle elever har meldt pas, for projektet kræver mere end et par minutters eftertænksomhed, siger hun.

Reaktion er nødvendig

Både Mille Nielsen og Anne Jensen var med på Engen hele dagen, men for ikke at skabe for meget kaos blev eleverne og deres kors fragtet frem og tilbage i bus i mindre hold.

– Vi har ikke oplevet ubehagelige reaktioner. Det er klart, at folk standser op og kikker. Især ældre giver sig tid til at læse, hvad der står på korsene, og vil gerne snakke, siger Anne Jensen.

Deres rektor Lene Pind har under hele processen været varm fortaler for projektet, som undervejs er blevet nedstemt af lærerne, og siden triumferet igennem af et flertal af eleverne.

– Jeg har da haft overvejelser om det er et skoleprojekt eller et aktivistprojekt. Men det er vigtigt, at vores elever prøver at samarbejde med professionelle, der kører efter andre principper end vores. På den måde oplever de en anden alvor og andre regler, end dem vi stiller op, siger Lene Pind.

De gymnasieelever og lærere, der ikke har villet være med, har fået lov at stå af. Men antallet af kors på Engen viser, at langt de fleste har valgt at deltage i et projekt, der både handler om kunst og politik.

– For mig er kunst kommunikation. Korset virker uskyldigt, men når der kommer 2500 op, virker det voldsomt. Og det er meningen, for en del af værket er reaktionen. Hvis ingen reagerer på det, er der ingen mening med parken, siger Jens Galschiøt.

Kors for kloden

500 elever fra Tornbjerg Gymnasium har forvandlet Engen i Odense til en 'massekirkegård'. Ideen kommer fra den odenseanske kunstner Jens Galschiøt, der vil visualisere klodens forurening.

Reportage

Af
BENTE DALGAARD

Foto:
HEIDI LUNDSGAARD

2500 hvide kors plantet i lige rækker på Engen i Fruens Bøge. Kunstneren Jens Galschiøt og 500 unge fra Tornbjerg Gymnasium går lige på og hårdt med deres visualisering af klodens forurening.

Den vestlige verdens ultimative symbol på død og håb blev hamret ned i den grønne plæne, så Engen i løbet af i går kom til et lignende af de store franske mindesmærker for ofrene i Anden Verdenskrig.

Den voldsomme installation har på forhånd skabt debat på Tornbjerg Gymnasium, som med gårdsdagens

happening åbner sit temaår *Jorden er giftig*. Gymnasiet har hyret den odenseanske kunstner Jens Gal-

Den odenseanske kunstner Jens Galschiøt er blevet hyret af Tornbjerg Gymnasium til at arbejde sammen med de unge om en installation over klodens forurening.

schjøt, der altid lægger moralske og politiske budskaber i sine happenings. Senest med Skamstøtten – en skulptur, der er blevet symbol for demokratibevægelsen i Hongkong.

Hans idé om at bruge 2500 kors som symbol på, hvordan vi gennem forureningen er ved at slå jorden ihjel, har affødt en del diskussioner blandt lærere og elever.

– Jeg har haft mange overvejelser, om jeg som et godt kristent menneske kunne stå inde for projektet. Jeg kan godt forstå, at nogle vil opfatte det som blasfemi, og at vi i første omgang måske kommer til at støde nogen, der har haft ubehagelige oplevelser under krigen. Men jeg håber, at de vil sætte sig ind i projektet og forstå, at vi ikke gør det for at støde, men for at vise vores frygt for

fremtiden, siger Anne Jensen fra 3. y.

Hver elev har fået udleveret fem kors, og Jens Galschiøt har bedt dem skrive deres udsagn om fremtiden og forureningen. Ideen med korsparken er hans, men skriften og tankerne på korsene er elevernes egne. De fleste har valgt at tage opgaven alvorligt, men når man vandrer rundt blandt korsene, støder man også på spredte udsagn som *Juhu, T-Rex vender tilbage* eller *Flere kompetente guitarister*.

Et billede af afgrunden

– Elevernes udsagn skal stå så rent som muligt. For mig er det vigtigt, at de skriver noget, ikke hvad de skriver. For summen af udsagn tegner et ærligt billede af, hvordan vores virkelighed er, siger Jens Galschiøt, der kalder korsparken for en visualisering af afgrunden.

– Vi bevæger os mod en kollektiv katastrofe, for der er et mægtigt gab mellem vores frygt for forurening og de værdinormer, vi lever efter. Jeg vil have, at folk oplever katastrofens nær-

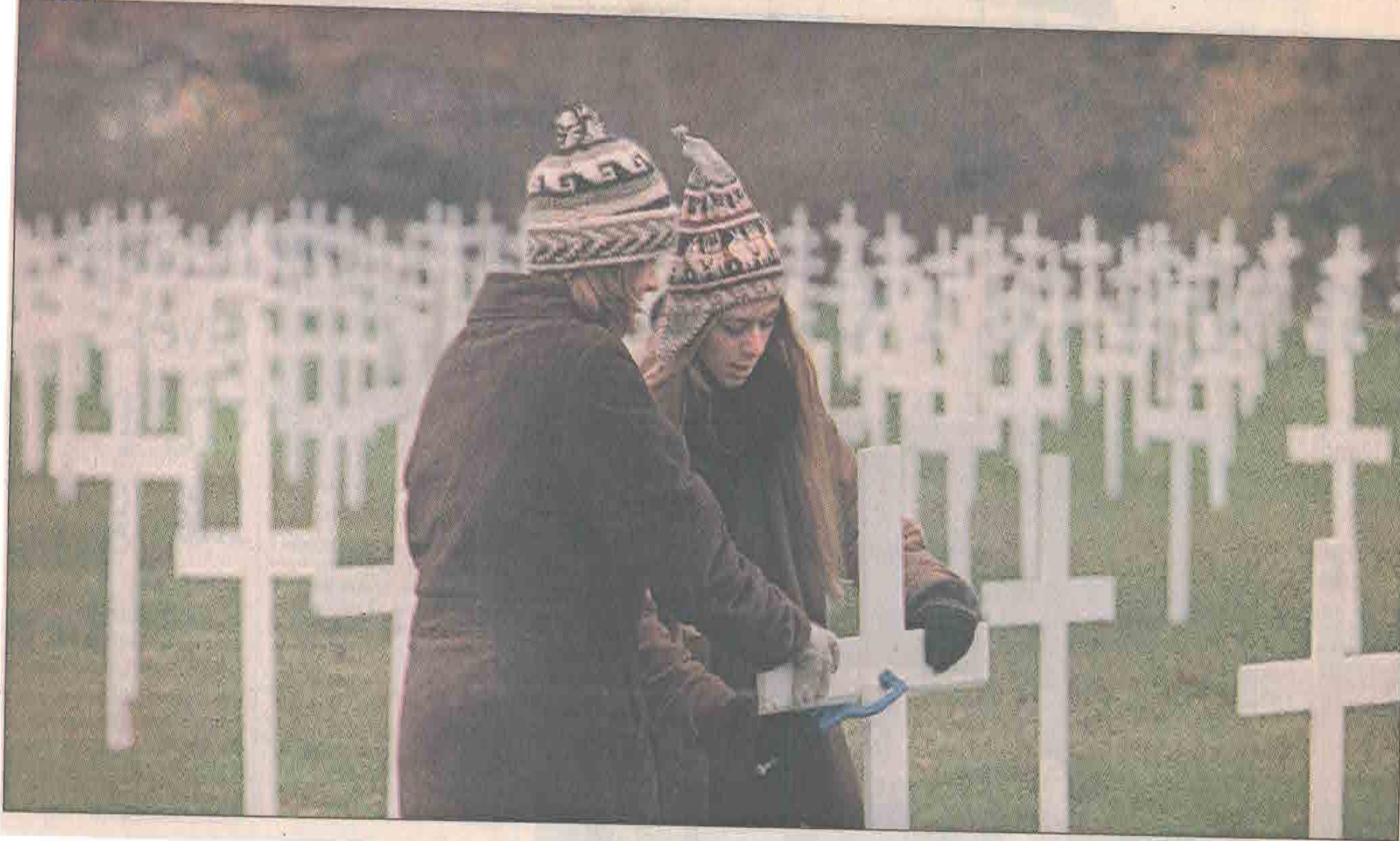

Foto: Heidi Lundsgaard.

Monument over forurening

Elever fra Tornbjerg Gymnasium i Odense bankede i går 2500 hvide trækors ned i Engen ved Fruens Bøge. På hvert kors havde de skrevet et udsagn om fremtiden og forureningen, for korsparken er tænkt som en visualisering af, hvordan vi med forureningen er ved at slå jorden ihjel.

Udklip af:

Berlingske Tidende

11 NOV, 1997

Kors for ofre for forurening

Happening: Tornbjerg Gymnasium i Odense satte i går gang i miljødebatten med en happening sammen med kunstneren Jens Galschiøt Christophersen.

AF ELISABETH LUMBY

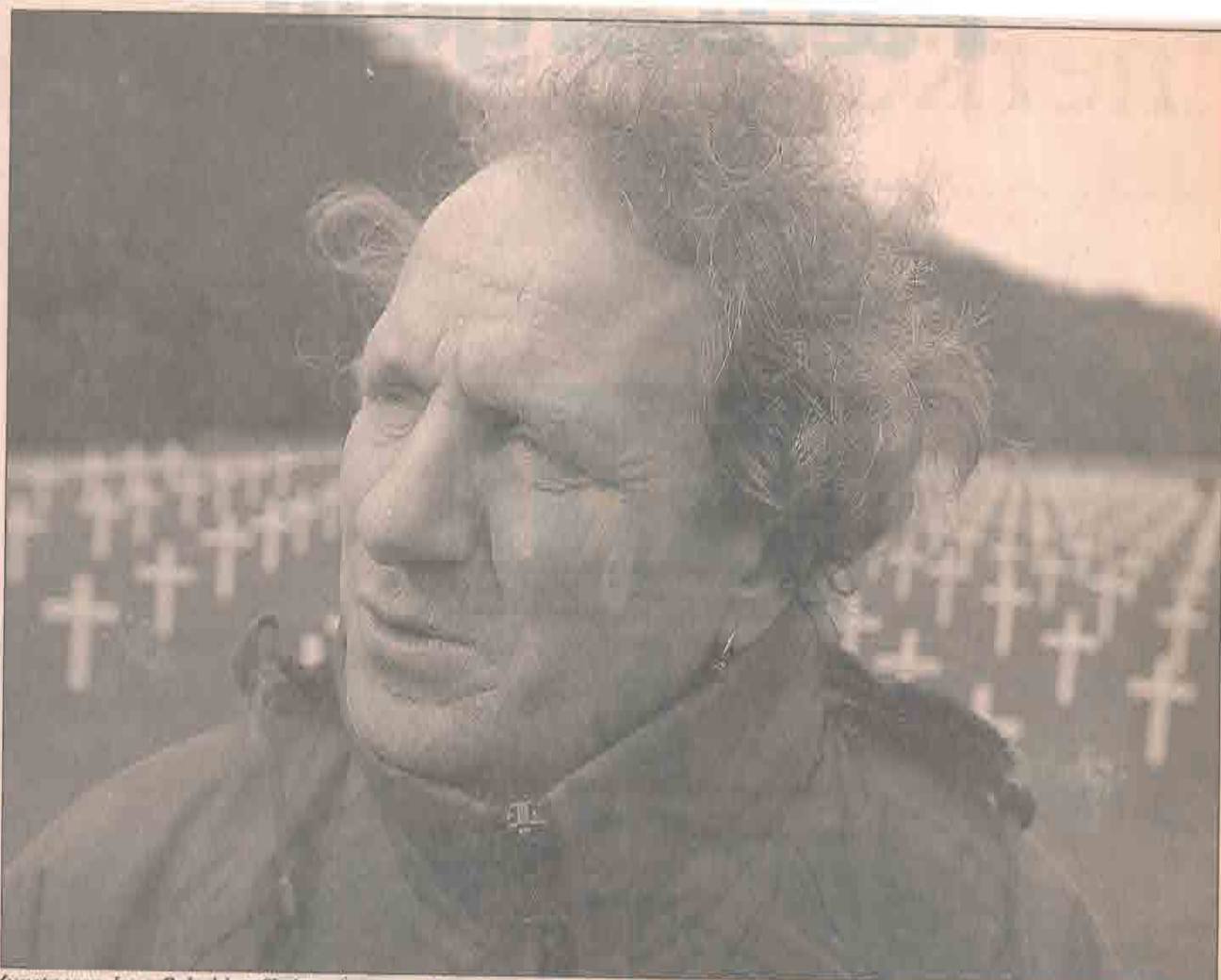
Med 2.500 meterhøje hvide kors med indskrifter om forurening, fem fra hver elev, omdannede Tornbjerg Gymnasium i Odense i går Engen i Fruens Bøge i den fynske hovedstad til mindepark for forureningens ofre. Det skete for at markere gymnasiets temaår, der har overskriften »Jorden er giftig«.

Trækorsene er malet med miljørigtig maling og vil - når opstillingen slutter om en uge - blive genbrugt.

Mindeparken er blevet til i

samarbejde med kunstneren Jens Galschiøt Christophersen - kendt fra debatskabende kunsthappenings som »Min indre svinehund« i flere storbyer og »Skamstøtten« i Hong Kong - og bliver i januar fulgt op af et totalteater-show. Desuden bliver alle elevudsagn fra korsene udgivet som bog. Kulturfonden har givet godt 150.000 kr, og Den grønne Fond 40.000 kr. i støtte til projektet.

De 500 elever og 60 medarbejdere på skolen skal året igennem arbejde med miljøspørgsmål, både i undervisningen og i den praktiske hverdag, hvor skolens grønne politik skal forbedres. Med støtte fra Fyns Amt vil gymnasiet udbygge sine grønne områder til en attraktiv oplevelsespark for lokalområdet med gamle danske urter og planter og skiftende udstillinger i samarbejde med det nærliggende billedhuggerværksted på Hollufgård.

Kunstneren Jens Galschiøt Christophersen på Engen ved Fruens Bøge i Odense, som han har været med til at omdanne til mindepark over forureningens ofre.

Foto: Lars K. Mikkelsen

Udklip af:
Fyns Amts Avis

1 0 NOV. 1997

Jorden er giftig 1014

■ ODENSE: På mandag vil 500 gymnasieelever fra morgenstunden af være i sving med opførelsen af en større miljøpolitisk kunststilling i det grønne område Engen i Fruens Bøge ved Odense. Et 15.000 kvadratmeter stort område skal dekoreres med 2.500 hvide kors, hvorpå eleverne har skrevet deres »forømmelse for forureningen«. Korseparken stilles op i samme stil som de store mindesmærker for de faldne under anden verdenskrig i Frankrig.
- Korset symboliserer døden, tilintetgørelsen af jorden som livgivende element, transformeret til et sundhedsfarligt område, udtaler den fynske billedhugger Jens Galschiøt, som står bag projektet.

Udklip af:
Næstved Tidende

1 0 NOV. 1997

2.500 hvide kors mod forurening 1014

ODENSE - Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at op-

stille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors.
Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium

Udklip af:
Helsingør Dagblad

1 1 NOV. 1997

Udklip af:
Morsø Folkeblad

1 1 NOV. 1997

En kolossal kunstinstitution på 15.000 kvadratmeter bestående af 2500 hvide kors vil i 10 dage i november være opstillet på engen i Fruens Bøge i Odense. Dermed vil en af landets smukkeste parker være omdannet til en tankevækkende visualisering af klodens forurening. I forgrunden ses kunstneren bag værket Galschiøt.

Udklip af:
Sjællands Tidende

1 0 NOV. 1997

2.500 hvide kors mod forurening 1014

ODENSE - Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at op-

stille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors.
Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium

Hvide kors mod forureningen

ODENSE: Kunstneren Jens Galschiøt har sammen med en række elever sat 2.500 hvide kors på en stor grund på Engen i Fruens Bøge. Kunstinstitutionen handler om klodens forurening, og den dækker et areal på ikke mindre end 15.000 kvadratmeter. (Nordfoto).

Udklip af:
Horsens Folkeblad

- 7 NOV. 1997

Kors mod forurening ¹⁰¹⁴

ODENSE - Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk i Odense bestående af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiet tema: Jorden er giftig.

Værket er en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:
Aalborg Stiftstidende

7 NOV. 1997

Hvide kors i Fruens Bøge ¹⁰¹⁴

■ Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiet tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:
Vendsyssel Tidende

- 9 NOV. 1997

Park af kors sætter fokus på forurening ¹⁰¹⁴

ODENSE: En enorm kunstinstallation bestående af 2500 hvide kors vil fra på mandag rejse sig i en af landets smukke parker - Engen i Odense-bydelen Fruens Bøge - som et billede på klodens forurening.

Bag projektet står den kontroversielle fynske billedhugger Jens Galschiøt. Han har tidligere vakt opsigt langt uden for landets grænser med spektakulære kunsthappeninger. Det gælder f.eks. skulpturerne »Min indre Svinehund« og »Skamstøtten« i Hong

Kong med forvredne menneskekroppe, der skulle minde om overgrebet på demokratibevægelsen på Den Himmelske Freds Plads i Beijing.

Korsparken i Odense er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium som et led i gymnasiet tema-år: Jorden er giftig.

500 elever skal hver opstille fem kors og forsyne dem med deres personligt udsagn om forurening og forestillinger om fremtiden.

Opstillingen af de mange kors skal give påmindelser om de store

mindesmærker i Frankrig for ofrene i Anden Verdenskrig. Ifølge Jens Galschiøt kan de mange kors bl.a. »visualisere forureningens omfang, f.eks. de 3500 giftgrunde i Danmark eller de 100.000 kemiske stoffer, der markedsføres uden at være undersøgt for deres skadelige virkninger«.

Gennem arbejdet med kunstinstallationen er det hensigten at eleverne skal opleve, hvad det vil sige at deltage i den offentlige debat om samfundets udvikling.

Udklip af:

Jydske Vestkysten
Esbjerg

- 7 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening ¹⁰¹⁴

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiet tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forurening. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Det blev læst i

B.T.

- 7 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening ¹⁰¹⁴

■ ODENSE: Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiet tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:

Berlingske Tidende

10 NOV. 1997

Hvide kors mod forurening ¹⁰¹⁴

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiet tema Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen. RB

Udklip af:

Morgenavisen
Jylland-Posten

- 7 NOV. 1997

Kors symboliserer forurening ¹⁰¹⁴

MANIFESTATION 2500 hvide kors vil fra på mandag omdanne Engen i Odense-bydelen Fruens Bøge til et symbol på klodens forurening. Det er kunstneren Jens Galschiøt, der i samarbejde med 500 elever fra Tornbjerg Gymnasium opstiller de én meter høje trækors. På korsene har eleverne skrevet deres opfattelse af forureningen og dens konsekvenser. Galschiøt blev kendt af den store verden, da han opstillede sin otte meter høje skulptur »Skamstøtten« i Hong Kong. Senest har han lavet installationen »Unge i glas« på Rådhuspladsen i København.

frich

Galschiøt provokerer igen - rejser 2500 hvide kors på Engen

Galschiøt rejser 2500 hvide kors ved Skovsøen

Kunst - Odenses verdensberømte billedhugger Jens Galschiøt (t.v.) var forleden på Engen i Fruens Bøge, hvor han - her sammen med sin tro væbner Kurt - forbereder et opsigtsvækkende kunstværk, som skal udføres

i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium. Den 10. november rejser kunstner og elever fra gymnasiet 2500 hvide kors på Engen. På hvert kors skriver eleverne et personligt udsagn om forurening. Installationen er

en del af gymnasiets temaår "Jorden er giftig". - Jeg er meget spændt på at se, hvad gymnasieungdommen mener om forureningen. At læse om deres angst og deres håb for fremtiden, siger Jens Galschiøt.

Udklip af:

Holbæk Amts
Venstreblad

- 6 NOV. 1997

1014 2500 hvide kors mod forurening

ODENSE: Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:

Kristeligt Dagblad

- 6 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening 1014

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:

Lolland-Falsters
Folketidende

6 NOV. 1997

1014
KUNSTNEREN og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

- 6 NOV. 1997

2500 hvide kors mod forurening 1014

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gym-

nasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden. Udover hjælp til selve opsætningen vil eleverne på hvert kors skrive et personligt udsagn om miljøforureningen.

(RB)

Udklip af:

Berlingske Tidende

- 6 NOV. 1997

1014 2.500 kors mod forurening

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2.500 hvide kors. Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium og skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Udklip af:

Vejle Amts Folkeblad

- 6 NOV. 1997

2500 hvide kors mod 1014 forurening

Kunstneren og billedhuggeren Jens Galschiøt er i færd med at opstille et nyt opsigtsvækkende kunstværk. Det sker på Engen i Fruens Bøge i Odense og består af 2500 hvide kors.

Kunstværket er blevet til i samarbejde med Tornbjerg Gymnasium til gymnasiets tema: Jorden er giftig. Værket skal ses som en protest mod forureningen i verden.

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:
Vesterbro Bladet

OKT. 1997

FOTO: MARTIN SORESEN

Det er Jens Galschiøts kunstneriske bidrag til ungdomskonferencen, som finder sted i Øksnehallen den 25. oktober.

Han er kendt for sin provokerende kunst, som f.eks. 'Min Indre Svinehund' og den otte meter høje skulptur 'Skamstøtten', der i øjeblikket står i Hongkong.

De seks figurer symboliserer forskellige typer af dagens ungdom: anoreksi/bulimi pige, ideal, ung, misbrugeren, subkultur og den fremmede.

Dykkerne er sænket ned i de flere meter høje montre og flyder rundt i en gullig væske.

De ser lidt uhyggelige ud, som de står der med lukkede øjne og halvåbne munde.

Det er tankevækkende gadekunst, som giver beskueren et indtryk af de unges verden.

mannequin-dukke på Rådhuspladsen af kunstneren Galschiøt studeres på nært hold af de mange forbigående

Ungdommen udstilles

Kunst: Seks mannequin-dukke opsigt på Rådhuspladsen

A BOY

... blev seks mannequin-dukke af kunstneren Jens Galschiøt opstillet på Rådhuspladsen.

De er udstillet under titlen 'Unge i glas'. På gulvet under hver af de høje montre er der kommentarer til ungdommens problemer anno 1997. Det er spækket med avisudklip, statistikker, samt interviews og kommentarer af unge.

Danish sculptor dedicates latest work to junkies and immigrants

for en by af fremmede og øst

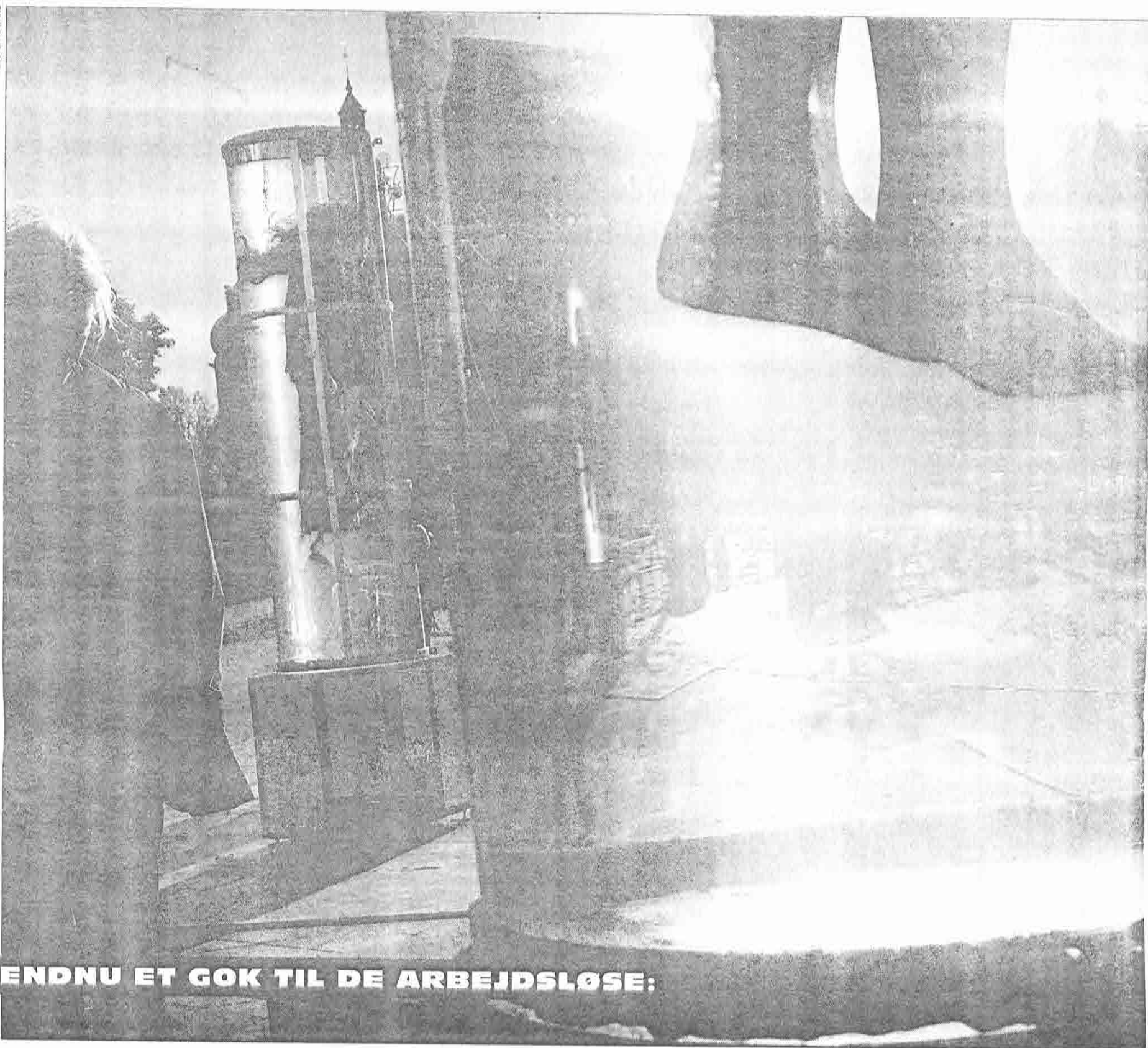
Copenhagen - The Danish sculptor Jens Galschiot, whose copper *Pillar of Shame* statue was displayed in Hong Kong in June to commemorate the Tiananmen Square massacre, is at it again.

He has displayed his latest work, a group of six silicone bodies submerged in a yellowish liquid and encased in glass, in front of Copenhagen's city hall.

The collection symbolises "the harsh life of some young people in the city such as drug addicts, immigrants and girls with bulimia", Galschiot said. The sculpture was erected ahead of a youth conference in the Danish capital later this month.

His *Pillar of Shame*, depicting 50 anguished faces and tortured bodies, was erected by students in Hong Kong shortly before the territory's return to Chinese rule on July 1. Local authorities reluctantly agreed to let it stand for two weeks, despite being wary of Chinese reaction to the memorial, which commemorated the June 4 1989 massacre in Beijing's Tiananmen Square. - Sapa-AFP

News The Sunday Independent
19. okt. 1997

ENDNU ET GOK TIL DE ARBEJDSLØSE:

Fanden ta'r de sidste

Regeringen vil endnu en gang stramme skruen overfor de ledige

AF HANS BRINKMANN

Mens de først i oktober spillede sorteper på Christiansborg om, hvem der skulle hænge på ansvaret for et valg, var der ikke mange, der noterede, at statsministerens åbningstale varslede endnu en stramning af arbejdsløshedslovgivningen.

I torsdags var forslagene til 1. behandling, og sandsynligvis har regeringen allerede sikret sig flertal for stramningerne hos Venstre og Konservative den dramatiske nat, da forliget om en tvangsopsparing blev indgået.

– Jeg er bombesikker på, at der ligger en stemmeaftale om stramningerne, siger Enhedslistens *Jette Gottlieb*.

Under slagordene »mobilitet og fleksibilitet« vil regeringen stramme betingelserne for at få dagpenge, og begrundelsen er, at det gælder om at få besat de nye stillinger, som opstår under opsvinget. Ved at lægge pres på de ledige håber regeringen, at den kan reducere presset på lønninger og risikoen for inflation, fremgår det af Mogens Lykketofts pjecce, »Stabilitet opsving – justering af den økonomiske politik«.

Der lægges op til et skærpet krav om at være til rådighed: Hvor man i dag skal være klar til at tage arbejde uden for sit eget område efter et år på dagpenge, så skal man for fremtiden tage arbejde uden for sit

område efter 26 ugers ledighed. Samtidig skal man også aktivt søge arbejde uden for sit fagområde efter et halvt år.

Arbejdsformidlingen kan i dag anvise en ledig arbejder, som betyder en samlet transporttid på tre timer. For fremtiden skal man være klar til at bruge fire timer på rejsen til og fra arbejde. Som et plaster på *det* sår hæves loftet for flyttehjælp fra 65.000 kr. til 100.000 kr.

Dimittender, dvs. nyuddannede, skal have arbejdet i et helt år, inden de kan få beregnet ny dagpengesats. I dag sker det efter 13 uger.

For naiv

– Jeg troede ikke, at regeringen kunne finde på flere stramninger overfor de arbejdsløse.

Med sin installation »Unge i glas«, som netop nu kan ses på Rådhuspladsen i København, ønsker kunstneren Jens Galschiøt at øge bevidstheden om, hvordan det er at være ung i dag. Hans naturalistiske modeller af unge, deres søgen og sårbarhed, er også en påmindelse til de politikere, som træffer beslutninger om de unges vilkår på arbejdsmarkedet.

miker bliver sendt ud som rengøringsassistent. Og hvis reglen om fire timers transport administreres hensigtsmæssigt, så den bruges, hvor der virkelig er behov for en bestemt arbejdskraft, så har vi ikke det store problem med den, siger lederen af LO's politiske afdeling Erik Christiansen.

Bekymret for dimittenderne

– Men forslaget om, at dimittender først kan få beregnet ny dagpengesats efter et år, skal vurderes nøjere. Det kan få nogle utilsigtede virkninger, fordi mange private virksomheder i dag beholder deres elever tre måneder efter læretiden. Det vil de ikke gøre med den nye regel. Det kan betyde, at vi får nyuddannede tidligere på dagpenge, og de har en risiko for at blive hængende som ledige, siger Erik Christiansen.

Formanden for Arbejdsløshedskassernes Samvirke, Morten Kaspersen er enig:

– Dimittenderne er dem, som rammes hårdest. Det er et voldsomt krav at stille dem over for, at de skal have et års arbejde, inden de kan få beregnet ny dagpengesats. Og det harmonerer ikke med, at man samtidig siger, at folk skal tage en uddannelse. Men eller betragter jeg indgrebet som en tilpasning til den øgede beskæftigelse, som vi ser, siger han.

– De nye regler for dimittenderne smadrer fuldstændigt den faglige erfaring, som lærlingene henter de første tre måneder. Den er lavet af embedsmænd, der tænker i regler og ikke i realiteter, siger formanden for Sid Lager og Handel i København, Klaus Lorentzen.

Bedre afsæt

– Selvom det kan ligne dagpengetænkning, at lærlinge tit får tre måneders arbejde, når de har fået svendebrevet. Så har de måneder givet dem et meget bedre afsæt for at få arbejde, det er realiteten. Det er en stramning, samtidig med at vores folk i princippet kan anvise arbejde i Odense nu, det får ikke den store praktiske betydning, men vi er kritiske over for de stramninger, siger han.

– Det er både latterligt og fåbeligt, at stramme a-kasse reglerne. Det er unødigt, fordi erfaringen viser, at folk tager det arbejde, de kan få. Vi er gået fra 33 til 17 procent ledige, 900 af vores medlemmer er kommet i arbejde de senere år. Det er ikke fordi vi har haft flere rådighedssager, men fordi arbejdet er der nu.

– Problemet er, at man strammer under en højkonjunktur, hvor der ikke rammer så mange, men når det går ned igen, så lemper man jo ikke reglerne, siger Klaus Lorentzen.

med stramningerne, så er det, at du skal være til rådighed når som helst til hvad som helst. Det er meget asocialt, og det rammer de dårligst uddannede og dem med en meget speciel uddannelse, siger Jette Gottlieb.

LO makker ret

Enhedslisten skal ikke vente den store opbakning fra fagbevægelsen til sin modstand mod lovændringerne.

I LO er man som udgangspunkt positive over for »justeringerne«.

– Hvis reglerne for, hvad der er rimeligt og passende arbejde ikke ændres, så ser vi ikke noget problem i, at man skal påtage sig det efter et halvt år mod et år i dag. Det er jo ikke sådan i dag, at f.eks. en akade-

Det var åbenbart for naivt. Indgrebet er en luns til de borgerlige, og så har det en disciplinerende funktion: »Hvis du ikke falder til føje, må du klare dig selv«, siger Enhedslistens ordfører på området Jette Gottlieb.

– Børnefamilierne er i forvejen en udsat gruppe, og med den her stramning kan du komme til at pålægge mødre og fædre, at de skal være væk 12 timer om dagen. Det er i enhver henseende uforsvarligt.

– Samtidig er det at smide guld på gaden. Nu har vi fået tudet ørerne fulde med, at man skal uddanne sig og uddanne sig. Og så skal man nu være klar til at tage andet arbejde efter et halvt år og smide din uddannelse på møddingen, det er helt absurd.

– Hvis der er en mening

Tolerance og initiativer

• Af Jakob Sølvhøj

FLYGTNINGEBATTEN er gået over gevind. En massiv pressehetz – ikke mindst i Ekstra Bladet – har de seneste måneder været med til at oppiske en stemning af fremmedhad. På jagt efter stemmer kappes politikerne om stramning af flygtningelovgivningen.

DANSK FOLKEPARTIS store fremgang i meningsmålingerne bekymrer, men Venstre og konservative har ikke meget at lade Pia Kjærsgård høre. De to partier har netop fremlagt et 10-punkts forslag, der bl.a. indeholder fjernelse af familiesammenføring som et retskrav og en udvidelse af tidspunktet for tildeling af permanent opholdstilladelse fra 3 til 7 år. Også det største af regeringspartierne har klart markeret, at man ønsker at stramme udlændingelovgivningen.

ALT I ALT virker det, som om kampen om stemmerne op til kommunalvalget helt overskygger den indholdsmæssige diskussion. For naturligvis er der problemer i forhold til de mange indvandrere og flygtninge i vores samfund. Den faldende arbejdsløshed er kun i ringe omfang slået igennem for denne gruppe. Der er fortsat en tårnhøj arbejdsløshed, hvilket naturligt fører til større sociale og menneskelige problemer. De sproglige barrierer er et kolossalt problem for mange, og mange er kommet hertil med kun nogle få års skolegang i bagagen. Hertil kommer de store kulturelle forskelle mellem normerne i Danmark og mange af flygtningenes hjemlande.

DE PROBLEMER, der naturligt opstår, når forskellige kulturer mødes, løses ikke gennem en mere restriktiv politik overfor flygtninge og indvandrere. Der kræves tolerance og helt konkrete initiativer, hvor der ikke blot stilles krav om tilpasning til dansk kultur og hurtig tilegnelse af det danske sprog. Der skal også gives ordentlige tilbud om uddannelse og beskæftigelse, så vores indvandrede medborgere får en reel mulighed for at indgå på lige fod i vores samfund.

HVAD KAN VI selv gøre? Ja, på daginstitutionsrådet har vi alle muligheder for at give et godt bidrag til at løse de reelle problemer. Der kan gøres meget mere for at sikre de mange børn af flygtninge og indvandrere en god hverdag i vores daginstitutioner – og for at sikre beskæftigelse af tokulturelle medarbejdere. PMF har allerede for længst taget fat på denne opgave i mange kommuner, men opgaven bør i den aktuelle situation prioriteres yderligere op. Samtidig må der gøres en ekstraordinær indsats for at sikre uddannelse til indvandrere og flygtninge. PMF har allerede taget et sådant initiativ i forhold til den pædagogiske grunduddannelse.

ET SAMFUND skal kendes på, hvordan det behandler sine svage grupper. PMF må gøre sit til at stoppe flygtningehetzen. Der er brug for tolerance og solidaritet. Ellers bliver det danske samfund for fattigt.

JAKOB SØLVHØJ ER MEDLEM AF FORRETNINGSUDVALGET

Foruden 15 debatter gav Ungdomskonferencen 13:24 de unge mulighed for at male deres syn på København. Her er Helle Denholt i gang med et billede, der forestiller en storby invaderet af tropiske dyr som løver, elefanter og slanger.

Unge vil have indflydelse i Københavns Kommune

Det boblede med forslag til, hvordan de 13-24-årige skal få mere indflydelse på de politiske beslutninger i København, men det lykkes ikke for Ungdomskonferencen 13:24 at danne et ungdomsråd.

Af THOMAS BJERG
Foto: SØREN LORENZEN

Der var 13-årige skolepiger, som krævede flere fester og sodavandsdiskoteker. Der var BZ'ere med kæder og ringe i ansigtet og 24-årige polit-studerende, som debatterede Københavns fremtid og et internationaliseret ud-

dannelsessystem. Og så var der alle de voksne: Politikere og socialarbejdere, der ikke kunne lade være at blande sig i de unges debat.

Lørdagens ungdomskonference 13:24 i Øksnehallen på Halmtorvet blev et tilløbsstykke med over 1700 deltagere. En hel del var dog voksne, selv om der var indført adgangskontrol ved indgangen.

Højest 25 procent over 24 år lød reglen, som ikke blev håndhævet særligt strengt af de to kontrollører ved indgangen. Halvvejs i den otte timer lange konference viste tællerne, at 534 unge og 204 voksne - næsten 40 procent voksne - var til stede.

»Nogle mener, at skoler skal laves om til rulleskøjtebaner, men det var vi ikke helt enige om i gruppen«

Folkeskolepige, der fremlagde resultatet af sin gruppes oplæg til forbedringer på skolefritidsområdet.

»Men vi har en anden regel, der siger, at hvis de voksne blander sig for meget i debatterne, så skal de ud,« forklarede kontrollør Søren med et skævt smil.

For skoleagtigt

Konferencen har været undervejs i et år, og mængden af udtryk og holdninger til København var enorm. 15 debatter kom rundt om emner som sex, liv og død,

fremmedhed og fremmedhad, kriminalitet og vold, narkotika og så de mere overordnede som unges indflydelse på ungdomspolitikken i København.

Et sted sad der overvejende folkeskolepiger og diskuterede i grupper, hvordan fritidstilbuddene kunne gøres bedre. Efter et kort oplæg forklarede ordstyre- ren, at grupperne havde 30 minutter til at diskutere,

inden de skulle fremlægge foran panelet af bl.a. embedsmænd fra kultur- og fritidsforvaltningen.

Grupperne var enige om, at der skulle informeres meget mere om fester, og hvor man kunne gå hen om aftenen, men debatformen huede ikke 15-årige Kristine Jørgensen.

»Det var rigtig skoleagtigt. Så følte man sig meget bedre tilpas nede i sydfløjen, hvor vi diskuterede vold og kriminalitet. Det var meget spændende,« sagde Kristina Jørgensen.

Overborgmester på gatis

Konferencen bød på mange udtryksformer. Ved indgan-

gen kunne man studere 1500 postkort, som unge har sendt med deres ønsker til forbedringer af byen, lige fra krav om flere rulleskøjtebaner til nye ungdomshuse.

Et andet sted stillede Billedskolen Ryesgade staffeller og farve til rådighed, og storbybilleder og junglemotiver boblede frem i løbet af få timer. Men hvad kan politikerne egentlig bruge unges malerier til, når de skal behandle ungdomspolitiske emner?

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (S) havde svært ved at svare på det.

»Tja, det er jo en lang proces, det her, og et maleri er vel også et udtryk for en holdning. Øh, Kasper, hvad kan vi bruge malerierne til?« spurgte overborgmesteren en af de unge arrangører, der kom forbi.

»Hvis nu der var ti malerier, der forestillede krig, havde vi vel et problem, ikke?« kom Kasper overborgmesteren til undsætning.

Verbale tæsk til politikere

Ved alle debatterne noterede referenter på computer, og referaterne sendes nu til de kommunale embedsmænd og politikere. Spørgsmålet er, om de mange input fra de unge vil blive taget seriøst inde på rådhuset.

Jette Bergenholz Bautrup (S), formand for Borgerrepræsentationens rådgivende ungdomsudvalg og en af drivkræfterne bag konferencen, mener, at de unge kan rokke Borgerrepræsentationen.

»Vi så, at Borgerrepræsentationen tog et af forslagene fra Ungdomsborgerrepræsentationen op efter deres møde. Jeg er parat til at nedlægge mit hverv som formand for det rådgivende ungdomsudvalg, hvis de unge finder ud af, at de vil oprette et ungdomsråd. Jeg tror på, at de kan få reel indflydelse,« sagde Jette Bautrup, der henviste til, at København har søgt regeringen om 20 mio. kr. for at blive ungdomskommune.

Hun måtte trods sit åbenlyse engagement sammen med politikerkollegaen Lubna Elahi tage imod verbale tæsk fra debatdeltagere, der mente, at de blot var ude på at profilere sig op til valget.

Det lykkedes ikke på konferencen at finde ud af,

»Lobbyvirksomhed er meget vigtig. Man skal kende nogen, for der sker så meget i korridorerne«

Kvindeligt medlem af Oslos Ungdomsråd, der har eksisteret i snart et år.

»Vi vil ikke bare være et rådgivende udvalg. Vi vil være aktive og komme med ideer, og så vil vi have penge at råde over til at støtte projekter«

Ungdomsborgerrepræsentationens formand Simon Grundtvig

»Det må være rart for en BZ'er at komme ud med det, men man løser ikke Københavns boligproblemer ved at besætte huse«

Kommentar fra overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (S) til sloganet "Fuck Kramers boligpolitik" på vægavis.

»Jeg bliver så ked af at høre på al den mistænkeliggørelse. Vi skal jo også slås med de andre inde på rådhuset«

Lubna Elahi, medlem af Borgerrepræsentationens rådgivende ungdomsudvalg, efter at flere unge havde anklaget Socialdemokratiet for at bruge konferencen som valgfælsk.

om der skulle oprettes et egentligt ungdomsråd eller om man skal lade Ungdomsborgerrepræsentationen, der holdt sit hidtil eneste møde i torsdags, fortsætte.

Men optimismen og energien var så stor, at der også blev oprettet en Konferenceforening, der skal sikre, at konferencen følges op af handling.

Det skulle jo nødig gå som en af de mere aparte konferencedeltagere, en tydeligt hash-påvirket fyr i sort joggingtrøje med hættede oppe om hovedet, der truede forkyndte mod fire unge paneldeltagere:

»I sidder jo bare deroppe og snakker. Så gør dog no-

PORTRÆT Norsk ungdomsrådsmedlem kæmper for respekt for unge

De voksne stempler ungdommen

Oslos ungdomsråd har næsten ingen indflydelse på byrådspolitikerne, forklarer 16-årige Lars Andreas Ruud, som opfordrer de voksne til at lade de unge blive en aktiv del af samfundet.

Af THOMAS BJERG

Et ungdomsråd med høringsret over for budgetter og sager i Københavns Borgerrepræsentation kan meget vel blive resultatet af Ungdomskonferencen.

Men for at et råd skal få nogen reel indflydelse, kræver det en stor holdningsændring hos kommunalpolitikere. Det har Lars Andreas Ruud lært af sit arbejde i Oslos Ungdomsråd, der blev oprettet 4. december 1996.

»De voksne ser de unge som et problem frem for en ressource. De har stemplet ungdommen, og de tror, at vi ikke kan klare noget. I stedet for at lade os blive en aktiv del af samfundet har de bygget et legeapparat op, så vi har noget at tage os til,« siger den

16-årige nordmand med det affarvede hår og Peter Plys-silkeslips.

Svært at vinde tillid

Han fortalte ved en debat, hvordan man i Oslo har oprettet ungdomsråd i 12 bydele - foruden et samlede råd, der skal påvirke bystyret. De lokale råd får fra 30.000 til 120.000 kr. at råde over.

»Vi kan f.eks. beslutte at give penge til en discoaften i en idrætsforening. Ude i bydelene fungerer det meget godt, men over for bystyret har vi meget

lidt indflydelse,« siger Lars Andreas Ruud, der nævner, at bystyret kun tog ét forslag op fra rådets ungdomsbystyremøde i april, et møde i stil med Ungdomsborgerrepræsentationen i København i torsdags.

Den "rigtige" Borgerrepræsentation har også kun taget ét af de københavnske unges forslag op, nemlig om at overføre ungdomspolitikken fra kultur- og fritidsforvaltningen til økonomiforvaltningen. Derved kan et fremtidigt ungdomsråd få adgang til sager, der ikke kun har med kultur og fritid at gøre.

Lars Andreas Ruud mener ikke, at de københavnske unge kan lære særligt meget af Oslo.

»Lad være at kigge på, hvordan vi har gjort, men byg et råd op i det små. Efter de behov og de initiativer, der er. Det tager tid at få de voksnes tillid,« siger Lars Andreas Ruud.

Lars Andreas Ruud opfordrer københavnere til at begynde i det små, hvis de vil oprette et ungdomsråd.

PORTRÆT Ordstyrer kender til sammenholdet i bander

Nej tak til akvarieklubber

Politikerne har selv lagt op til ungdomskonferencen, derfor må det ikke ende i snak, siger den 22-årige Christoffer Erichsen. I lørdags var han ordstyrer ved en debat blandt unge om vold og kriminalitet.

Af THOMAS BJERG

Det er tydeligt, at han er vant til at styre en debat, Christoffer Erichsen. Iført sorte basketballsko og armygrøn bøllehat farer han rundt mellem bordene med mikrofonen i Ungdomskonferencens mest besøgte debat om vold og kriminalitet.

Nu og da giver han sine egne meninger til kende à la Højlund, og det giver en bølgende debat om alt fra fængsler til ungdomsbander. Referenten ved computeren har svært ved at følge med, når de unge giver politikere og socialrådgivere, der er mødt op, tørt på.

Midt under debatten præsenterer en mand i grå jakke og slips sig som kandidat for Familiepartiet. Han taler for, at de

unge skal have flere tilbud, som dengang han var ung: Spejder og badminton.

»Og akvarieklub,« bemærker en ung sarkastisk, mens andre, heriblandt politikere ryster på hovedet.

Christoffer Erichsen forklarer bagefter, at manden er skuespiller.

»Vi hyrede ham for at give alle dem, der laver opsøgende arbejde, et modspil. Ellers bliver det let indspist. Referatet skal sendes til rådhuset, og så er det vigtigt, at holdnin-

gerne bliver formuleret,« forklarer 22-årige Christoffer Erichsen.

Trang til sammenhold

Til daglig styrer han debatter for projektet Stop Volden, og han har sammen med to andre unge forberedt sig på ugentlige møder. Med en fortid, som var "lidt på kanten af loven sammen med nogle rødder, der gik og slog lidt til folk", optager banderne ham.

»De har et sammenhold. Man bakker sine venner op i slagsmål, og selv om

man ved, at man ryger ind, bliver man ved med at stjæle. Det gør man, fordi man føler, at der er brug for én. Det er det samme med nynazisterne. De får fat i lille Brian, fordi han føler, at der er brug for ham. Den besked får han ikke på socialcentret,« siger Christoffer Erichsen.

Christoffer Erichsen sørgede sammen med to andre ordstyrere for en af ungdomskonferencens mest livlige debatter om vold og kriminalitet.

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Morgenposten
Fyens Stiftstidende

20 OKT. 1997

Galschiøt på banen igen 1014

Den fynske happening-kunstner Jens Galschiøt, der seneste gjorde sig gældende med Skamstøtten i Hongkong, er igen på banen - denne gang med en skulpturel installation, *Unge i glas*, der er opstillet på Rådhuspladsen i København som optakt til en ungdomskonference.

Installationen består af seks figurer, nedsænket i tre meter høje glasscylindre, der er fyldt med en let gullig væske. Altsammen skal det ifølge Jens Galschiøt være medvirkende til at placere ungdomspolitikken i unge og ældre bevidsthed.

Å JOUR KLIP
Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Det blev læst i

B.T.

21 OKT. 1997

Å JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14

2200 København N

Tlf. 31 39 13 00

Det blev læst i

B.T.

19 OKT. 1997

SÅDAN SET

AF METTE DREYER

Kunstneren Jens Galschiøt har proppet unge i glas og vædske og stillet dem op på Rådhuspladsen, for at få os til at reflektere over de unges forhold.

Nu skal jeg nok blive rask

1014

To gode dage.

Den ene dag - i søndags - var jeg i B.T.

Den næste - i går mandag - lå jeg midt på Rådhuspladsen i København og var med i et kunstværk af billedhuggeren Jens Galschiøt, hvor siden fra B.T.-Båndet dagen før var affotograferet og nu var en del af udstillingen »Unge i glas«. Mine ord var placeret ved dukken med bulimi allerede dagen efter, at de havde været i B.T.

Det virkede utrolig stærkt på mig.

Jeg stod helt stille, mens en masse mennesker læste »Alle de andre er klogere, dygtigere, slankere, smukke og bedre«, de bøjede sig ned og så på tegningen og læste om mig, Cecilie på 21, som ikke kan finde ud af mit liv, fordi alt kører rundt i hovedet på mig, og hvorfor skal mit liv være så smertefuldt?

Jeg vil godt takke både B.T.-Båndet og Jens Galschiøt, eller hvem det nu er, der har været så hurtigt at få

B.T.-Båndet affotograferet og anbragt midt på Rådhuspladsen.

Jeg har aldrig fået talt så meget med andre om min forbandede spiseforstyrrelse som i de to dage. Og hvor har det bare hjulpet.

I søndags sagde min mor, at uanset at vi fik gæster, så skulle dagen bruges til at snakke med mig, og vi skulle lægge en slagplan for, hvordan jeg kan komme ud af min bulimi, som indimellem er anorexi. Jeg var næsten lykkelig, da jeg gik i seng søndag aften hjemme hos mig selv.

Jeg fik et chok, da jeg så B.T.-Båndet på Rådhuspladsen, og det var bare så dejligt at se, hvor mange mennesker, der læste det, og som sammen med mig så på billedhuggerens afstøbning af en ung med bulimi. Pludselig var det ikke mere så flovt at være som mig. Pludselig turde jeg tale om det, se det i øjnene, og jeg følte mig lettet og oplagt, da jeg skyndte mig

Cecilie var i B.T.-Båndet i søndags, og i går lå udklippet fra Båndet midt på Rådhuspladsen som illustration til udstillingen »Unge i glas«. »Det må betyde, at nu skal jeg bulimien til livs«, tænkte Cecilie, mens hun fornøjet løb af sted.

Tegning:
Mette Dreyer

hen til tandlægen og fortalte ham, at nu ville jeg gøre alvor af at komme bulimien til livs.

Tak - for første gang tror jeg på, at jeg kan komme ud af det.

Kærlig hilsen til Båndet og Jens Galschiøt fra Cecilie

SVAR

Tak for en dejlig op-ringning, Cecilie. Og held og lykke fremover.

Udstillingen »Unge i glas« på Rådhuspladsen i København er Galschiøts bidrag til en stor ungdomskonference, der åbner i Øksnehallen på Vesterbro på

lørdag den 25. oktober.

Dukkerne skal skabe debat om det at være ung i dag, og de symboliserer pigen med bulimi, misbrugeren, den fremmede, skønhedsidealet, græsroden og den almindelige unge. Under dukkerne, der er nedsænket i tre meter høje glasscylindre, er anbragt avisudklip om og med unge, som skal vise de mange påvirkninger, unge udsættes for.

Kærlig hilsen Lene

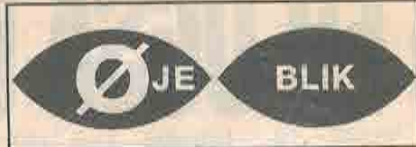
Er du ung? B.T.-båndet tager dig alvorligt. Du kan ringe døgnet rundt ☎ 33 75 72 00 og spørge om alt. Du kan få et

godt råd, og du kan sige din mening. Hver mandag 15-18 kan du ringe direkte til Journalist og socialrådgiver Lene Rem på samme nummer. Skriver du, er adressen: B.T., Kr. Bernikowsgade 6, 1147 København. K. Mærk kuvert »B.T.-båndet«.

17 OKT. 1997

1014
LIG PÅ PLADSEN

- Medierne skal forklare min kunst, siger kunstneren Jens Galschiøt der udstiller vand og dukker på Rådhuspladsen i København

På Rådhuspladsen i København blev seks glascylindre i går hver fyldt med gult vand og en menneskelignende dukke.

'Unge i Glas' kalder kunstneren Jens Galschiøt dem, der mest af alt ligner lig.

- Ved du, hvad han vil med det? spurgte en forbipasserende mig.

Jeg vidste det ikke, selv om jeg havde læst mange af de avisartikler, som lå på firkantede plader under cylindrene.

- Men jeg skal nok spørge ham, forsikrede jeg.

Jens Galschiøt er bl.a. kendt for kunsthappeninger som 'Min indre Svinehund' og 'Skamstøtten' i Hong-kong.

Han havde en lang forklaring på, hvorfor værket ser ud, som det gør. Og han havde også en forklaring på, hvorfor han i det hele taget skal forklare det.

- Det er en del af min installation, at medierne går ud og for-

Galschiøt foran en af sine cylindre med vand og dukker - tilskuerne fatter ikke meningen. (Foto: Ole Frederiksen)

klarer meningen med det. Der har været 30 journalister her. I morgen (i dag, red.) vil hele landet kunne læse, hvad meningen er. Alle medierne arbejder for mig, fortalte Jens Galschiøt - åbenbart overbevist om, at det ville Ekstra Bladet også gøre. Meeen.

Imens gik hundredevis af mennesker forbi uden at forstå et klap af det hele.

- Jeg kan ikke se noget som helst i det. Jeg ved ikke, hvad han vil udtrykke. Jeg er ikke engang forarget, for det er jo ikke andet end nogle dukker i gult vand, mente Jørgen Lauridsen fra Esbjerg.

Københavns Kommune har givet Jens Galschiøt 200.000 kr. for 'Unge i Glas'.

AF OLE BIRK OLESEN

Å JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14

2200 København N

Tlf. 31 39 13 00

Udsklip af:

Morgenavisen
Jylland-Posten

17 OKT. 1997

PROJEKT -
Jens Galschiøt har sat "Den ideale kvinde" og fem andre unge typer i vandbeholdere på Rådhuspladsen

1014

Foto: LARS KRABBE

Galschiøt for de unge

Billedkunstneren og provokatøren Jens Galschiøt sætter seks "unge" i vandbeholdere på Rådhuspladsen

Af TEA HVIID MØLLER

»Hvem betaler?«
Københavns Kommune betaler.

»Det tænkte jeg nok. De skulle hellere bruge penge til de hjemløse,« siger den unge mand. Han har intet til overs for kommunen, der poster penge i et tamt forsøg på provokation.

Og det er så som så med

provokationen i Jens Galschiøt installation "Unge i glas - en installation om livet før døden." Han og 30 hjælpere stillede den i går eftermiddag op på Rådhuspladsen i København, hvor den skal virke som appetitvækker og reklamesøjle for en ungdomskonference den 25. oktober.

En anoreksipige, en misbruger, en idealkvinde, en græsrod, en ung og en fremmed. Seks unge typer, der er druknede, og nu står i hver sit glasrør fyldt med gulligt vand på hver sin platform. Den fremmede står for eksempel på en platform af avisudklip. »Muslimer skal passe svin,«

»Tyrker afvist på 112« og »Ingen vej tilbage for asylansøgere,« lyder et udpluk.

»Jeg vil give et blik ind i, hvordan det føles at støde på de udsagn om sig selv, sine forældre eller kammerater. Jeg vil have folk til at tænke over, hvad det er, vi gør ved de unge i vores samfund,« siger Jens Galschiøt. Han gør i installationen de unge til objekter og vil vise, at de er sårbare, før de dør.

»Folk skulle gerne tænke over, hvad vi kan gøre for at støtte og tage vare om de unge. Det ville i hvert fald bekymre mig, hvis folk bare går forbi uden at reagere,« siger billedhuggeren fra

Odense, som for alvor blev kendt med "Min indre svinehund", der turnerede til 20 europæiske byer i 1993.

»Det er ikke for kønt, men måske virker det. Mig, provokerer det ikke, men jeg synes, det er sjovt, at han for eksempel har lavet den fremmede hvid i ansigtet. For så er han jo pludselig ikke anderledes mere. Det er chokerende, ligesom historierne på platformen med anoreksipigen,« siger Christina Engberg på 19 år. Hun er igang med en et-årig højere handelseksamen, men har den sidste måned brugt en masse tid på at forberede Ungdomskonferencen 13:24. Her kan unge

mellem 13 og 24 år stille krav til politikere fra byens borgerrepræsentation.

Ingen vil stille garanti for, om kravene bliver efterlevet, men København har brug for en ny ungdomspolitik. Om de seks silikonedukker kan provokere de unge ud af sengen til Øksnehallen lørdag den 25. oktober, det er lige så uvist.

»Konferencen skal give holdninger og statements, som vi kan samle til politikkerne - gerne fra de unge, der normalt ikke debatterer politik,« siger Carsten Arlund fra Ungdomskonferencens sekretariat. Han håber på 1000 deltagere den 25.

17 OKT. 1997

Politikerne Bente Møller, Enhedslisten, Ulrik Olivarius-Jürgensen (Z) samt Christina Engberg, Ungdomskonferencen, med kunstner Jens Galschiøt ved et »lig«, der udgør en sjettedel af installationen på Rådhuspladsen. Foto: Mogens Ladegaard

Storm i en glascylinder

Provokation: Seks glascylindere med flydende silikone-lig på Rådhuspladsen skabte i går debat om, hvorvidt de vil puste til fremmedhadet, give små børn mareridt eller bare være »endnu en dum gang kunst«.

AF LOTTE HAVEMANN

Efterårsferie-familier, indvandrere og politikere lod sig i går lokke til Københavns Rådhusplads af et uvirkeligt scenario af seks gummi-lig, der flød rundt i hver sin genomsigtige beholder i gullig væske akkompagneret af klavermusik.

Installationsværket »Unge

i glas«, der skal sætte fokus på unges levevilkår, gav reaktioner lige fra måbende barnemunde til frygt for opblussende racisme.

De seks dukker, der svømmer over et grundlag af artikler og billeder fra ugeblade og aviser, symboliserer spiseforstyrrelse, misbrug, de fremmede, det uopnåelige ideal, subkultur og det at være ung.

Berlingske Tidende havde inviteret to politikere fra Københavns Borgerrepræsentation til at møde kunstneren, Jens Galschiøt - ham med Den Indre Svinehund og Skamstøtten - for at give deres mening om hans nyeste provokation.

Den ene, Fremskridtspartiets Ulrik Olivarius-Jürgensen, frygtede, at de børn, der kommer forbi og ser »li-

gene«, kan blive skræmt, men det havde kunstneren garanteret sig imod.

»Jeg har selvfølgelig tænkt på, at det kunne blive for morbidity, så jeg har haft en børnehave ude for at se en prøveopstilling. Og de blev overhovedet ikke bange,« beroligede Jens Galschiøt og ledte fremskridtsmanden og den anden borgerrepræsentant, Bente Møller fra Enhedslisten, hen til et »lig« af en indvandrer.

»Ham her er en model af en 16-årig iraner. Når han flyder rundt i den gule væske, kommer han til at ligne et foster. På den måde ser han sårbar og uskyldig ud, og så kan man ikke blive vred på ham,« fortalte Jens Galschiøt.

Fremskridtsmanden Ulrik Olivarius-Jürgensen, mente,

at skulpturen vil puste til fremmedhadet:

»Jeg kan let forestille mig, at den kan få folk til at komme med racistiske bemærkninger.«

Men her måtte Bente Møller skride ind:

»Jeg synes, det er en virkelig god idé, der vil sætte sig i folks bevidsthed. Indvandrerduken vil få folk til at tale om indvandrere som individer af kød og blod og ikke som en stor surdej,« sagde hun.

En ung tilskuer, Jess Andersen på 17 år, var ikke i tvivl om, hvad han mente om kunstværket, der skal stå på Rådhuspladsen de næste 10 dage.

»Det her virker ikke på mig. Jeg mener, at det bare er endnu en gang dum kunst,« sagde han.

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:
Politiken

17 OKT. 1997

Skrøbelig ungdom

GADEKUNST

Af Birgitte Hornhaver

Seks mannequin-dukker i lange slanke glasmontrer blev torsdag opstillet på Rådhuspladsen i København. Dukkerne udgør udstillingen *Unge i Glas*, som er billedhuggeren Jens Galschiøts kunstneriske bidrag til den store ungdomskonference, der åbner i Øksnehallen på Vesterbro den 25. oktober.

Figurerne skal sætte fokus på de unge københavnere og skabe debat omkring, hvad det vil sige at være ung i dag, fortæller Jens Galschiøt, der blandt andet er kendt for *Min Indre Svinehund* og *Den stille Død* i forbindelse med FN's sociale topmøde i 1995. Netop nu står hans otte meter høje skulptur *Skamstøtten* i Hongkong.

Dukkerne i København symboliserer seks forskellige typer. Der er pigen, der lider af bulimi, den fremmede, misbrugeren, skønhedsidealet, 'græsroden' fra subkulturerne og så en ganske almindelig ung, fortæller Jens Galschiøt, der understreger, at udstillingen ikke er en protest mod de unges vilkår.

Figurerne skal få folk til bedre at forstå de unge og sætte sig ind i deres verden. Publikum får et indblik i, hvad de unge går op i, og hvad de tænker og føler, siger han.

Gulvet under glasmontrerne består af avisudklip og interviews med unge københavnere. Det er ifølge

Københavns ungdom fik vådt på torsdag. Det er happening-kunstneren Jens Galschiøts projekt. - Foto: Kim Agersten

kunstneren et sammensurium af de påvirkninger, som de unge dagligt udsættes for gennem medierne og reklamer.

Dukkerne er sænket ned i tre meter høje glascylindere, fyldt med en gullig væske. De virker skrøbelige, og har næsten alle lukkede øjne og halv-åbne munde, som om

de sov eller var i dvale.

»Det er meningen, at publikum skal føle omsorg for de unge, og derfor minder dukkerne om fostre. Jeg vil gerne have, at københavnere skal tænke mere over de unges liv,« siger Jens Galschiøt.

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:
Berlingske Tidende

17 OKT. 1997

Syltede unge

På Rådhuspladsen kan man se »Unge i glas - en installation om livet før døden«. Kunstneren Jens Galschiøt har puttet en masse unge provokerende menneskekroppe i en gullig væske i enorme glascylindere, og der svømmer de så rundt som optakt til Ungdomskonferencen 13:24, der finder sted i Øksnehallen den 25. oktober.

Det blev læst i

B.T.

17 OKT. 1997

Bettina Jakobsen og Mette Stocklund, Hillerød:

»Det ser ulækkert og klamt ud. Huden på figurene ligner sådan noget klistret og fedtet noget. Det er også lidt spændende, men vi ved ikke rigtigt, om det er kunst. Det kan da godt være.«

Foto: Michael Medgyesi

Døde unge i glas

Uhyggen bredte sig på Rådhuspladsen i går. Man skulle næsten tro, at der var tale om optagelser til et afsnit af Lars von Triers »Riget«. Seks mandshøje glasbeholdere med døde menneskekroppe nedsænket i en ulækker gullig væske blev opstillet til skue midt i København.

Hvad var dog dette sælsomme syn? Folk stoppede op i undren og fulgte det uhyggelige optrin.

Hvad det i virkeligheden drejede sig om, var det seneste kunstværk fra provo-kunstneren Jens Galschiøts hånd. Gummiafstøbninger af rigtige unge mennesker, seks unge menneske-typer, der tilsammen udgør skulpturen »Unge i Glas«, der de næste ti dage skal stå midt i hovedstaden, som en optakt til Ungdomskonferencen 13:24 i Øksnehallen på Vesterbro den 25. oktober, hvor unge vil fortælle politikere om deres meninger og behov.

»Unge i glas« er en installation om livet før døden. De seks meget vellignende unge menneskekroppe, som ser ud som om de er lagt i formalin, skal med kunstnerens egne ord få folk til at stoppe op og tænke.

Finn Sønder, Slangerup, (t.v.) og fætterten Søren Nielsen, Grenå:

»Jeg aner ikke hvad det skal forestille. Skat det

være

kunst? Det lugter i hvert fald mindre end døde grise i glasbur. Nu kom vi tilfældigvis lige ud inde fra Rådhuset, men det havde ikke fået os til at stoppe op ellers.«

Espen Senn, Albertslund, og Sonja Ørsted, Amager:

»Det er meget godt, det er rart med lidt forandring her på Rådhuspladsen. Her sker jo ellers ikke så meget. Vi stoppede op for lige at se, hvad det var for noget. Mon ikke mennesker får øjnene op for hvordan livet begynder, at vi flyder rundt inde i kvindens mave, og tænker lidt over livet i al almindelighed.«

Linnea Pagter, Holbæk, og Kristian Krüger, København: »Det er meget iderigt og rimelig provokerende, helt sikkert noget, der vil få opmærksomhed. Vi så det på afstand, og der ligner det fuldstændigt rigtige menneskekroppe, men når man kommer tæt på, kan man godt se, det bare er dukker. Det er bestemt værd at stoppe op og kigge lidt på. Om det er kunst? Ja, det er det,« mener Linnea.

Kristian: »Jeg ved ikke, om det er kunst. Jeg bryder mig egentlig ikke så meget om nutidig kunst som de udstoppede hundehvalpe og de rådne grise. Jeg synes tit det virker som om, kunstneren bare forsøger at skabe opmærksomhed om sig selv på en eller anden billig måde.«

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Det blev læst i

B.T.

16 OKT. 1997

Skulpturer 1014

■ København: Gummi-skulptur »Menneske-lig af gummi« lavet af Jens Galschiøt udstilles på Rådhuspladsen fra i dag til den 26. oktober. Dette er optakt til ungdomskonferencen som foregår den 25. oktober i Øksnehallen.

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Morgenavisen
Jylland-Posten

16 OKT. 1997

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Berlingske Tidende

16 OKT. 1997

Unge på for dybt vand 1014

Seks tre meter høje glas-cylindere, der hver indeholder en figur af et ungt menneske nedsænket i vand, bliver i dag opstillet på Rådhuspladsen i København. Bag skulpturen »Unge i Glas«, står Jens Galschiøt, manden bag »Den indre Svinehund« og »Skamstøtten« i Hong Kong.

À JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Information (UP)

16 OKT. 1997

Jens Galschiøt 1014

■ Den i bedste forstand mediebevindte kunstner udstiller fra i dag skulpturen »Menneske-lig af gummi« på Rådhuspladsen i København. Temaet er ungdommens vilkår i storbyen.

UNGDOMS RÅD Københavns unge vil have indflydelse

Unge indtager Borgerrepræsentationen

Unge vil have indflydelse i København. Derfor kan et igangværende projekt ende med, at København får et ungdomsråd. Foreløbig indtager de unge Borgerrepræsentationen for en aften.

Af NIELS DITLEV

På onsdag vil 55 unge sætte sig tilrette i Borgerrepræsentationen på Københavns

Rådhus for at diskutere ungdomspolitik. Går det, som de vil, er det starten på et ungdomsråd i København.

På de unges dagsorden er blandt andet bilfri by, byøkologi, aktivering af unge og et ungdomshus. Og så forsamlingens egen fremtid.

Unge-BR-mødet er en del af en stort anlagt ungdomskonference, som løber af stablen den 25. oktober i Øksnehallen. De 55 i alde-

ren 17-19 år, som primært kommer fra gymnasier og handelsskoler, har i flere måneder deltaget i et projekt, hvor de har leget politikere - det vil blandt andet sige at de har deltaget i forberedende udvalgsarbejde.

En blev til flere

Det var oprindeligt meningen, at de unge kun skulle mødes i Borgerrepræsentationen en gang, men de er

blevet så engagerede, at de nu vil fortsætte.

»Det er meget sandsynligt, at det ender med et egentlig ungdomsråd,« siger Birgitte Bruun fra Ungdomsinformationen, som har koordineret projektet.

Indtil i dag har København i modsætning til andre kommuner ikke haft et egentligt ungdomsråd, men blot et rådgivende kommunalt ungdomsudvalg, hvor der sidder almindelige bor-

gerrepræsentationsmedlemmer.

Provokerende kunst

Startsskuddet til ungdomskonferencen den 25. oktober lyder allerede i dag, hvor provo-kunstneren Jens Galschiøt opstiller otte glas-cylindrer med modeller af døde menneskekroppe.

Installations-kunsten skal stå til efter konferencen.

Carsten Arlund fra Ungdomskonferencens sekretariat oplyser, at man regner med, der kommer over 1000 unge den 25. oktober.

Konferencen er delt op i fire afdelinger, hvor der i løbet af dagen vil blive diskuteret forskellige ungdoms-emner. Foreløbig har 150 unge meldt sig til diskussion og frivilligt arbejde, men tilmelding til konferencen er ikke nødvendigt.

Udklip af:

Aktuelt

16 OKT. 1997

KUNSTNEREN JENS GALSCHIØT FÅR SINE BUDSKABER UD

Kunst skal provokere

1014

Kunstneren Jens Galschiøt opsætter i dag seks unge lig på Rådhuspladsen i København. Og som tidligere skal kunst forarge, forklarer manden, der »ser politiet og politikernes reaktioner som en del af selve kunstværket«

Af Jakob Høyer

Rådhuspladsen i København får i dag et noget usædvanligt besøg.

Seks lig bliver trillet ind og opstillet på fliserne foran Rådhuset. I tre meter høje glascylindre fyldt med gul væske skal de menneskehøje silikone-lig sætte fokus på unges levevilkår op til Ungdomskonferencen 13:24, der bliver afholdt i næste uge.

Skaberen af det makabre kunstværk »Unge i Glas« er Jens Galschiøt, der tidligere har forarget og provokeret publikum med sine kunstværker.

Denne gang er han da også klar over, at forbigående sagtens kan blive forskrækkede over de kunstige ligs døde udtryk i den gule udstoppelsesvæske:

»Det er en total objektgørelse af unge for at få folk til at tænke over ungdommens hårde liv i dagens Danmark,« siger Jens Galschiøt og fortæller, at de seks lig symboliserer grupper af udsatte unge – eksempelvis misbrugeren, indvandrer og den bulimi-ramte pige.

»Over 27 procent af piger i København har oplevet spiseforstyrrelser, fordi de hele tiden lever med kravet om den perfekte kvinde med store, faste bryster,« som han siger.

Budskabet er vigtigere end det æstetiske

Værket »Unge i Glas« er langt fra første provokerende indslag fra Jens Galschiøt, der tidligere har forarget med »Min inde Svinehund« om fremmedhadens fremdrift og »Skamstøtten« i Hong Kong om massakren på Den Himmelske Fredsplads.

Og selv lægger han da heller ikke skjul på, at provokationen er et bevidst virkemiddel:

»Jeg vil røre ved folk med min kunst. Som en måde at kommunikere om de specifikke problemer, jeg ser. Uden om ordene og ind under folks mange lag,« siger Jens Galschiøt og nævner liget af en indvandrer, som meget gerne skal give publikum »sorgen over at blive afvist«, som mange unge indvandrere oplever.

Er provokationen og budskabet vigtigere for dig end det æstetiske og den kunstneriske nydelse?

»Ja. De store glascylindre er faktisk også æstetiske og smukke i sig selv. Men kommunikationen er den vigtigste,« erkender Jens Galschiøt.

Bliver det så ikke provokation for provokationens skyld?

»Kun hvis der ikke er et ordentligt budskab – hvis jeg bare fandt en arm fra et lig og udstillede det på Rådhuspladsen. Men jeg har noget at fortælle. Og når det er refleksioner på vores samfund, skal det helst være provokerende og forargende, så folk bedre forstår det.«

Politi og politikere er en del af kunstværket

Lysten til at provokere og forarge er så stærk, at Jens Galschiøt bevidst beregner offentlighedens reaktioner ind i sin kunst – og ikke står tilbage for at overtræde lovgivningen.

Under FN's sociale topmøde i 1995 fordelte han hele 750 brunlige slaske-dukker over hele København for at minde om de mange børn, der dør af fattigdom.

Hurtigt blev kommunens folk sat til at fjerne dem – og blev dermed en del af selve kunstværket.

»Det gav et fantastisk billede, da alle der her folk i orange dragter gik og fjernede lig over hele byen. Det var en del af showet,« som han siger.

Og samfundet har indtil

flere skyggesider, som Jens Galschiøt gerne vil skildre i sin kunst. Efter projektet med de unge i hovedstaden skal han opstille 2500 kors på en mark på Midtjylland – simpelthen for at gøre omgivelserne opmærksomme på den stigende forurening i landet.

»Alle snakker om forurening, men ingen gør noget ved det. På samme måde med den sociale ubalance, hvor vores vestlige verden er på vej i fascistisk retning med sin behandling af 3. verdenslandene. Nede ved grænsen jager vi flygtninge rundt med hunde og hvis de kun dør af sult i Afrika, må de ikke komme herop. Det er en etisk forrådnelse af vores samfund,« som han så skarpt siger det.

Samme skarphed retter Jens Galschiøt mod resten af den danske kunstverden, der »ikke har meget

at byde på« og alt for sjældent vil noget med kunstværkerne.

»Det lugter af penge, når de mere og mere bliver en del af kapitalen og rødvinen. Så bliver de stuerene. Kunst skal revse og røre ved folk,« understreger Jens Galschiøt.

Også selv om det engang imellem koster kritik fra politikerne, påtaler fra politiet og spyt fra det store publikum.

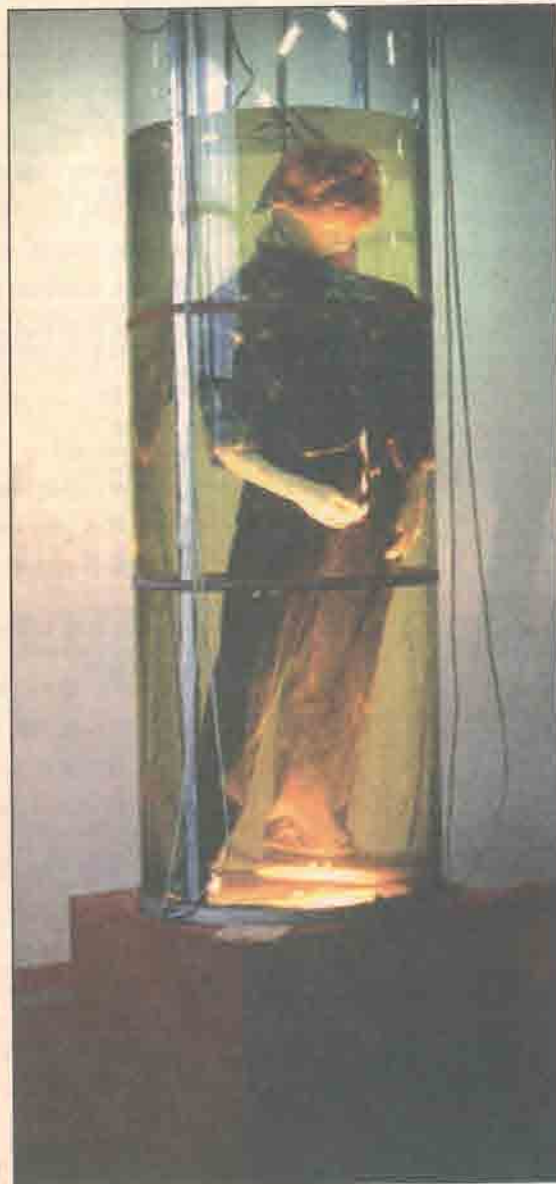
»Det værste der kan ske er, at folk går forbi min kunst og siger det var da meget pænt,« som han så klart udtrykker det.

Kunstværket »Unge i Glas« kan fra i eftermiddag og frem til den 25. oktober ses på Rådhuspladsen. Hver af de seks glascylindre har tekster om netop den nævnte gruppe af unge.

Betonskulpturen »Min Indre Svinehund« rettede i 1993 et angreb mod det stigende fremmedhad i den vestlige verden. Skulpturen mødte stor kritik i de 20 storbyer – her er vi i Zürich – der fik et eksemplar af den tonstunge statuette

Provokation og forargelse er de direkte virkemidler i Jens Galschiøts kunst – som her, hvor et ungt ansigt kigger frem fra en glasmonter. Det styrker budskabet og adgangen til folks opmærksomhed, forklarer kunstneren, der heller ikke står tilbage for at overtræde loven i sin kunst

Sådanne seks glasmonter - 3,5 meter høje og tons-tunge - pryder den næste uges tid Rådhuspladsen i København. Formålet er at øge opmærksomheden om unges levevilkår op til Ungdomskonferencen 13:24, der bliver afholdt i Øksnehallen den 25. oktober

Fokus på ungdomsliv

Københavns Kommune inviterer til stor konference om unges liv i hovedstaden. Både sex, miljø, vold og boligjagt er til debat

Af Jakob Høyer

Tilværelsen set gennem unge øjne er til debat på en stor konference i næste uge - med det klare formål at give både politikere og embedsfolk større indsigt i unges behov og bidrag til hverdagen i København.

Konferencen har titlen *Ungdomskonference 13:24* og skal debattere så forskellige temaer som sex, miljø, narkotika, vold og boligjagt. Alt sammen set ud fra erfaringer og oplevelser hos de 13-24-årige.

»Vi skal høre, hvordan de unge opfatter livet i København. Og hvordan de gerne vil gøre det hele endnu bedre,« siger Ulrik Bjørn, der er ansat som projektleder af konferencearrangørerne fra Københavns Kommune.

På konferencen vil kommunens embedsfolk og politikere være til stede i diskussionsgrupper, hvor unge kan fortælle deres oplevelse af bymiljø, boligregler eller blot den aktuelle problematik om flytning og indvandring.

Dermed får myndighe-

derne bedre indblik i unges opfattelse af, hvad der foregår på gadeplan, forklarer Ulrik Bjørn.

»Vi skal have lorten på bordet,« som han udtrykker det.

Særlige ungdomsråd

Den store konference skal også behandle forslaget om en såkaldt *Ungdomsborgerrepræsentation*, hvor unge kan være med til at træffe beslutninger eller rådgive de kommunale politikere i deres arbejde.

Forbilledet er den norske hovedstad Oslo, hvor hver bydel har haft sit eget bydelsråd i årevis. Og ifølge Ulrik Bjørn kan det meget vel være vejen frem:

Den 43-årige kunstner Jens Galschiøt bærer også navnet Christophersen og er uddannet klejnsmed på Lindøværftet.

I dag er han selvudlært sølvsmed og skulptør med eget værksted siden 1985.

Indtil flere gange har han forarget og fascineret offentligheden med sine provokerende kunstværker - blandt andet med:

- **Min Indre Svinehund** er projektet med 20 godt to meter høj betonskulptur af et svin ikklædt mennesketøj. Siden 1993 er de blevet opstillet i alverdens storbyer for at sætte fokus på det fremmedhad, der syder og bobler i folk fra hele verden.

I København vakte svinet stor forargelse blandt både publikum og lokale politikere.

- **Den Stille Død** er projektet om ikke mindre end 750 slaskedukker, der blev ophængt og fastlåst til bænke og lygtepæle over hele København, da verdenslederne mødtes til FN's Sociale Topmøde i marts 1995. De små,

grimme dukker skulle symbolisere de 35.000 børn, der hver dag dør af sult og mangel på medicin. De lokale myndigheder fjernede flere af dukkerne.

- **Skamstøtten** er hans godt seks meter høje bronzeskulptur, der i sommer blev opstillet i Hong Kong forud for Kina's overtagelse af den britiske koloni. Skulpturen er skabt som 50 menneskekroppe viklet ind i hinanden til minde om massakren på Den Himmelske Fredsplads - og netop derfor var der store problemer forud for opstillingen, hvor de lokale myndigheder først forbød kunstværket og først efter en kæmpe demonstration accepterede skulpturen, der så blev oprejst under stort politiopbud. Fra nu af vil han så bygge nye **Skamstøtter** og opstille dem på steder, hvor der sker overgreb mod *den humanistiske menneskeopfattelse*.

Flere oplysninger kan findes på Jens Galschiøts hjemmeside på internettet på adressen www.aidoh.dk jø

»Der er mange fordele i at få yngre mennesker med i beslutningsprocesserne. De har ofte fingren mere på pulsen i det stærke informations-flow, vi lever i,« forklarer han.

Ulrik Bjørn fortæller, at konferencen i højere grad er »myndighedernes råb om hjælp« end »de unges råb om hjælp«. Nye undersøgelser viser, at 80 procent af Københavns unge er tilfredse med livet i hovedstaden - og måske er det mere politikerne, der har brug for deres syn på sagen, vurderer han.

»Vi forventer nogle meget etiske diskussioner om vores liv og ikke så meget krav om flere penge til boliger og sådan noget.

Overordnede linjer om livet med en Øresundsbro, Metro-system og alle de andre forandringer, der er på vej i hovedstaden. Vi vil vide, hvordan de unge har det med alt det,« understreger Ulrik Bjørn.

Arrangørerne forventer over 1000 fremmødte og håber samtidigt, at samarbejdet mellem Københavns Kommune og de unge vil fortsætte efter den store konference.

Ungdomskonferencen 13:24 afholdes lørdag den 25. oktober i Øksnehallen fra klokken 10 til midnat. På programmet er udover diskussioner og debatter den populære rapgruppe Hvid Chokolade

Udklip af:

Morgenavisen
Jyllands-Posten

2 OKT. 1997

1014
INSTALLATION Kunstneren som politisk aktivist, der kun stiller spørgsmål

Terkel Øhlenschläger, som i levende live har taget plads i en af cylindrene, er en af de 30 unge frivillige, som hjælper Jens Galschiøt med at konstruere den kæmpemæssige installation. Foto: Flemming Hansen

Vi er allesammen hans skuespillere

Om 14 dage fyldes Rådhuspladsen med otte kæmpe glascylindre med modeller af menneskelig. Det bliver startskuddet til et offentligt skuespil med installationskunstneren Jens Galschiøt som selvbestaltet instruktør.

AF NIELS DITLEV

Personligt brændstof: Frygt.

Foretrukne udtryksmiddel: Dødssymboler.

Metode: At lave stærkt provokerende installationskunst.

Mål: At stille spørgsmål, som får os alle til at agere som skuespillere.

Sådan siger installationskunstneren Jens Galschiøt om sig selv. Om 14 dage vil han være på københavnernes læber - og som sædvanlig vække forargelse, debat og måske lidt beundring.

I øjeblikket arbejder han sammen med 30 medhjælpere på at gøre otte enorme glascylindre med modeller af menneskelig klar til opstilling på selveste Rådhuspladsen.

Kroppene proppes ned i de tre og en halv meter høje cylindre og overhældes med gullig væske - og sammen

med installationens øvrige udstyr skal den få os til at fundere over de betingelser, vi giver københavnske unge.

Installationen, som fylder 70 gange 70 meter, er en optakt til en stor ungdomskonference, som finder sted den 25. oktober.

»Jeg opfatter mig selv som en instruktør, der sætter et skuespil i gang. Skuespillerne er pressen, politikerne og almindelige mennesker,« siger Galschiøt.

Krigen i Jugoslavien

Især nyder han kontakten til pressen. De sætter gang i sceneriet, og er desuden gode til at stille ham spørgsmål, som sætter nye processer i gang i hans hoved.

Men også politikere er velegnede som skuespillere i Galschiøts teater. Det blev bevist ved hans seneste installation, "Skamstøtten" i Hong Kong, som det lokale bystyre forbød. Dermed kom der ekstra medieopmærksomhed, og "Skamstøtten" blev et frihedssymbol for Hong Kongs studenter

Hvorfor er du ikke bare politisk aktivist?

»Det er jeg måske også. Forskellen er bare, at jeg ikke har svarene. Jeg stiller kun spørgsmål,« siger han.

Om sit politiske ståsted siger han:

»Engang var jeg socialist. I dag ved jeg ikke, hvad jeg er.«

Men tilbage til brændstoffet, frygten.

»Før var jeg billedhugger, men efter borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien skete noget: Jeg blev bange for, at der kunne ske noget lignende i Danmark. Derfor begyndte jeg at blive mere udadvendt i mit udtryk. Siden har frygt været mit brændstof,« fortæller Jens Galschiøt.

Den Indre Svinehund

Og man kan roligt sige, at Jens Galschiøt har haft succes med at formidle sin frygt til os.

Først var der "Den Indre Svinehund" i 1993, hvor Galschiøt i flere europæiske storbyer uden myndighedernes viden satte skulpturer af svin i menneskeklæder op for at advare mod den stigende racisme.

I forbindelse med FN's sociale topmøde i 95 gennemførte han happeningen "Den stille død", hvor 750 børnedukker blev hængt op for - med kunstnerens ord - at minde os om vores dobbeltmoral. Dukkerne skulle fortælle os, at selvom vi holder topmøde, dør barn i

Jens Galschiøt. Arkivfoto

u-landene. Nu er turen altså kommet til vores måde at behandle unge på. Og udtryksmidlet bliver ikke mindre kraftigt. I en af glascylindrene anbringes en model af en død anoreksiramt pige. Hvorfor al denne død og elendighed?

»Dødssymboler er blevet min måde at udtrykke sig på - selvfølgelig hænger det sammen med min frygt. Men tro nu ikke, at jeg er en meget alvorlig mand, som sidder i sort tøj og er deprimeret,« siger Galschiøt.

Udklip af:
Morgenavisen
Jyllands-Posten

2 OKT. 1997

Foto: FLEMMING HANSEN

Provokation på Rådhuspladsen

Om to uger vil otte, store glascylindre med modeller af menneske-lig blive opstillet på Rådhuspladsen. Udstillingen af Jens Galschiøts provokerende installationskunst vil med garanti vække både debat, beundring og forargelse.

F

Å JOUR KLIP

Ravnsborggade 12-14
2200 København N
Tlf. 31 39 13 00

Udklip af:

Morgenavisen
Jyllands-Posten

30 SEP. 1997

Lig på Rådhuspladsen

Side 10

PROVOKUNST Jens Galschiøt bag installation om unge i København

Menneske-lig af gummi udstilles på Rådhuspladsen

1014
Den kontroversielle happening-kunstner Jens Galschiøt laver provokerende gummi-skulpturer som optakt til ungdomskonference.

AF NIELS DITLEV

Otte glascylindre - tre og en halv meter høje - med døde, unge menneskekroppe svømmende i gul væske. Det

syn vil møde fodgængerne på Rådhuspladsen om tre uger.

Bag værket, som er en optakt til en ungdomskonference, står installationskunstneren Jens Galschiøt. Han er på forhånd klar over, at de otte gummi-modeller af menneske-lig kan vække forargelse:

»Formålet er ikke at provokere, men at sætte en de-

bat igang. Men selvfølgelig ved jeg godt, at det kan forarge, fordi jeg bruger meget stærke udtryksformer, og fordi jeg arbejder med dødsymboler,« siger Jens Galschiøt.

Installationen bliver på ialt 70 gange 70 meter og placeres umiddelbart foran indgangen til rådhuset.

At Jens Galschiøt formår både at provokere og forar-

ge, har han tidligere vist med flere kunst-happenings, blandt andet "Skamstøtten" i Hong Kong i forbindelse med Kinas overtagelse af den britiske kronkoloni.

Denne gang er det ikke storpolitik, men minder fra barndommens biologi-lokale, som har været inspirationskilde. Ifølge Jens Galschiøt skal de otte kæmpestore, døde menneskekroppe

nemlig minde os om de døde dyr i sprit, som vi blev præsenteret for i skolen.

Installationerne vil repræsentere otte forskellige typer unge fra storbyen. For eksempel vil der være en model af en indvandrer og en anorexi-syg pige. Indvandrerer bliver omgivet af Ekstra Bladets plakater i forbindelse med en omdiskuteret indvandrer-kampagne.

»Ideen er at objektivisere menneskene og sætte tanker i gang. På den måde vil jeg pille vreden ud af beskueren,« forklarer Jens Galschiøt.

Modellerne bliver sat op 16. oktober og pillet ned igen 26. oktober. Dagen før, den 25. oktober, løber den stort anlagte ungdomskonferencen "13:24" i Øksnehallen af stablen. Her skal

1000 unge diskutere Københavns Kommunes ungdomspolitik.

Det er Københavns Kommune, som betaler for både konference og kunst-installationer. »Vi håber, at installationerne kan sætte gang i debatten før konferencen,« siger Carsten Arlund fra sekretariatet for konferencen, som har bestilt Jens Galschiøt til opgaven.

Politikerne Bente Møller, Enhedslisten, Ulrik Olivarius-Jürgensen (Z) samt Christina Engberg, Ungdomskonferencen, med kunstner Jens Galschiøt ved et »lig«, der udgør en sjattedel af installationen på Rådhuspladsen. Foto: Mogens Ladegaard

Storm i en glascylinder

Provokation: Seks glascylindre med flydende silikone-lig på Rådhuspladsen skabte i går debat om, hvorvidt de vil puste til fremmedhadet, give små børn mareridt eller bare være »endnu en dum gang kunst«.

AF LOTTE HAVEMANN

Efterårsferie-familier, indvandrere og politikere lod sig i går lokke til Københavns Rådhusplads af et uvirkeligt scenario af seks gummi-lig, der flød rundt i hver sin genemsigtige beholder i gullig væske akkompagneret af klavermusik.

Installationsværket »Unge

i glas«, der skal sætte fokus på unges levevilkår, gav reaktioner lige fra måbende barnemunde til frygt for opblussende racisme.

De seks dukker, der svømmer over et grundlag af artikler og billeder fra ugeblade og aviser, symboliserer spiseforstyrrelse, misbrug, de fremmede, det uopnåelige ideal, subkultur og det at være ung.

Berlingske Tidende havde inviteret til politikere fra Københavns Borgerrepræsentation til at møde kunstneren, Jens Galschiøt - ham med Den Indre Svinehund og Skamstøtten - for at give deres mening om hans nyeste provokation.

Den ene, Fremskridtspartiets Ulrik Olivarius-Jürgensen, frygtede, at de børn, der kommer forbi og ser »li-

gene«, kan blive skræmt, men det havde kunstneren garderet sig imod.

»Jeg har selvfølgelig tænkt på, at det kunne blive for morbidity, så jeg har haft en børnehaven ude for at se en prøveopstilling. Og de blev overhovedet ikke bange,« beroligede Jens Galschiøt og ledte fremskridtsmanden og den anden borgerrepræsentant, Bente Møller fra Enhedslisten, hen til et »lig« af en indvandrer.

»Ham her er en model af en 16-årig iraner. Når han flyder rundt i den gule væske, kommer han til at ligne et foster. På den måde ser han sårbar og uskyldig ud, og så kan man ikke blive vred på ham,« fortalte Jens Galschiøt.

Fremskridtsmanden Ulrik Olivarius-Jürgensen, mente,

at skulpturen vil puste til fremmedhadet.

»Jeg kan let forestille mig, at den kan få folk til at komme med racistiske bemærkninger.«

Men her måtte Bente Møller skride ind:

»Jeg synes, det er en virkelig god idé, der vil sætte sig i folks bevidsthed. Indvandrerdukkerne vil få folk til at tale om indvandrere som individer af kød og blod og ikke som en stor surdej,« sagde hun.

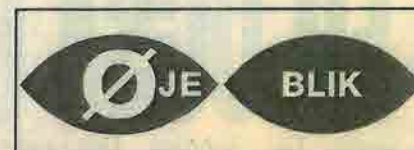
En ung tilskuer, Jess Andersen på 17 år, var ikke i tvivl om, hvad han mente om kunstværket, der skal stå på Rådhuspladsen de næste 10 dage.

»Det her virker ikke på mig. Jeg mener, at det bare er endnu en gang dum kunst,« sagde han.

EKSTRA BLADET 17/10-97

LIG PÅ PLADSEN

- Medierne skal forklare min kunst, siger kunstneren Jens Galschiøt der udstiller vand og dukker på Rådhuspladsen i København

På Rådhuspladsen i København blev seks glascylindre i går hver fyldt med gult vand og en menneskelignende dukke.

'Unge i Glas' kalder kunstneren Jens Galschiøt dem, der mest af alt ligner lig.

- Ved du, hvad han vil med det? spurgte en forbigående mig.

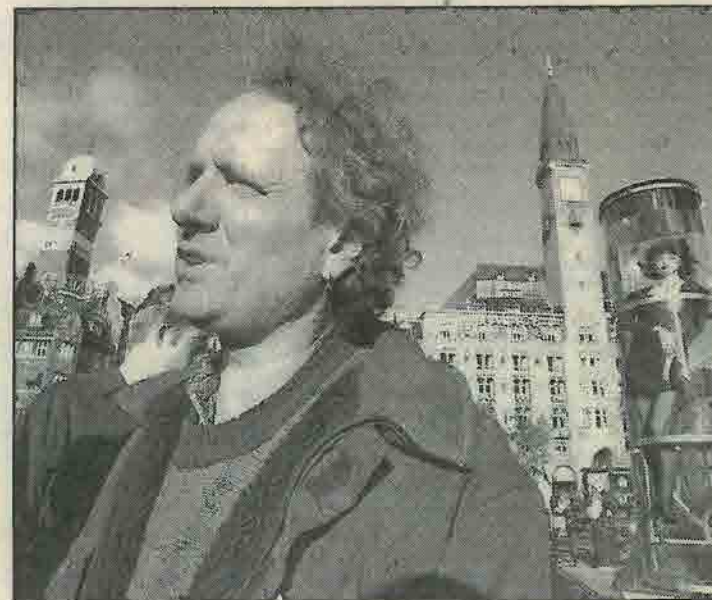
Jeg vidste det ikke, selv om jeg havde læst mange af de avisartikler, som lå på firkantede plader under cylindrene.

- Men jeg skal nok spørge ham, forsikrede jeg.

Jens Galschiøt er bl.a. kendt for kunsthappeninger som 'Min indre Svinehund' og 'Skamstøtten' i Hong-kong.

Han havde en lang forklaring på, hvorfor værket ser ud, som det gør. Og han havde også en forklaring på, hvorfor han i det hele taget skal forklare det.

- Det er en del af min installation, at medierne går ud og for-

Galschiøt foran en af sine cylindre med vand og dukker - tilskuere fatter ikke meningen. (Foto: Ole Frederiksen)

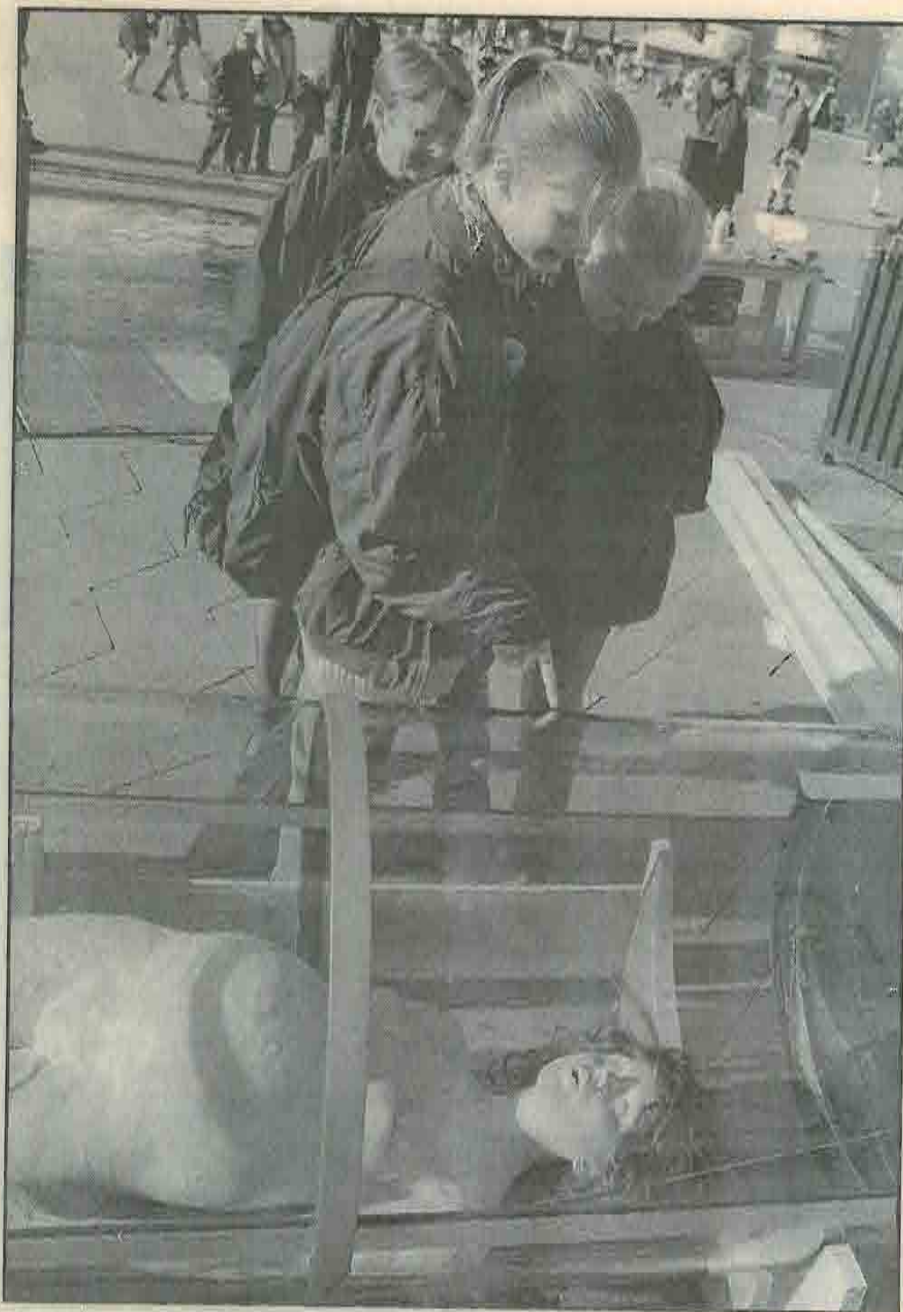
klarer meningen med det. Der har været 30 journalister her. I morgen (i dag, red.) vil hele landet kunne læse, hvad meningen er. Alle medierne arbejder for mig, fortalte Jens Galschiøt - åbenbart overbevist om, at det ville Ekstra Bladet også gøre. Meeen.

Imens gik hundredevis af mennesker forbi uden at forstå et klap af det heie.

- Jeg kan ikke se noget som helst i det. Jeg ved ikke, hvad han vil udtrykke. Jeg er ikke engang forarget, for det er jo ikke andet end nogle dukker i gult vand, mente Jørgen Lauridsen fra Esbjerg.

Københavns Kommune har givet Jens Galschiøt 200.000 kr. for 'Unge i Glas'.

AF OLE BIRK OLESEN

Bettina Jakobsen og Mette Stocklund, Hillerød:

»Det ser ulækkert og klamt ud. Huden på figurene ligner sådan noget klistret og fedtet noget. Det er også lidt spændende, men vi ved ikke rigtigt, om det er kunst. Det kan da godt være.«

Foto: Michael Medgyesi

Døde unge i glas

Uhyggen bredte sig på Rådhuspladsen i går. Man skulle næsten tro, at der var tale om optagelser til et afsnit af Lars von Triers »Riget«. Seks mandshøje glasbeholdere med døde menneskekroppe nedsænket i en ulækker gullig væske blev opstillet til skue midt i København.

Hvad var dog dette sælsomme syn? Folk stoppede op i undren og fulgte det uhyggelige optrin.

Hvad det i virkeligheden drejede sig om, var det seneste kunstværk fra provo-kunstneren Jens Galschiøts hånd. Gummiafstøbninger af rigtige unge mennesker, seks unge menneske-typer, der tilsammen udgør skulpturen »Unge i Glas«, der de næste ti dage skal stå midt i hovedstaden, som en optakt til Ungdomskonferencen 13:24 i Øksnehallen på Vesterbro den 25. oktober, hvor unge vil fortælle politikere om deres meninger og behov.

»Unge i glas« er en installation om livet før døden. De seks meget vellignende unge menneskekroppe, som ser ud som om de er lagt i formalin, skal med kunstnerens egne ord få folk til at stoppe op og tænke.

Finn Sønder, Slangerup, (t.v.) og fætterten Søren Nielsen, Grenå:

»Jeg aner ikke hvad det skal forestille. Skal det være

kunst? Det lugter i hvert fald mindre end døde grise i glasbur. Nu kom vi tilfældigvis lige ud inde fra Rådhuset, men det havde ikke fået os til at stoppe op ellers.«

Espen Senn, Albertslund, og Sonja Ørsted, Amager:

»Det er meget godt, det er rart med lidt forandring her på Rådhuspladsen. Her sker jo ellers ikke så meget. Vi stoppede op for lige at se, hvad det var for noget. Mon ikke mennesker får øjnene op for hvordan livet begynder, at vi flyder rundt inde i kvindens mave, og tænker lidt over livet i al almindelighed.«

Linnea Pagter, Holbæk, og Kristian Krüger, København: »Det er meget idérigt og rimelig provokerende, helt sikkert noget, der vil få opmærksomhed. Vi så det på afstand, og der ligner det fuldstændigt rigtige menneskekroppe, men når man kommer tæt på, kan man godt se, det bare er dukker. Det er bestemt værd at stoppe op og kigge lidt på. Om det er kunst? Ja, det er det.« mener Linnea. Kristian: »Jeg ved ikke, om det er kunst. Jeg bryder mig egentlig ikke så meget om nutidig kunst som de udstoppede hundehvalpe og de rådnede grise. Jeg synes tit det virker som om, kunstneren bare forsøger at skabe opmærksomhed om sig selv på en eller anden billig måde.«

PROJEKT
Jens Galschiøt har sat "Den ideale kvinde" og fem andre unge typer i vandbeholder på Rådhuspladsen

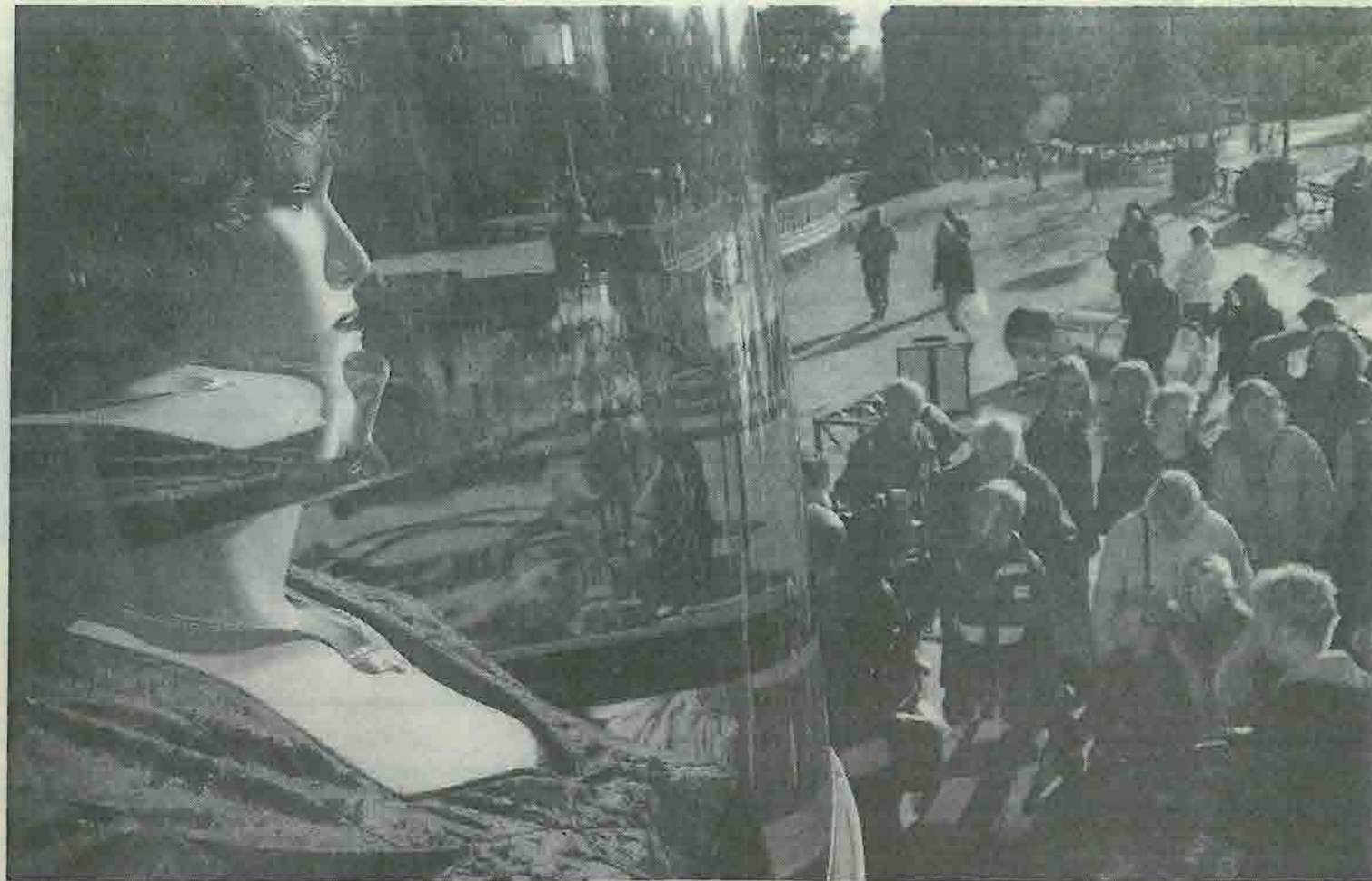

Foto: LARS KRABBE

Galschiøt for de unge

Billedkunstneren og provokatøren Jens Galschiøt sætter seks "unge" i vandbeholder på Rådhuspladsen

AF TEA HVIID MØLLER

»Hvem betaler?«
Københavns Kommune betaler.
»Det tænkte jeg nok. De skulle hellere bruge penge til de hjemløse,« siger den unge mand. Han har intet til overs for kommunen, der poster penge i et tamt forsøg på provokation. Og det er så som så med

provokationen i Jens Galschiøt installation "Unge i glas - en installation om livet før døden." Han og 30 hjælpere stillede den i går eftermiddag op på Rådhuspladsen i København, hvor den skal virke som appetitvækker og reklamesøjle for en ungdomskonference den 25. oktober.

En anoreksipige, en misbruger, en idealkvinde, en græsrod, en ung og en fremmed. Seks unge typer, der er druknede, og nu står i hver sit glasrør fyldt med gulligt vand på hver sin platform. Den fremmede står for eksempel på en platform af avisudklip.
»Muslimer skal passe svin,«

»Tyrker afvist på 112« og »Ingen vej tilbage for asylansøgere,« lyder et udpluk.

»Jeg vil give et blik ind i, hvordan det føles at støde på de udsagn om sig selv, sine forældre eller kammerater. Jeg vil have folk til at tænke over, hvad det er, vi gør ved de unge i vores samfund,« siger Jens Galschiøt. Han gør i installationen de unge til objekter og vil vise, at de er sårbare, før de dør.

»Folk skulle gerne tænke over, hvad vi kan gøre for at støtte og tage vare om de unge. Det ville i hvert fald bekymre mig, hvis folk bare går forbi uden at reagere,« siger billedhuggeren fra

Odense, som for alvor blev kendt med "Min indre svinhund", der turnerede til 20 europæiske byer i 1993.

»Det er ikke for kønt, men måske virker det. Mig, provokerer det ikke, men jeg synes, det er sjovt, at han for eksempel har lavet den fremmede hvid i ansigtet. For så er han jo pludselig ikke anderledes mere. Det er chokerende, ligesom historierne på platformen med anoreksipigen,« siger Christina Engberg på 19 år. Hun er igang med en et-årig højere handelseksamen, men har den sidste måned brugt en masse tid på at forberede Ungdomskonferencen 13:24. Her kan unge

mellem 13 og 24 år stille krav til politikere fra byens borgerrepræsentation.

Ingen vil stille garanti for, om kravene bliver efterlevet, men København har brug for en ny ungdomspolitik. Om de seks silikonedukker kan provokere de unge ud af sengen til Øksnehallen lørdag den 25. oktober, det er lige så uvist.

»Konferencen skal give holdninger og statements, som vi kan samle til politikere - gerne fra de unge, der normalt ikke debatterer politik,« siger Carsten Arlund fra Ungdomskonferencens sekretariat. Han håber på 1000 deltagere den 25.

Skrøbelig ungdom

GADEKUNST

Af Birgitte Hornhaver

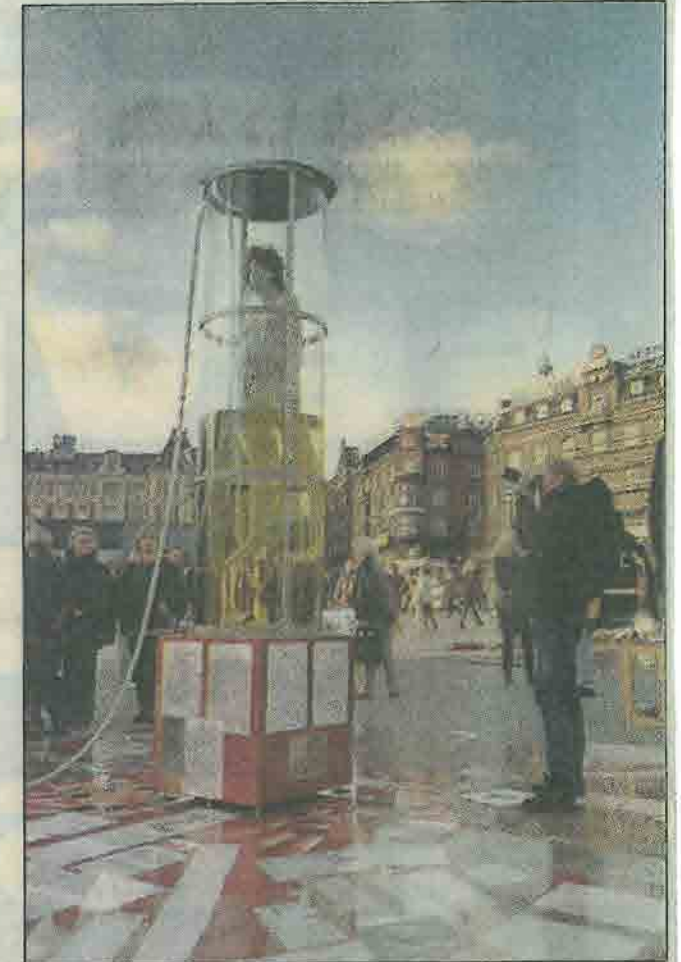
Seks mannequin-dukke i lange slanke glasmontrere blev torsdag opstillet på Rådhuspladsen i København. Dukkerne udgør udstillingen "Unge i Glas", som er billedhuggeren Jens Galschiøts kunstneriske bidrag til den store ungdomskonference, der åbner i Øksnehallen på Vesterbro den 25. oktober.

Figurerne skal sætte fokus på de unge københavnere og skabe debat omkring, hvad det vil sige at være ung i dag, fortæller Jens Galschiøt, der blandt andet er kendt for "Min Indre Svinhund" og "Den stille Død" i forbindelse med FN's sociale topmøde i 1995. Netop nu står hans otte meter høje skulptur "Skamstøtten" i Hongkong.

Dukkerne i København symboliserer seks forskellige typer. Der er pigen, der lider af bulimi, den fremmede, misbrugeren, skønhedsidealet, 'græsroden' fra subkulturerne og så en ganske almindelig ung, fortæller Jens Galschiøt, der understreger, at udstillingen ikke er en protest mod de unges vilkår.

Figurerne skal få folk til bedre at forstå de unge og sætte sig ind i deres verden. Publikum får et indblik i, hvad de unge går op i, og hvad de tænker og føler, siger han.

Gulvet under glasmontrerne består af avisudklip og interviews med unge københavnere. Det er ifølge

Københavns ungdom fik vådt på torsdag. Det er happening-kunstneren Jens Galschiøts projekt. - Foto: Kim Agersten

kunstneren et sammensurium af de påvirkninger, som de unge dagligt udsættes for gennem medierne og reklamer.

Dukkerne er sænket ned i tre meter høje glasrør, fyldt med en gullig væske. De virker skrøbelige, og har næsten alle lukkede øjne og halv-åbne munde, som om

de sov eller var i dvale.
- Det er meningen, at publikum skal føle omsorg for de unge, og derfor minder dukkerne om fostre. Jeg vil gerne have, at københavnere skal tænke mere over de unges liv, siger Jens Galschiøt.

Politiken 17/10

KUNSTNEREN JENS GALSCHIØT FÅR SINE BUDSKABER UD

Kunst skal provokere

Kunstneren Jens Galschiøt opsætter i dag seks unge lig på Rådhuspladsen i København. Og som tidligere skal kunst forarge, forklarer manden, der »ser politiet og politikernes reaktioner som en del af selve kunstværket«

Af Jakob Høyer

Rådhuspladsen i København får i dag et noget usædvanligt besøg.

Seks lig bliver trillet ind og opstillet på fliserne foran Rådhuset. I tre meter høje glascylindre fyldt med gul væske skal de menneskehøje silikone-lig sætte fokus på unges levevilkår op til Ungdomskonferencen 13:24, der bliver afholdt i næste uge.

Skaberen af det makabre kunstværk »Unge i Glas« er Jens Galschiøt, der tidligere har forarget og provokeret publikum med sine kunstværker.

Denne gang er han da også klar over, at forbipasserende sagtens kan blive forskrækkede over de kunstige ligs døde udtryk i den gule udstoppelsesvæske:

»Det er en total objektgørelse af unge for at få folk til at tænke over ungdommens hårde liv i dagens Danmark,« siger Jens Galschiøt og fortæller, at de seks lig symboliserer grupper af udsatte unge - eksempelvis misbrugerne, indvandreren og den bulimi-ramte pige.

»Over 27 procent af piger i København har oplevet spiseforstyrrelser, fordi de hele tiden lever med kravet om den perfekte kvinde med store, faste bryster,« som han siger.

»Jeg vil røre ved folk med min kunst. Som en måde at kommunikere om de specifikke problemer, jeg ser. Uden om ordene og ind under folks mange lag,« siger Jens Galschiøt og nævner liget af en indvandrer, som meget gerne skal give publikum »sorgen over at blive afvist«, som mange unge indvandrere oplever.

Er provokationen og budskabet vigtigere for dig end det æstetiske og den kunstneriske nydelse?

»Ja. De store glascylindre er faktisk også æstetiske og smukke i sig selv. Men kommunikationen er den vigtigste,« erkender Jens Galschiøt.

Bliver det så ikke provokation for provokationens skyld?

»Kun hvis der ikke er et ordentligt budskab - hvis jeg bare fandt en arm fra et lig og udstillede det på Rådhuspladsen. Men jeg har noget at fortælle. Og når det er refleksioner på vores samfund, skal det helst være provokerende og forargende, så folk bedre forstår det.«

Politi og politikere er en del af kunstværket

Lysten til at provokere og forarge er så stærk, at Jens Galschiøt bevidst beregner offentlighedens reaktioner ind i sin kunst - og ikke står tilbage for at overtræde lovgivningen.

flere skyggesider, som Jens Galschiøt gerne vil skildre i sin kunst. Efter projektet med de unge i hovedstaden skal han opstille 2500 kors på en mark på Midtøen - simpelthen for at gøre omgivelserne opmærksomme på den stigende forurening i landet.

»Alle snakker om forurening, men ingen gør noget ved det. På samme måde med den sociale ubalance, hvor vores vestlige verden er på vej i fascistisk retning med sin behandling af 3. verdens-

at byde på« og alt for sjældent vil noget med kunstværkerne.

»Det lugter af penge, når de mere og mere bliver en del af kapitalen og rødvinen. Så bliver de stuerene. Kunst skal revse og røre ved folk,« understreger Jens Galschiøt.

Også selv om det engang imellem koster kritik fra politikerne, påtaler fra politiet og spyt fra det store publikum.

»Det værste der kan ske er, at folk går forbi min kunst og siger det var da

Forud for Kinas overtagelse af den britiske koloni Hongkong opstillede Jens Galschiøt den seks meter høje skulptur »Skamstøtten« - men først efter forbud, demonstration med 50.000 mennesker og stort politiofbud under selve opsættelsen

Betonskulpturen »Min Indre Svinehund« rettede i 1993 et angreb mod det stigende fremmedhad i den vestlige verden. Skulpturen mødte stor kritik i de 20 storbyer - her er vi i Zürich - der fik et eksemplar af den tonstunge statuette

Budskabet er vigtigere end det æstetiske

Værket »Unge i Glas« er langt fra første provokerende indslag fra Jens Galschiøt, der tidligere har forarget med »Min inde Svinehund« om fremmedhaders fremdrift og »Skamstøtten« i Hong Kong om massakren på Den Himmelske Fredsplads.

Og selv lægger han da heller ikke skjul på, at provokationen er et bevidst virkemiddel.

Under FN's sociale topmøde i 1995 fordelte han hele 750 brunlige slaske-dukke over hele København for at minde om de mange børn, der dør af fattigdom.

Hurtigt blev kommunens folk sat til at fjerne dem – og blev dermed en del af selve kunstværket.

»Det gav et fantastisk billede, da alle der her folk i orange dragter gik og fjernede lig over hele byen. Det var en del af showet,« som han siger.

Og samfundet har indtil

landene. Nede ved grænsen jager vi flygtninge rundt med hunde og hvis de kun dør af sult i Afrika, må de ikke komme herop. Det er en etisk forrådnelse af vores samfund,« som han så skarpt siger det.

Samme skarphed retter Jens Galschiøt mod resten af den danske kunstverden, der »ikke har meget

meget pænt,« som han så klart udtrykker det.

Kunstværket »Unge i Glas« kan fra i eftermiddag og frem til den 25. oktober ses på Rådhuspladsen. Hver af de seks glas cylindre har tekster om netop den nævnte gruppe af unge.

Provokation og forargelse er de direkte virkemidler i Jens Galschiøts kunst – som her, hvor et ungt ansigt kigger frem fra en glasmontre. Det styrker budskabet og adgangen til folks opmærksomhed, forklarer kunstneren, der heller ikke står tilbage for at overtræde loven i sin kunst

Sådanne seks glasmontere – 3,5 meter høje og tons-tunge – pryder den næste uges tid Rådhuspladsen i København. Formålet er at øge opmærksomheden om unges levevilkår op til Ungdomskonferencen 13:24, der bliver afholdt i Øksnehallen den 25. oktober

Fokus på ungdomsliv

Københavns Kommune inviterer til stor konference om unges liv i hovedstaden. Både sex, miljø, vold og boligjagt er til debat

Af Jakob Høyer

Tilværelsen set gennem unges øjne er til debat på en stor konference i næste uge – med det klare formål at give både politikere og embedsfolk større indsigt i unges behov og bidrag til hverdagen i København.

Konferencen har titlen *Ungdomskonference 13:24* og skal debattere så forskellige temaer som sex, miljø, narkotika, vold og boligjagt. Alt sammen set ud fra erfaringer og oplevelser hos de 13-24-årige.

»Vi skal høre, hvordan de unge opfatter livet i København. Og hvordan de gerne vil gøre det hele endnu bedre,« siger Ulrik Bjørn, der er ansat som projektleder af konferencearrangørerne fra Københavns Kommune.

På konferencen vil kommunens embedsfolk og politikere være til stede i diskussionsgrupper, hvor unge kan fortælle deres oplevelse af bymiljø, boligregler eller blot den aktuelle problematik om flygtninge og indvandrere.

Dermed får myndighe-

derne bedre indblik i unges opfattelse af, hvad der foregår på gadeplan, forklarer Ulrik Bjørn.

»Vi skal have lorten på bordet,« som han udtrykker det.

Særlige ungdomsråd

Den store konference skal også behandle forslaget om en såkaldt *Ungdoms-Borgerrepræsentation*, hvor unge kan være med til at træffe beslutninger eller rådgive de kommunale politikere i deres arbejde.

Forbilledet er den norske hovedstad Oslo, hvor hver bydel har haft sit eget bydelsråd i årevis. Og ifølge Ulrik Bjørn kan det meget vel være vejen frem:

»Der er mange fordele i at få yngre mennesker med i beslutningsprocesserne. De har ofte fingeren mere på pulsen i det stærke informations-flow, vi lever i,« forklarer han.

Ulrik Bjørn fortæller, at konferencen i højere grad er »myndighedernes råb om hjælp« end »de unges råb om hjælp«. Nye undersøgelser viser, at 80 procent af Københavns unge er tilfredse med livet i hovedstaden – og måske er det mere politikere, der har brug for deres syn på sagen, vurderer han.

»Vi forventer nogle meget etiske diskussioner om vores liv og ikke så meget krav om flere penge til boliger og sådan noget.

Den 43-årige kunstner Jens Galschiøt bærer også navnet Christopheren og er uddannet kleinsmed på Lindøværftet.

I dag er han selvudlært sølvsmed og skulptør med eget værksted siden 1985.

Indtil flere gange har han forarget og fascineret offentligheden med sine provokerende kunstværker – blandt andet med:

• *Min Indre Svinehund* er projektet med 20 godt to meter høj betonskulptur af et svin iklædt mennesketøj. Siden 1993 er de blevet opstillet i alverdens storbyer for at sætte fokus på det fremmedhad, der syder og bobler i folk fra hele verden.

I København valgte svinet stor forargelse blandt både publikum og lokale politikere.

• *Den Stille Død* er projektet om ikke mindre end 750 slaske-dukke, der blev ophængt og fastlåst til bænke og lygtepæle over hele København, da verdenslederne mødtes til FN's Sociale Topmøde i marts 1995. De små,

grimme dukker skulle symbolisere de 35.000 børn, der hver dag dør af sult og mangel på medicin. De lokale myndigheder fjernede flere af dukkerne.

• *Skamstøtten* er hans godt seks meter høje bronzeskulptur, der i sommer blev opstillet i Hong Kong forud for Kina's overtagelse af den britiske koloni. Skulpturen er skabt som 50 menneskekroppe viklet ind i hinanden til minde om massakren på Den Himmelske Fredsplads – og netop derfor var der store problemer forud for opstillingen, hvor de lokale myndigheder først forbød kunstværket og først efter en kæmpe demonstration accepterede skulpturen, der så blev oprejst under stort politiofbud. Fra nu af vil han så bygge nye *Skamstøtter* og opstille dem på steder, hvor der sker overgreb mod *den humanistiske menneskeopfattelse*.

Fleere oplysninger kan findes på Jens Galschiøts hjemmeside på internettet på adressen www.aidoh.dk jø

Overordnede linjer om livet med en Øresundsbro, Metro-system og alle de andre forandringer, der er på vej i hovedstaden. Vi vil vide, hvordan de unge har det med alt det,« understreger Ulrik Bjørn.

Arrangørerne forventer over 1000 fremmødte og håber samtidigt, at samarbejdet mellem Københavns Kommune og de unge vil fortsætte efter den store konference.

Ungdomskonferencen 13:24 afholdes lørdag den 25. oktober i Øksnehallen fra klokken 10 til midnat. På programmet er udover diskussioner og debatter den populære rapgruppe Hvid Chokolade